

KAVYAKALAPA.

No. 4.

CONTAINING

A BEST COUPLE OF SANSKRIT POEMS :

GEETAGOVINDA

AND

RADHAVINODA

WITH COMMENTARY

PUBLISHED BY

HARIDAS HIRACHAND,

EDITOR OF "DHATUMANJARI."

Bombay :

PRINTED AT THE "VRITTADEEPA" PRESS.

(Registered under Act XX. of 1847.)

1865.

Price Rs. 1

काव्यकलापः

अंक ४

तत्र

श्रीगीतगोविंदाख्यं काव्यं सटीकं

अपरं

श्रीराधाविनोदाख्यं काव्यं सटीकं

एवयुगमं

सच्छास्त्रितः शोधयित्वा

हरिदास वि० हिराचंदेन

मुंबण्यां

वृत्तदीपमुद्रालये

अंकीकृतं

संवत् १९२१ शक १७८७

मौल्यं रु० १॥

To

SHETT HANSRAJ KARAMSHI ESQUIRE.

This Work is Dedicated

As an humble token of gratitude for the boon he confers on Sanscrit learneds, by supplying them with most interesting Sanscrit works with great facility, and for the encouragement he gives to vernacular literature,

BY HIS OBLIGED AND OBEDIENT SERVANT,

HARIDAS HIRÁCHAND

श्री

रघुकुलावतंसश्रीमद्रामचंद्रसूनुः

लवस्तद्वंशतिलकधर्मधुरंधरः

श्रेष्ठ कर्मासिंह रणमल्लः

तस्यात्मजस्य हंसराजस्य

उदारामिकया प्रेरणया अमुयोः काव्ययोः

अंकनं जातं

PREFACE.

IN Northern *Hindustan*, near *Jagannath*, there lived in a village named *Kindubilva*, *Bhojadeva* a Brahmin of *Kanyakubja* family, he had a wife named *Radha* from whom *Jayadeva*, the king of poets, took birth. *Jayadeva*, from his infancy used to take his lesson once for a fortnight from his teacher, hence his other name was *Paxadhara misra*, or a fortnight Student. He was an able Logician, Rhetorician, Dramatist, Songster, and strictly addicted his faith on *Krishna* as we find his works on all the subjects.* In *Geetagevinda* he has sung most delicately and tastefully the description of departure and meeting of *Radha* and *Krishna*. There being 24 songs, each of 8 *Padas* in this work it is also called *Ashtapadi*. The author has adored its language both literally and significantly. No such interesting work is produced up to this time.

In the time of *Jayadeva*, there was a king named *Satvika* near *Jagannath*, who being envious of *Jayadeva's* work, made a new work similar to it, and distributed some of its copies amongst learned Brahmins. The Brahmins fell in dispute about the superiority and inferiority of both the works, and to settle the dispute they decided to put the works in the presence of the Idol of God *Jagannath*, and shut the doors and the one which the God would choose he would keep by himself and throw the other. It was done accordingly, and the God kept to himself the work of *Jayadeva* and threw away that of *Satvika*. Afterwards *Jayadeva* added

* (The work on logic by this author is named in a commentary by *Gadadhar* on *Shivomani*, a work on the same subject) on Logic. *Chandraloka* on Rhetorics. *Prasanna* *Raghava* drama, *Geetagevinda* for Singing and faith on *Krishna*.

some Shlokas of the other work in his own, and asked pardon from the God for his doing so.

In preparing this work the author was once in doubt how to define the body of *Radha*, and nothing coming in thought he went to bathe leaving the work as it was. Then *Krishna* coming himself wrote the appropriate lines and became invisible. Afterwards the author came, and was amazed by looking the lines written as he desired.

There are many other miracles described in *Bhaktamala*, *Bhaktivijaya* and *Santamalika* about this author.

Geetgovinda was sung in the Court of *Vikramaditya*, and singers of *Karnatic* sing these songs most delicately in various modes. In the *Kalinga desha* they sing the songs on the birth-day of *Krishna*; and the followers of *Vallabhacharya* sing them on the night of *Kartik Shudha 11th* and in spring season those of *Vasanta Raga*.

Subsequent to *Geet Govind*, many works similar to this (*Ashtapadi*) have been made about *Shiva* and *Vishnoo*, but none has been equal to this as is decided by Sanscrit learneds.

2. Nothing else without the name of the author of *Radhavihoda* is known about it, which is written at the end of the work.

3. The first number of this *Kavyakalapa* consists 37 poems of ancient famous poets, the second contains *Laxmisahasra* by *Venkatadhvary Acharya*, and the third contains *Vidagdha Mukha Mandana* by *Dharmadasa* with commentary.

• H. H.

प्रस्तावना

श्रीजगन्नाथक्षेत्र पासै, किंदुबिल्व नामै गाममां, कभ्यकुब्ज जा-
तीमा भोज देव नामे एक ब्राह्मण हता, तेनी राधा नामै स्त्री ह-
ती. तेथी श्रीजयदेवकावे उत्पन्न थया, ते बाळावस्थाधीज गुरुपासैथी
बीजे पुरुषे १५ दिवसै भणाय एटलुं पोते एक दिवसै भणता, तेथी
एनुं बीजुं नाम पक्षधरमिश्र एवं प्रसिद्ध थयुं अनें ते न्यायशास्त्रमां पारां-
गत हता तेथी तेना रचेल्ला ग्रंथनु नाम गदाधरीमां प्रसिद्धे. अनें
रसालंकारादिकमां पण घणा चतुर हता एवं एना रचेल्ला चंद्रालोक
ग्रंथिथी जणायछे. अने नाटकमां पण परिपूर्ण हता ते एना रचेल्ला.
प्रसन्नराघव नाटकथी जणायछे. वळी ते गायन विद्यामां अनें श्रीकृष्णनी
भक्तिमां धरंधर हता एवं एना रचेल्ला गीतगोविंदना २४ प्रबंधना राग
ताळ नराळा नराळा छे तेथी जणायछे गायनविद्यामां जे प्रकरण थाय
छे ते प्रबंध कहेवायछे तेमां पहिला प्रबंधमां दशावतारना वर्णनथी ११
पद थयांछे. अनें बीजा प्रबंधमां विष्णु लीळाना वर्णनथी ९ पद थयांछे
अनें दशमा प्रबंधमां अति विरहनुं वर्णन विशेषे थयुं नही तेथी ५ पद
थयांछे अनें बीजा २१ प्रबंधमां तो अठ आठज पदछे तेथी ए गीत
गोविंदनुं बीजुं नाम अष्टपदि एवं पण प्रसिद्धे. तेमां संयोग विप्रयोग
द्विद्व्यात्मक शृंगार रसनुं वर्णन श्रीराधाकृष्णना विहारमां गायुंछे. ते
मां शब्दालंकार अने अर्थालंकार पुष्कळछे तेमां पण अर्थालंकार उपर
ए कविनां लक्ष घणो रहेलोछे. अनें एवो मनोहर रसात्मक ग्रंथ आज
सुधो बीजो थयो नथी.

ते समयमां श्रीजगन्नाथ क्षेत्रविषे एक सात्विक नामे राजा हतो तेणे जयदेवस्वामी उपरं इर्ष्या लाविने एक सुंदर ग्रंथ रच्यो तेनी केटलीक प्रत्यो लखावी लोकोमां वेंचीने एणे प्रसिद्ध करी. तेवखते ब्राह्मणोर्थ परस्पर ते ग्रंथनी श्रेष्ठता कनिष्ठताविषे वाद चलाव्यो पाछे तेना वादत श्रीजगन्नाथजी ठराविने बेय ग्रंथ मंदिरमां मुकीने कमाड बंध कर्याने निश्चय कर्षो जे जे ग्रंथ श्रेष्ठ हशे ते श्रीजगन्नाथजी पासे राखशे ने कनिष्ठने नाखी देशे. पछी श्रीजगन्नाथजीये गीतगोविंद पाशे राख्युं अने बीजो ग्रंथ फेंकी दीयो. पछी श्रीजयदेवजीये ते ग्रंथना केटलाक श्लोक गीतगोविंदमा मेळव्या अने प्रभूनी प्रार्थना करीने क्षमा मागी.

आ ग्रंथ रचतां एक दिवस कविने एवुं थयुं जे श्रीराधिकाजीना अंगनु वर्णन बराबर हुं लोकमा कै रीते प्रसिद्ध करुं, तेवु कांइ न सूझतां ग्रंथ एमज मुकीने जयदेव नावा गया. पाछे साक्षात् श्रीकृष्ण तहां आविने श्रीहस्ते ते प्रसंग लखी पुरो करीने अंतर्धान थया. तार पाछे जयदेव आविने जुवे तां ते प्रसंग पुरो वाचिने आश्चर्य पाव्या.

पेहेलां विक्रमराजानी सभामां गीतगोविंद गवातां हतां अने हाल पण कर्णाटक देशमां गवैया अनेक राग ताळमां घणां मनोरंजक गायछे. कालिगदेशमां श्रीकृष्णनो उत्सव वर्षो वर्ष थायछे तां आखी रात गीतगोविंद गाइने जागरण करवानी चाब्यछे. श्रीवल्लभाचार्यना संप्रदायमां पण कार्तिक शुद्धे ११ नी राते गीतगोविंद गवायछे अने वसंतपंचमीथी पण खेलमां वसंतरागनां गीतगोविंद गवायछे.

तार पछी अष्टपदि नामे विष्णुनी ने शिवनी काव्यो घणो थइछे ते जो मर्मज्ञ पंडित जोसे तो तेने गीतगोविंद बराबर सुंदरता ने जणाय.

॥ श्रीगोपीजनवल्लभायनमः ॥

॥ काव्यकलापः ॥

॥ अकश्चतुर्यः ॥

॥ तत्र ॥

गीतगोविंदकाव्यं

॥ मेघैर्मंदुरमंबरवनभुवःश्यामास्तमालद्रुमैर्नक्तभीहरयंत्व
मेवतदिमंराधेर्गृहंप्रापय ॥ इत्थंनंदनिदेशतश्चलितयोःप्र
त्यध्वकुंजद्रुमंराधामाधवर्योर्जयंतियमुनाकूलैरंहःकेलयः ॥ १

॥ श्रीराधाकृष्णायनमः ॥ भद्रायभयतांभूयात्कृष्णः सद्भक्तिभाषितः

कालिंदीजलससर्गमेघःश्यामोतिसुंदरः १ इहकवि प्रारीप्सितस्यनि

र्विघ्नपारेसमाप्त्यर्थकृष्णस्मरणरूपवस्तुनिर्देशलक्षणमंगलाचरणंतावदाचरति

मेघैरिति राधामाधवयोःरहःकेलयोयमुनाकूलेजयंतीत्यन्वयः राधाकृ

ष्णयोःरहःकेलयःएकांतक्रीडाःयमुनाकूलेयमुनातीरेजयंति सर्वोत्कर्षणवसंते

कथंभूतयोःराधामाधवयोः प्रत्यध्वकुंजद्रुमं अध्वनिमार्गे कुंजलतागृहेद्रुमवृक्षे

च इत्थंइतिनंदनिदेशतःनंदाज्ञयाचलितयोः अथवा अध्वकुंजद्रुमान्प्रति

उद्दिश्यचलितयोः इतिकि हेराधेअंबरंआकाशमेघैर्मंदुरंव्याप्तमित्यर्थः वनभु

वःतमालद्रुमैर्वृक्षैःश्यामाः अतःकृष्णःनक्तंरात्रौभीरुः भयशीलःअतर्बीलत्वात्

तस्मादिदंपुरोवर्तिनंकृष्णंगृहंप्रापयएवंकरणेनंदस्यान्यास्मिन्विश्वासाभावात्

॥ १ ॥

॥ वाग्देवताचरितचित्रिताचित्तसद्भाषणावतचिरणचारण
चक्रवर्ती ॥ श्रीवासुदेवरतिकेलिकथासमेतमेतं करोति .
जयदेवकविःप्रबंधम् ॥ २ ॥

इदानीं कविः सरस्वतीलक्ष्म्योः कीर्तनपूर्वकरुण्यस्य सुरतक्रीडावर्ण
नं कर्तुमाह वाग्देवतेति जयदेवकविः एतत्प्रबंधं रुण्यकेलिकथाप्रतिपाद
कं ग्रंथं करोतीत्यन्वयः कथं भूतो जयदेवकविः वाग्देवताचरितचित्रिताचित्त
सद्भाषणावतयाः सरस्वत्याश्रितेन वचनरचनानि विशेषेण चित्रितं मांडितं
चित्तसद्ग्रमनो ग्रहं यस्य सः पुनः कथं भूतः पद्मावत्यालक्ष्म्याश्रणेन संवाहनेन च क्र
वर्त्तानुपइवलक्ष्मीसेवीहिचक्रवर्तित्वं प्राप्तइति कथं भूतं प्रबंधं श्रीवासुदेवतेति श्रीरू
पाराधावासुदेवः श्रीरुण्यस्तयोः रतिकेलिकथासुरतक्रीडाकथनेन समेतं युक्तं

॥ यदि हरिस्मरणे सरसं मनो यदि विलासकलासुकुतूहलं ॥
॥ मधुरकोमलकांतपदावलीं शृणुतदा जयदेवसरस्वतीं ॥ ३ ॥

अथ कविर्निजग्रंथप्रयोजनमाह द्रुतविलंबितेन वृत्तेन यदीति हेरुण्यभ
क्ततदा तर्हि जयदेवसरस्वतीं शृणुइत्यन्वयः यद्यदि हरिस्मरणेरुण्यचितने
सरसं सानुरागतं व मनः अस्तीत्यभ्याहारः यद्यदि विलासकलासुविलासः श्री
रुण्यविलासः कलाचतुः षष्टिस्तासुकुतूहलमस्तीति ' कथं भूतां जयदेवसरस्व
तीं मधुरासरसा अर्थतः कोमलाः शब्दतः अतएव कांता मनोहरापदावली
पदसमूहोयस्यांसातां

॥ वाचः पल्लवयत्युभापतिधरः संदर्भशुद्धिगिरांजनीते जयदे
वएवशरणः श्लाघ्योदुरूहहूतेः शृंगारोत्तरसत्प्रमेयरचनैराचार्य
गोवर्द्धनः स्वर्द्धीकोपिनविश्रुतः श्रुतिधरोधोईकविष्मापतिः ४

कविरन्यग्रंभेभ्योमद्भेबहवोगुणाःसंतीतिद्योतयन्नाहूँलविकीडिदेनाह
 वाचइति उमापतिधरःनामकविर्वाचःवचनानिपुणंयतिविस्तारयति
 नतुगुणान् संदर्भशुद्धितः शब्दतश्चग्रथनविशुद्धिंजयदेवएवपरंजानीते
 नान्यइत्थर्यः ॥ शरणःनामकविःदुरूहदुतेःविषमग्रंथस्यशीघ्रोच्चारतःस्त्राप्यः
 स्तुत्यः शृंगारेति शृंगारांत्तगणिशृंगारप्रधानानिसंतिउत्कृष्टानिप्रमेया
 निवावचानिरचनैःप्रबंधैःआचार्यगोवर्द्धनः स्पर्द्धिकोऽनविश्रुतः आचार्य
 गोवर्द्धनःकविःशृंगारप्रधानमेवप्रबंधंकरोतीत्यर्थःबोईनामकावक्षमा मातेःक
 विराजःपुतिधरःश्रुत्याश्रवणमात्रेणैत्रधारयतिनपुनरर्थादिप्रहणेनवीणः
 तिराजपदेनमहाहंकारकथनं

॥ मालवरागेणरूपकतालेगीयते ॥

प्रलयपयोधिजलेधृतवानसिखेदं ॥ विहितवहित्रचरित्रम
 खेदं ॥ केशवधृतमीनशरीरजयजगदीशहरे ॥ १ ॥

कविरधुनाभक्तानुग्रहार्थविप्राभावार्थचदशावतारवर्णनमाह प्रलयेत्या
 दिजगदीशइत्यंतं अस्यगीतस्यमालवरागः रूपकतालःतल्लक्षणं नितं
 विनीचुंबितवक्रपद्मः शुकद्युतिःकुंडलवान्किरोटी संकेतशालांप्रविशन्प्रदोषे
 मालाधरोमालवरागराजः १ रूपकेस्यात्तद्वत्तल्लघुरिति हेकेशव
 धृतंमीनस्यशरीरवेदोद्वारिणार्थयेनसः हेजगदीशहरेजयजगदीशहरे
 स्व कश्चादित्यतआह त्वंप्रलयपयोधिजले कस्पातंसमुद्रजलेनिमप्रवेदधृत
 वानसि कथंअखेदं अपरिश्रमंयथाभवतितथा पुनःकथंयथास्यात्तथाविहिते
 ति विहितंरुतंचरित्रंसमुद्रतरणकारणनीकाचेष्टितंयत्रक्रियाया
 ॥ क्षितिरतिविपुलतरेतबतिष्ठतिपृष्ठे ॥ धरणिधरणाकिण
 चक्रगरिष्ठे ॥ केशवधृतकच्छपस्यरूपजयजगदीशहरे ॥ २ ॥

॥ क्षितिदिति हेकेशवधृतकच्छपस्यरूपयेनसःतत्संबोधनंहेजगदीशहरेजय

पूर्ववत् तवपृष्टेक्षितिःपृथ्वीतिष्ठतीत्यन्वयःकथंभूतेपृष्टेअतिविपुलतरैःअतिक्रां
तःविपुलतरपदार्थोऽपि, पुनःकथंभूते धरण्याःक्षमायाधरणेनवहनेनयतांकीर्ण
चक्रंमृतापिंडस्तेनगरिष्ठेदृढे

॥ वसतिदशनंशिखरेधरणीतवलग्ना ॥ शशिनिकलंककले
वनिमग्ना ॥ केशवधृतसूकररूपजयजगदीशहरे ॥ ३ ॥

वसतीतिहेकेशवेत्यादिपूर्ववत् धृतंसूकरस्यरूपंयेनतवदशनाशिखरेदंताग्र
भागेधरणीःपृथ्वीलगासंबद्धावसति तत्रदृष्टांतःकेव शशिनिचंद्रनिमग्नां
तस्थिताकलंककलेयकलंकरेखेव

॥ तवकरकमलवरेनखमद्भुतशृंगं ॥ दलितहिरण्यकशिपु
तनुभृगं ॥ केशवधृतनरहरिरूपजयजगदीशहरे ॥ ४ ॥

तवेति हेधृतंनरहरेः रूपंनरसिंहस्यस्वरूपंयेनतत्संबोधनं तवकरकमलवरेह
स्तपद्मश्रेष्ठेनखमस्तीत्यध्याहारः कथंभूतंनखं मद्भुतशृंगंभाश्चर्यकरंशृंगमग्र
भागोयस्य अद्भुतत्वेहेतुमाह दलितः विदारितःहिरण्यकशिपोदैःयस्यत
नुरेवभृगोध्रमरोयेन अन्यत्रध्रमरेणकमलोदल्पतेइहतुवैपरीत्येनाश्चर्यं

॥ छलयसिविक्रमणेबलिमद्भुतवामन ॥ पदनखनीरजनि
तजनपावन ॥ केशवधृतवामनरूपजयजगदीशहरे ॥ ५ ॥

छलयसीति धृतंवामनस्यरूपंयेन हेअद्भुतवामन आश्चर्यहेतुवामनःवं
धिक्रमणेनादचित्पेकसर्वव्यबलिंअसुरंछलयासिप्रवंचयसिकीदृशस्वभितिसंबो
धनं पदेति पदनखनीरेण पदंनखाग्रसंबंधिजलेनगंगारूपेणजनितंरुतंजन
पावनंलोकपाविध्यंयेन

॥ क्षत्रिंश्रुधिरमयेजर्गदपगतपापं ॥ रनपर्यसिपयसिशमि
तभवतापं केशवधृतभृगुपतिरूपजयजगदीशहरे ॥ ६ ॥

क्षत्रियेति हेधृतभृगुपतिरूपधृतपरशुरामरूप क्षत्रियरुधिरपयपयासेजग
 त्त्वृणयसीत्यन्वयःक्षत्रियाणांशोणितविकारेजलेजगत्तुनापयति स्नानेनक
 लमाह कथंभूतंजगत् अपगतपापंगतकलुषं पुनःकथंभूतंशमितभवंतापद्
 रीरुतसंसारतापं

॥ वितरसिदिक्षुरणेदिकपतिकमनीयं ॥ दशमुखमौलिबलि
 रमणीयं ॥ केशवधृतरघुपतिरूपजयजगदीशहरे ॥ ७ ॥

वितरसाति हेधृतरामशरीर त्वरणेसंग्रामे दशमुखमौलिबलिरावण
 मस्तकोपहारंदिक्षुदिशाभुवितरसिददासि कीदृशांदिकपतिकमनीयंइंद्रादी
 नांकाण्यंश्च्छाविषयामेत्यर्थः रमणीयंमनोहरंदिक्षुदशदानात्

॥ वहसिवपुषिविशदेवसनंजलदाभं ॥ हलहतिभीतिमिलि
 तयमुनाभं ॥ केशवधृतहलधररूपजयजगदीशहरे ॥ ८ ॥

वहसीति हेधृतहलधारूपधृतबलभद्ररूप त्वंवपुषिवसनंवल्लंधारयसि क
 थंभूतंवपुषि विशदेशुभे कथंभूतंवसनं जलदाभंसजलमेघसदृशं पुनः क
 थंभूतहलहातेभोत्यालांगलशतभयेनमिलिता उपस्थितायायमुनातद्भूत् आ
 भादीतिर्यस्यतन्भयेनातिश्यामत्वंभवति

॥ निंदसियज्ञत्रिबेरहहश्रुतिजातं ॥ सदयत्ददयदर्शितप
 शुघातं ॥ केशवधृतबुद्धशरीरजयजगदीशहरं ॥ ९ ॥

निंदसीति हेधृतबुद्धशरीरधृतबुध्वावतार हेसदयत्ददयदयासाहितांतः
 करणजय ननुवेदानंदकस्यकथंस्तुतिरित्यतआह त्वयज्ञविधेःऋतुविधान
 संबन्धिभ्रुतिजातंवेदवाक्यसमूहं निंदसिदूष्यसि नतुसर्वमित्यर्थः सोपि
 किमितिनिंदतेइत्यतआह अहहकष्टंदयायावां दर्शितःबोधितः'शूनांघातोव
 धोयेनतादृशं वेदोपिपशूनांघातंबोधयतीत्यतअहोकष्टीभत्येवनिंदयसीतिभावः

॥ म्लेच्छनिवहनिधनेकलयसिकरवालं ॥ धूमकेतुमिवकि
मपिकरालं ॥ केशवधृतकल्किशरीरजयजगदीशहरे ॥ १० ॥

हेधृतकल्किशरीरधृतकल्पवतारशरीर तच्चेष्टितमाह त्वम्लेच्छनिवह
निधनेम्लेच्छानानिंहहाः समूहास्तेषानिधनेनाज्ञानिमित्तंकिमापिभिर्निर्वचनीयं
करवालंखड्गंकलयसिद्धारयासिकथंभूतंकरवालं धूमकेतुमिवऔत्पातिकता
रकापातमिवकरालंभयानकं अथवाधूमकेतुरमिस्तं

॥ श्रीजयदेवकवेरिदमुदितमुदारं ॥ शृणुसुखदंशुभदंभव
सारं ॥ केशवधृतदशविधरूपजयजगदीशहरे ॥ ११ ॥
॥ इतिश्रीगीतगोविंदेप्रथमःप्रबंधः ॥ १ ॥

धृतवामसीन्यादिभिर्वर्त्तमानप्रयोगैरवताराणांभगवतश्चल्लियाःनित्यत्वं
दक्षितंएवंतत्तदवतारगुणैःस्तुतिरूवासंप्रत्यवतारिणंस्तुवन्नार्थयते श्रीजयदे
वेति हेकेशवधृतानेदशाविधानिरूपाणियेन तत्संबोधनं श्रीजयदेवकवेःइदं
गीतंउदितंभाषितंशृणु आकर्णयेतिभक्तजनंप्रत्युक्तिः कीदृशंउदारंभगोहरंमु
श्राव्यत्वात्शुभदंकल्याणदायकंभवसारंसंसारेधनरूपं

॥ वेदानुद्धरतेजगन्निवहतेभूगोलमुद्धिभ्रतेदैत्यंदारयतेब
लिच्छलयतेक्षत्रक्षयंकुर्वते ॥ पौलस्त्यंजयतेहलंकलयतेकारु
ण्यमातन्वतेम्लेच्छान्मूर्च्छयतेदशाकृतिरुतेरुष्णायतुभ्यंनमः ॥

उक्तानेवावतारान्पुनःसंक्षेपेणकीर्तयति वेदानिति तुभ्यंरुष्णायनमःअस्तु
इत्यन्वयः - कथंभूताय वेदानुद्धरतेमीनरूपेण पुनःकथंभूताय जगन्निवह
तेधारयतेकूर्मरूपेण भूगोलपृथ्वीचक्रंउद्धिभ्रतेऊर्ध्वधारयतेबाराहरूपेण दै
त्यंहारण्यकशिपुंदारयतेनृसिहरूपेण बलिदैत्यंछलयतेबंचयतेवामुनरूपेण

क्षत्रक्षयक्षत्रियनाशंकुर्वतेपरशुरामरूपेण पौलस्त्यंरावणेजयतेरामरूपेणहस्त
 लांगुलंकलयतेधारयतेबलभद्ररूपेण कारुण्यंदयांआसन्न्य तेविस्तारयतेबुद्ध
 रूपेण म्लेच्छान्अंत्यजान्मूर्च्छयतेनाशयतेकल्किरूपेण अतएवदशाकृतिरुते
 दशाविधस्मधारिणे

॥ गुर्जरीरागेणप्रतिमंठतालैर्गियते ॥

॥ श्रितकमलाकुचमंडलधृतकुंडले ॥

॥ कलितललितवनमाल जयजयदेवहरे ॥ १ ॥

कविरिदानीं गुर्जरीरागेणरूपंस्तौतिरागलक्षणं श्यामास्तुकेशीमलय
 द्रुमाणांमृदुल्लसत्पल्लवतल्पयंतीं श्रुतेःस्वराणांदधतींविभागंतंत्रीमुखादक्षि
 णगुर्जरीयांश्चि श्रितेःतिहेदेवहेहरेजयजयस्वभक्तपक्षपातेसर्वोत्कर्षेणवद्धस्व
 श्रितेत्यादीनिसप्तपद्याःपदानिसंबोधनानिज्ञातव्यानि एइतिपदंहेइत्यर्थःहे
 श्रितकमलाकुचमंडलाश्रितंआश्रितंकमलायाःलक्ष्याःकुचमंडलंस्तनमंडलये
 नहेधृतकुंडलधृतेकुंडलेनेतस्यसंबोधनेकलितेति कलिताधृताललितासुं
 दरवनमालापुष्पदामयेन

॥ दिनमाणिमंडलमंडनभवखंडनए ॥

॥ मुनिजनमानसहंस ॥ जयजयदेवहरे ॥ २ ॥

दिनमणीति हेदिनमणिंमंडलमंडनसूर्यमंडलालंकारहेभवखंडनभक्तानांसं
 सारनाशक हेमुनिजनमानसहंस मुनिजानांमानसहंसइव मानसेसर
 सिंहंसोऽस्ति जयजयेतिपूर्ववत्

॥ कालीयविषधरगंजनजनरंजनए ॥

॥ यदुकुलनालिनादिनेश ॥ जयजयदेवहरे ॥ ३ ॥

कालियेति कालियनाम्नःसर्पस्यगजनहिंसकहेजनरंजन यदुकुलतिपा
 दवकुलकमलसर्प

॥ मधुमुरनरकविनाशनगरुडासनए ॥

॥ सुरकुलकेलिनिदान ॥ जयजयदेवहरे ॥ ४ ॥

मधुमुरेति मधुमुरनरकसंज्ञानादैत्यानां नाशन गरुडाशनगरुडएवआ
सनयस्य सः सुरकुलेति, सुरकुलानां देवसमूहानां केलिः क्रीडायाः सुखस्येति यां
वत्निदानादिकारण

अमलकमलदललोचनभवमोचनए ॥

त्रिभुवनभुवननिधान ॥ जयजयदेवहरे ॥ ५ ॥

अमलेति अमलकमलवत्तानिर्मलपद्मपत्रवत्लोचनेयस्य भवमोचन संसा
रभंजक त्रिभुवनेति त्रिभुवनमेव भवनं ग्रहंतत्रनिधानमिवनिधिरिव

॥ जनकसुताकृतभूषणजितदूषण ॥

॥ समरशमितदशकंठ ॥ जयजयदेवहरे ॥ ६ ॥

जनकेति जनकसुतायाः सीतायाः कृतभूषण कृतालंकार जितदूषण
नामाराक्षसायेन समरेति समरेसंग्रामेशमितोमारितोदशकंठोरावणोयेन ६

॥ अभिनवजलधरसुंदरधृतमंदरए ॥

॥ श्रीमुखचंद्रचकोर ॥ जयजयदेवहरे ॥ ७ ॥

अभिनवेति अभिनवजलधरसुंदरधृतमंदर धृतमंदराचलश्रीमुखलक्ष्मी
मुखं भवचंद्रस्तत्रचकोर इव

॥ तवचरणेप्रणतावयमितिभावयए ॥

कुरुकुशलंप्रणतेषु ॥ जयजयदेवहरे ॥ ८ ॥

तवेति एवंभूतदेहरे जयजयतितवचरणेवयंप्रणताः अतीवनम्राः भा
वयजाजीहि प्रणतेषुमादृशेषुकुशलंकल्याणंकुरु

॥ श्रीजयदेवकवेरिदंकुहेतमुदप ॥ मंगलमूज्वलगीति ॥

॥ जयजयदेवहरे ॥ ९ ॥

॥ इतिश्रीगीतगीविदेद्वितीयप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति हेदेवहेहरेजयजयेति प्रर्ययते श्रीजयदेवकवेः इदं उदितं मंगल
गीतविशेषः मुदं हवं ऋरुते शृष्वताभक्तानामितिज्ञेषः कथंभूतं इदं मग
लं उज्ज्वलगातं तदनुगमनेरभ्यंगीतं गानं यस्मिन्

॥ पद्मापयोधरतटीपरिरंभलग्नकाश्मीरमुद्रित
मुरोमधुसूदनस्य ॥ व्यक्तानुरागमिवखेलद
नंगखेदस्वेदांबुपूरमनुपूरयतुप्रियंवः ॥ १ ॥

अधुना कविः कामोदीपकत्वात् वसंतस्य व्याजेन कृष्णक्रीडां वक्तुं भक्तान्प्रतिभा
शिंरं व्रते पद्येति मधुसूदनस्य उरो वक्षःस्थल वः पुरमाकं प्रियमभीष्टम
नूरयतुसंपूर्णं करोतु कथंभूतं मधुसूदनस्य उरः पद्येति पद्मायाः लक्ष्म्याः प
याधरतटीस्तनपरिसरस्तस्य परिरंभणेन आलिंगनेन कृष्णप्रयत्नां काश्मीरंकुंकुमके
शरंतेन मुद्रितां चिन्हितं भवैवेदं वक्षःस्थलं नान्यस्य इति भावः पुनः कथंभूतामिव
व्यक्तानुरागमिव पुनः कथंभूतं उरः खेलदिति , खेलन्खेलनगांति कुर्वन् योऽ
नंगस्तस्य खेदेन मुरतायासेन स्वेदांबुपूरोधर्मजलप्रवाहो यत्र

॥ वसंतेवासंतीकुमुममुकुमारैरवयवैर्भ्रमंतीकांतारैर्बहुवि
हितकृष्णानुसरणं ॥ अमंदंकंदंपंज्वरजनितचिंताकुल
तयाचलद्वाधाराधांसरसमिदमूचेसंहचरी ॥ १ ॥

अधुनाविरहोऽकठितायाः राधायाः काचित्सखीरुष्णवातीवक्तुमाह वसंत इति वसंतकाले काचित्सहस्ररीसखीसविलासबक्ष्यमाणं राधाप्रत्यूचे अवदत् कथंभूताराधा वासंतिकुमुंभंसुकुमारैर्माधवीपुष्पकोमलैरवयवैरंगैरुपलक्षितां उपलक्षणे तृतीया कथंभूताराधाकांतारे दुर्गमिवर्त्मनि भ्रमंतीं पुनः कथंभूतां बहुविहितवारंवारं दूतिद्वारेण कृतं रुष्णानुसंधानं यया पुनः कथंभूतां अमंदं उतकं ठं यथास्यात्तथा कंदर्पज्वरेण जनिता उत्पादिताया चिता तत्कृताया आकुलता तया कृत्वा चलंती उद्गच्छंती बाधापीडायस्याः

॥ वसंतरागेण रूपकतालगीयते ॥

॥ ललितलवंगलता परिशीलनकोमलमलयसमीरे ॥

॥ मधुकरनिकरकरंबितकोकिलकूजितकुंजकुटिरे ॥ १ ॥

॥ विहरति हरि रिरहसरसवसंते ॥ नृत्याति युवति

जनेन समंसखिविरहिजनस्यदुरंते ॥ ध्रु० ॥

पूर्वोक्तमर्धगीतेनाह ललितेति एतस्य वसंतरागः रूपकतालः तल्लक्षणं शिखंडबर्होच्चयबद्धचूडः पुष्पान्पिकं चूतलतां कुरेण भ्रमन्मदावासमनंगमूर्तिर्भक्तोमतंगस्य वसंतराग इति हेसखिहरिः इहसरसवसंतो विहरति युवति जनेन समं नृत्याति चेति ध्रुवगतपदे नान्वयः हेराधेहरिः रुष्णइह अस्मिन् मनोहरवसंतसमये क्रीडति काभिनीसमूहेन सह नर्तनं करोति च कुत्र स्थले इत्यपेक्षायामसमपदास्थितं वृदावनविपिनशब्देनान्वयः कीदृशेवसंतसमये ललितेत्यादिसप्तपदिपदानिवसंतसमये विशेषणानि ललितायाः मनोहरायाः लवंगलतायाः लवंगशाखायाः परिशीलनेन संपर्केण कोमलोगंधमनोहरमलयसमीरोमलयानि ह्यो यत्र अनेन नायोः सुगंधत्वेन शीतत्वादीन् युक्तानि मधुकरेति मधुकरनिकरेण भ्रमरसमूहेन करंबितैर्मिश्रितैः कोकिलैर्कूजितः शब्दितः कुंज एव लताग्रहमे

“

बकुटिरोऽन्पाकुटीयत्र

॥ उन्मदमदनमनोरथपथिकवधुजनजनितविलापे ॥

॥ अलिकुलसंकुलकुसुमसमूहनिराकुलबकुलकलापे ॥ १ ॥

उन्मदेति उद्भूतोमदमदनौहर्षकामौथत्रएवभूतोमनोरथौयस्य एवभूतो
 यःपथिकजनःपांथस्त्रीजनस्तेनोत्पादितोविलापःपारिदेवनयत्र अलिकुलोतिअ
 लिकुलैःभ्रमरसमूहैःसंकुलोव्याप्तः कुसुमसमूहस्तेननिराकूलोऽस्तव्यस्तःबकु
 लानांबृक्षाणांकलापःसमूहोयत्र

॥ मृगमदसौरभरभसवशंवदनवदलमालतमाले ॥

॥ युवजनत्ददयविदारणमनसिजनखरुचिकिशुकजाले ॥ ३ ॥

मृगमदेति मृगमदस्यकस्तूरिकायाःसौरभरभसवशंवदासुरभितोत्साहस्या
 यत्तवादिनी नवानूतनादलमालापत्रपांक्तिर्षोषाईंशास्तमालायत्र नूतनपत्र
 स्तमालोमृगमदगंधमनुकरोतीति युवजनानांतरुणजनानांत्ददयविदारयति
 एवंविधोयोमनासिजःकंदर्पस्तस्ययानिनखानितद्वत् रुचिर्दीप्तिर्षोषाएवभूता
 नांकिशुकानांपलाशपुष्पाणांजालंसमूहोयत्र

॥ मदनमहीपतिकनकदंडरुचिकेशरकुसुमविकाशे ॥

॥ मिलितशिलीमुखपाटलिपटलकृतस्मरतूणाविलासे ॥ ४ ॥

मदनेति मदनमहीपतेः कामनृपस्यकनकदंडरुचित्रतद्वत्तुर्चिर्यस्य एव
 भूतःकेशरकुसुमविकाशे नागकेशरपुष्पप्राचुर्ययत्र मिलितेति मिलिताः
 शिली मुखाः भ्रमराश्रेषुतैःपाटलोपटलैः पाटलपुष्पसमूहैः कृतः स्मरतूणावि
 लासःकामतूणोरचेष्टितंयस्मिन्तस्मिन्

॥ विगलितलज्जितजगदवलोकनतरुणकरुणकृतहासे ॥

॥ विराहिनिरुंतनकुंतमुखाकृतिकेतकिदंतुरिताशे ॥ ५ ॥

विगलितेति विगलिनस्यशियिलावयवस्यअतएवलज्जितस्यजगतः अबलोकनेनदशनेनतरुणकरुणैः तरुणकरुणवृक्षैः पुष्पविकाशव्याजेनकृतोहासोहास्यंत्र विरहीति विरहिनिरुंतनानिवियोगमारकानि कुंतमुखाकृतीनि भल्लमुखाकाराणियानिकेतकेतुपाणितैदंतुरिताव्याप्ताआशादिशोयस्मिन्तस्मिन्

॥ माधविकापरिमलललितेनवमालातिजातिमुगंधौ ॥

॥ मुनिमनसामपिमोहनकारिणितरुणाकारणबंधौ ॥ ६ ॥

माधविकेति माधविकायाःवासंतिलतायाःपरिमलनगंधेनललितेमनोहरेनवमालिकानिवारपुष्पाणिजातिःजातिपुष्पाणिताभ्यांसुगंधौ मुनिमनसामपिक्लेशचित्तानामपिमोहनकारिणिमदनजनके तरुणानांपूनांअकारणबंधौ सहजमित्रे

॥ स्फुरदातमुक्तलतापरिरंभणमुकुलितपुलकितचूते ॥

॥ वृंदावनविपिनेपरिसरपरिगतयमुनाजलपूते ॥ ७ ॥

स्फुरादिति वृंदावनविपिनहरिःक्रीडतीत्यन्वयःस्फुरत्याश्वलंत्याअतिमुक्तलतायाःपरिरंभणेनआलिंगनेन मुकुलितःपुष्पितःपुलकितःइष्टःआश्रवक्षोपत्रकथंभूतेवृंदावनविपिने परिसरोति परिसरपयंतभुविपरिगतंप्राप्तयंत्यमुनाजलंतनपूतेपवित्रे

॥ श्रीजयदेवभणितमिदमुदयतिहरिचरणस्मृतिसारं ॥

॥ सरसवसंतसमयवनवर्णनमनुगतमदनविकारं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविदेतृतीयप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवकवेरिदंभणितउदयं प्राप्नोतु इत्यर्थः हरि
चरणयोः स्मृतिः स्मरणं सारो मुख्यो यत्र सरसं सुमनोहरं वसंतसमयसंबंधिनो
वनस्य वर्णनं यत्र अनुगतः अनुरुतः मदनविकारो कामविलासो यस्मिन्

॥ दरविगलितमल्लीवह्निचंचत्परागप्रकटितपटवासैर्वा
सयन्काननानि ॥ इहहिदहतिचेतःकेतकीगंधबंधुः
प्रसरदसमबाणप्रागवद्रंधवाहः ॥ १ ॥

वियोगिनांदुःसहं वसंतवायुं वर्णयति दरोति इह वसंतगंधबाहो बायुः वि
रहिणांचेतः दहतीत्यन्वयः अर्थात् किं कुर्वन् दरविगलिताया ईषत्त्विकसिता
याः मल्याः मल्लिकायावल्लीपुलतासु चंचाद्विरुद्धछद्भिः परागैः पुष्परजीभिः प्रक
टितपटवासैः स्फुटीकृतपटवासचूर्णैः काननानिवनानि वासयन्सुभीकुर्वन् प्र
नः कथंभूतः केतकीपुष्पाणां गंधस्य बंधुमित्रं प्रसरं ज्ञोथे असमबाणाः कामबाणा
स्तेषां प्राणवत्प्राणइव

॥ उन्मीलन्मधुगंधलुब्धमधुपंव्याधूतचूतांकुर ॥

॥ क्रीडत्कोकिलकाकलीकलकलैरुद्गीर्णकर्णज्वराः ॥

॥ नीयंतेपथिकैः कथंकथमपि ध्यानावधानक्षण ॥

॥ प्राप्तप्राणसमासमागमरसोच्छसैरमीवासराः ॥ २ ॥

नसंतवासराणामनंगोदीपकत्वमाह उन्मीलदिति अभीषसंतसंबन्धिनावा
 सराःदिवसाःपथिकैर्मार्गस्थैर्विरहिभिःकथंकथमपिकेनापिदुःखेननीयंते उ
 ल्लंघ्यंते कथंभूताःवासराः उन्मीलदिति उन्मीलंभ्यासौमधुगंधश्वपुष्परसगंध
 स्तत्रलुब्धायेमधुपाःभ्रमरास्तेव्यांधूताकंपिताःयेचूतांकुराआम्रांकुरास्तेषुक्ती
 डतांकोकिलानांकाकलीकलकलैः सूक्ष्माच्यक्तमधुरध्वनिकोलाहलैःकण्ठ
 नकत्वेन उद्वीर्णःप्रकाशितः कर्णज्वरःश्रवणोपतापोयेषुकथंनियतइत्यतआ
 ह ध्यानेचितनेअवधानांचित्तैकाग्र्यंतेनक्षणंअल्पकालंप्राप्तायाअनुभूतायाःप्रा
 णसमायाःसमागमरंसेनसंबंधस्वरूपरसेनउल्लासोयेषांते ॥

॥ अनेकनारीपरिरंभसंभ्रमस्फुरन्मनोहारिविलासलालसं ॥

॥ मुरारिमारादुपदर्शयंत्यसौख्यसमक्षंपुनराहराधिकां ॥ ३ ॥

अनेकेति असौख्यराधिकां पुनराहइत्यन्वयः कथंभूतासखी आरा
 त्दूरेवर्तमानं समक्षंयथास्यात्तथारुष्णंउपदर्शयंतीविषयंकारयंती कथंभूतं
 हारिं अनेकनारीणांपरिरंभसंभ्रमेणालिंगनादरेणस्फुरन्इतस्ततोगच्छन्
 मनोहारिमनोब्रायोविलासःक्रीडातत्रलालसःआदरवान्

॥ रामकरिरागेणरूपकतालैगीयते ॥

॥ चंदनचार्चितनीलकलेवरपीतवसनवनमाली ॥

॥ केलिचलन्मणिकुंडलमंडितगंडयुगास्मितशाली ॥ १ ॥

॥ हरिरिहमुग्धवधूनिकरेविलासिनिविलसतिकेलिपरे ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

अमुंमेवश्लोकोक्तमयंगीतेनाह चंदनेतिरुमकरिरागः तस्यलक्षणं
 स्वर्णप्रभाभस्वरभूषणाचनीलनिचोलंस्वतनौवहंती कांतोपदोपांतमधि
 त्रितोपिर्मनोन्नतारामकरीप्रदिष्टाइति १ हेविलासिनिराधे इहमुग्ध

वधूनि करे मनोहरकामिनी समूहेहरिर्विलसति क्रीडतीत्यन्वयः कथं भू-
 ते मुग्धवधूनि करे केलिपरे क्रीडातत्परे कथं भूतो हरिः चंदनेति चंदनेन मल-
 यजनत्राचितरेखाकारेणानुलिप्तनीलकलेवरशरीरं यस्य पीते सुवर्णवर्णवसनं
 वस्त्रं यस्य वनमालायस्यास्तीति ततः प्रत्येकं कर्मधारयः पुनः कथं भूतः
 केलिना क्रीडया चलंती येमणियुक्तेकुंडलेताभ्यांमंडितं शोभितं गडयुगं यस्य
 स्मितेन ईषद्धास्येन शालते शोभते ततः कर्मधारयः

॥ पनिपयोधरभारभरेण हरिपरिरभ्यसरागं ॥

॥ गोपवधूरनुगायतिकाचिदुदंचितपंचमरागं ॥ २ ॥

पीनेति हेराधेकाचित्गोपवधूगोपांगनापीनपयोधरभरेण विपुलकुचगौर-
 वातिशयेन सरागं यथापरिरभ्य आलिंग्य हरिं अनुपश्वादुर्द्रुतं पंचमरागं गाप-
 तिमानं करोति

॥ कापिविलासविलोलविलोचनखेलनजनितमनोजं ॥

॥ ध्यायति मूग्धवधूरधिकं मधुसूदनवदनसरोजं ॥ ३ ॥

कापीति काचिन्मुग्धवधूर्मनोहरगोपांगनाभीधकातिशयेन मधुसूदनवदनसरो-
 जंरुष्णस्य भुखांबुजंध्यायति चिंतयति विलासेन विलोलायां विलोचनयोः खेल-
 नेन संचारेण जनितउत्पादितो मनोजः कामोयेन तत्

॥ कापिकपोलतलेमिलितालपितुं किमपिश्रुतिमूले ॥

॥ चारुचुंबनितंबवतीदयितं पुलकैरनुकूले ॥ ४ ॥

कापिकपोलेति कापिनितंबवतीगोपांगनादयितंरुष्णं कपोलतलेगंडदेशे
 चारुमनोज्ञयथास्यात्तथाचुचुंबं चंबितवती कथंभूता किमपिकार्यलपितुं
 कुंश्रुतिमूलेकर्णप्रदेशे मिलितासंलमा कीदृशेकंपोलतले पुलकैरीमोद्रमै-

अनुकूलेप्रेमप्रियकथने

॥ केलिकलाकुतुकेनचकाचिदमुंयमुनाजलकूले ॥

॥ मंजुलवंजुलकुंजगतंविचकर्षकरेणदुकूले ॥ ५ ॥

केलीति काचिद्द्वीपीकेलिकलाकुतुकेनशृंगाररसक्रीडातात्पर्येणहेतुनाकरेण
हस्तेनामुंक्णदुकूलेवस्त्रेविचकर्ष आकृष्टवती कथंभूतंअमुं यमुनाजलकूले
यमुनाजलोपलक्षितेकूलेतीरेमंजुलोमनोहरोयोवंजुलकुंजोवेतसलतागृहं तत्र
गतंवर्तमानं

॥ करतलतालतरलवल्यावलिकालितकलस्वनवंशे ॥

॥ रासरसेसहनृत्यपराहरिणायुवतिप्रशशंसे ॥ ६ ॥

करतलेति काचित्यवतिर्गोपांगनाहरिणारुष्णेनप्रशशंसेस्तुता रासरसेगो
पक्रीडानुरागेसहनृत्यपराकृष्णसमकालंनृत्यति कथंभूतेरासरसे करत
लयोर्हस्तयोस्तालेनचंपटध्वनिना तरलयाचंचलयावल्यावल्याकंकणपं
त्तयाकलितःमिश्रितः कलस्वनवंशोऽव्यक्तमधुरशब्दसहितोवंशोवेणुयंत्र

॥ श्लिष्यतिकामपिचुंबतिकामपिरमयतिकामपिरामां ॥

॥ पश्यतिसस्मितचारुतरामपरामनुगच्छतिवामां ॥ ७ ॥

श्लिष्यतीति हेराधे श्रीकृष्णः कामपिगोपिकांश्लिष्यतिआलिंगिततथाका
मपिचुंबतितथाकामपिरामांरमयतिक्रीडयति अपरांनायिकांसमितचारुह
समनोहरंयथस्यात्तथापश्यति अपरांवामांमंदरीमनुगच्छतीत्यर्थः

॥ श्रीजयदेवकवेरिदमद्भुतकेशवकेलिरहस्यं ॥

॥ वृंदावनाविपिनेललितंवितनोतुशुभानियशरयं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेचतुर्थःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेतिश्रीजयदेवकवेरिदंगीतं शुभानिकव्याणानिवितनोतुअर्थात्

भक्तानां गीतं कीदृशं बहुतं आश्चर्यकरं केशवस्वरुणस्य केलिरहस्यं क्रीडाह
 वीथत्र अद्भुतत्वंपुगपत्सर्वासां प्रीत्युत्पादनात् वृंदावनप्रियनिवृंदावननाम्निवने
 छलितं नानारसान्वितमित्यर्थः यशस्यं यशसेहितं यशस्करमित्यर्थः

॥ विश्वेषामनुरंजनेन जनयन् नानंदमिदं विर ॥

॥ श्रेणीश्यामलकोमलैरुपनयनं गैरनंगोत्सवं ॥

॥ स्वच्छंदं व्रजमुंदरीभिरभितः प्रत्यंगमालिङ्गितः ॥

॥ शृंगारः सखि मूर्तिमानिव मधौ मुग्धो हरिः क्रीडति ॥ १ ॥

विश्वेषामिति हेसखिराधेमधौवसंते मुग्धमनोहरो हरिः रुणः क्रीडतीत्य
 न्वयः कश्च मूर्तिमानशरीरधारी शृंगाररसश्च किंकुर्वन् अनुरंजनेन अनुरा
 गेण विश्वेषां सर्वेषां भक्तानां आनंदं ततोपंजनयन् पुनः किंकुर्वन् इंदीवरश्रेणि
 नां कामलातद्दृश्यामलकोमलैरुणमनोहरै रंगैरवयवैः अनंगोत्सवं कामहर्षउ
 पनयन् उत्पादयन् पुनः कथं मृतः स्वच्छंदं स्वच्छया व्रजमुंदरीभिः गोपीभिः अभि
 तः सर्वतोभावेन प्रत्यंगं प्रत्यवयवेन अलिङ्गितः गोपीभिरालिङ्गने ययायदंगं प्राप्तं
 तया तदेवाल्लिङ्गितमिति भावः श्यामां भवति शृंगारः सितो हासः प्रकाशित इति
 शृंगारविशेषणान्यप्येतानि पदानि

॥ अद्योत्संगवसद्भुजंगकवल्लेशादिवेशात्पलः ॥

॥ प्रालयं प्लुवनं च्छयानुसरति श्रीखंडशैलानिलः ॥

॥ किंचित्स्निग्धरसालमौलिमुकुलान्यालोक्य हर्षोदया ॥

॥ दुम्भीलंति कुहुः कुहूरितिकलोत्तालमः पिकानांगिरः ॥ १ ॥

मलयानिलस्यदुःसहत्वेकारणमाह अदोति हेराधे अबहइदानीं वसंतसमये श्री
 खंडशीलानिलः मलयजपवनः उत्संगेक्रोडेवसंतोयेभुजंगासर्प्यास्तेषां कवलह्ने
 शादिवम्रासोपतापादिव ईशाचर्लाहेमाचलंप्रालेयश्रवनेच्छयानुहिनमज्जनेछ
 यानुसरतिअनुगच्छति किंच पक्षांतरेपिकानांगिरोवाप्यःस्निग्धरसालमौ
 लिमुकुलानिकोमलचूतस्तंबककुडमलानि आलोक्यदृष्ट्वाहर्षोदयात् आनं
 दादयात् उन्मीलंतिउद्भ्रंति कथंभूतागिरः कुहुःकुहूरितिकलोत्तालाःकुहु
 कुहूरित्याकारेणाव्यक्तमधुरशब्देनोत्तालाःप्रकाशाः

॥ रासोल्लासभरेणविभ्रमभृतामाभीरवामभ्रुवा ॥

॥ मभ्यर्णपरिरभ्यनिर्भरमुरःप्रेमांधयाराधया ॥

॥ साधुत्वद्वदनंमुधामयमितिव्यात्दृत्यगीतश्रुति ॥

॥ व्याजादुद्भट्चुंबितःस्मितमनोहारीहरिःपातुवः ॥ ३ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ सामोददामोदरोनामप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥

कविःकथोपक्रमंत्यक्त्वा लोकानाशिषयाति रासोल्लासेति हरिः कृष्णः वःयु
 प्मान्पातुइत्यभ्यःकथंभूतोहरिः रासोल्लासभरेणगोपीक्रीडायांहर्षातिशयेन
 विभ्रमभृतांशृगारविलासधारिणीनां आभीरवामभ्रुवांगोपिकानां अभ्यर्ण
 समीपानेर्भरंगाढंयथातथाउरःवक्षः स्थलं .रिभ्यआलिंग्यराधयाउद्भटंप्रक
 टंयथास्यात्तयागीतस्नुतिव्याजात्गानप्रज्ञंसाछलेनचुंबितः नतुभवतुताः
 सुविभ्रमः प्रत्यक्षंयुवतिगणंपश्यंत्यातयाकथंचुंबितस्तत्राहप्रेमांधयाप्रेम्णाह
 र्षातिशयेनांधयारुष्णविनान्यभ्यपश्यंतीवितयाकेकत्वा त्वद्वदनंत्वन्मुखंसुधा

मयममृतमयंसाधुशोभनं इतिव्याहृत्यउक्त्वा कथंभूतोहरिःस्मितमनोहारी
राधायाःचुंबनक्रीडालंघना स्मितेनर्षद्वंसास्येनमनोहर्तुंशीलंयस्यसः

॥ विहरतिवनरोधासाधारणप्रणयेहसौ ॥

॥ विगलितनिजोत्कर्षादीर्ष्यावशेनगतान्यतः ॥

॥ क्वचिदपिलताकुंजेगुंजन्मधुव्रतमंडली ॥

॥ मुखरशिखरेलीनादीनाप्युवाचरहःसखी ॥ १ ॥

विहरतीति राधारहःएकांतेसर्जोडवाच कथंभूताराधा वनेवृंदावनेहरी
कृष्णोविहरतिक्रीडतिसति विगलितनिजोत्कर्षात् गतनिजभाग्यात् ईर्ष्या
वशेन असहिष्णुतया अन्यतोऽन्यस्मिन्प्रथलेगताकथंभूतेहरी साधारणप्रणये
अन्यगोपीतुल्यंप्रमिण अतएवक्वचिदपिलताकुंजेलतागृहेलीनागुप्ता कथंभू
तेकुंजे कूजतांगंभोरंशब्दं कुर्वता मधुव्रतानांभ्रमराणांमंडल्या समूहेनमुख
रशिखरेशब्दायमानाग्रभागेअतएवदीनापिदुःखितापि

॥ गुर्जररिगेणरूपकतालेगीयते ॥

॥ संचरदधरसुधामधुरध्वनिमुखरितमोहनवंशं ॥

॥ चलितदृगंचलंचलमौलिकपोलविलोलवतंसं ॥ १ ॥

॥ रासेहरिमिहविहितविलासं स्मरतिमनोममकृतपरिहासं ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

श्लोकोक्तमंत्रंगीतेनाह संचरदिति हेसखिमममनःहरिस्मरति गोचरं करोति
सर्वानुभूतविषयत्वात् कथंभूतं हरिसंचरताउद्भूताअधरंसुधवामधुरेण अधरा

मृतमनोद्वरेणध्वनिनाशब्देन मुखरितः शब्दितोमोहननामार्बक्ष्येन पुनः कीदृशं
 शं बालतोत्रिचलितः अर्बुजंतः दृगंचलः कटाक्षोयेन चंचलः श्लोलायमानां मौलिः
 शं खरोयस्य कपोलयोगंडस्थलयोर्विलोलौचंचलौबतंसौ कर्णाभरणेयस्य तंत
 तः प्रत्येकं कर्मधा (येः) पुनः कीदृशं इहरासेगोपोक्रीडायां विहितः कृतः विलासोकी
 द्यायेन मया सहकृतः परिहासः नर्मोयेन तं

॥ चंद्रकचारुमयूरशिखंडकमंडलवलयितकेशं ॥

॥ प्रचुरगुरंदरधनुरनुरंजितमेदुरमुदिरसुवेशं ॥ २ ॥

चंद्रकेति चंद्रकेण विचित्रवर्णाचिन्हेन चारुणां मयूरशिखंडकानां मयूरपिच्छा
 नां मंडलेन स्रुहेन बलयिताः बलयाकारणवेष्टिताः केशाः येन अतएव प्रचुरे
 णविस्तीर्णेन पुरंदरधनुषा इन्द्रधनुषा अनुरंजितेति श्रितो मेदुरो निविडः स्निग्धो
 यो मुदिरो मेघस्तद्वत्सुवेशंसुदं

॥ गोपकदंबनितंबवतीमुखचुंबनलंबितलोभं ॥

॥ बंधुजीवमधुराधरपल्लवमुल्लसितस्मितशोभं ॥ ३ ॥

गोपेति गोपकदंबस्य गो रसमहस्यनितंबवतीनां स्त्रीणां मुखचुंबनेन लंबितः
 लोभायेन पुनः कीदृशं बंधुजीवपुष्पवत् मधुरो मनोहरोऽधरपल्लवो ओष्ठपल्लवो
 यस्य उल्लसितेन विकृशितेन स्मितेन शोभा यस्य तं

॥ विपुलपुलकभुजपल्लववलयितवल्लवयुवतिसहस्रं ॥

॥ करचरणोरसिमणिगणभूषणकिरणविभिन्नतमिस्रं ॥ ४ ॥

विपुलेति विपुलाः बहुलाः पुलकारो मोद्गमाययोस्ताभ्यां भुजपल्लवाभ्यां

बलयित्तोष्टितं बलवानां३।भरिणांयवतीसहस्रंगोपिका।द्वंद्वेन पुनःकीदृशं
 कौचरणीउरश्चरषांसमाहरः करचरणोरस्तास्मिन्वर्त्तमानानामणिगणयु
 क्तभूषणानांकिणोविन्दोप्याविभिन्नानाशितंतामिस्रमंधकारोपेनेसःतं

॥ जलदपटलचलदिंदुविनिंदकचंदनतिलकुललाटं ॥

॥ पनिपयोधरपरिसरमर्दननिर्दयत्दयकपाटं ॥ ५ ॥

जलदेति पुनःकीदृशंहरिं जलदपटलेमेघसमूहेचलतःइंदोश्चंद्रस्यविनिंद
 कंसमानंचंदनतिलकंचंदनरुततिलकंचयत्रतादृशंललाटंयस्य अभूतोपमेयं
 कचिज्जलदपटलचलदिंदुविनिंदकचंदनविंदुललाटमितिपाठःतदाजलदप
 टलेचलत्संचरन्त्यइदंश्चंद्रस्तस्यविशेषेणनिंदकास्तरस्कारकः चंदनविंदुमं
 डलाकाीतिलकोललाटेयस्यतं पुनःकीदृशं पीनोमांसलौघोपयोधरोस्तनोत
 योः परिसरस्यपर्यंतदेशस्यमर्दनेनिर्दयंदयाराहितंइदयकपाटंकपाटवद्विस्ती

र्णइदयंस्यस्यतादृशं

॥ मणिमयमकरमनोहरकुंडलमंडितगंडमुदारं ॥

॥ पीतवसनमनुगुतपुनिमनुजमुरासुरंवरपरिवारं ॥ ६ ॥

मणिमयेति मणिमयेनमणिरूपेणमकरवन्मनोहराभ्यांकुंडलाभ्यामंडितोऽलं
 कृतोर्गंडोर्गंडस्त्रलयस्य पुनःकीदृशंमहांतं उदारंअभोष्टवातारंवा पुनः
 कीदृशं पीतवसनवस्त्रयस्य महत्वमाह अनुगताआश्रितापेमानिवराःशु
 कनारदादयःमनुजाःपुंरीक्षिदादयःसुरवराब्रह्मरूपादयःअनुगप्रहादादयस्ते
 परिवाराःपरिजना यस्यतादृशं इदंतेवरपदस्यतेषांवराशक्तिग्रहणं

॥ विशदकदंबतलेमिलितंकलिकलुषभयंशमयंतं ॥

॥ मामपिकिमपितरंगदनंगद्शामनसारमयंतं ॥ ७ ॥

विशदेति विशदकदंबतलेमिलितंउपस्थितं पुनःकीदृशंकलिकलुषात्कलि
कालजातपापाद्भयंतंशशयंतं पुनःकीदृशंमांअपिकिमापेअनिर्वचनीयंयथा
स्यात्तथा तरंगन् उद्गच्छन्अनंगयोगोस्यांतादृशांदृष्ट्यामनसात्ददयेनचरमयंतं

॥ श्रीजयदेवभणितमसुंदरमोहनमधुरिपुरुषं ॥

॥ हरिचरणस्मरणंप्रतिसंप्रतिपुण्यवतामनुरूपं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेपंचमःप्रबंधः ॥ ५ ॥

श्रीजयदेवोति श्रीजयदेवभणितंपुण्यवतांभक्तानां हरिचरणयोःस्मरणंम
तिअनुरूपयोग्यंभवतुइ यस्याहारःकथंभूतं अतिसुंदरंमोहनंमोहकारकंमधु
रिपोःरूपंरुष्णस्यरूपंयस्मिन्

॥ गणयतिगुणग्रामंभ्रामंभ्रमाद्दपिनेहतेवहतिचपरीतोषंदो

षंविपुंचतिदूरतः ॥ युवतिपुचलत्तृष्णेरुष्णेविहारिणिमां

विनापुनरपिमनोवामंकामंकरोतिकरीमिकिं ॥ १ ॥

इदानींराधायाःरुष्णेवसतश्चेतसोवश्यत्वमाह हेसखि मममनश्चितंनरप्यधुना
पिरुष्णंकाममिच्छांकरोतिकीकरोमिनिवृत्तौउपायांतरंनास्तित्यर्थःयुवतिषुगो
पीपुचलत्तृष्णेजातभिलाषं पुनःकीदृशे मांविनाविहारिणिकीडाशीले कीदृशं
मनःग्रामंअवश्यमित्यर्थःवामत्वेकारणमाहमममनःसागराधस्यापिरुष्णस्यगुण
ग्रामंगुणसंग्रहंगणयतिभ्रमाद्दपिभ्रामंविस्मरणंनेहतेनचेष्टते भ्राममपीतिपाठे

भ्रामंक्रोधंनेहेतेनवाञ्छति तद्गुणाकर्णनेनपरितोषसंतोषवंहति दोषमदीयाव
 वादिकदूरतएवमुचतिपरिः यजति

॥ मालवरागेणएकतालीतालेगीयते ॥

॥ निभृतनिकुंजगृहंगतयानिशिरहृसिन्निलीयवसंतं ॥

॥ चकितविलोकितसकलदिशारतिरभसभरेणहसंतं ॥ १ ॥

॥ सखिहेकेशिमथनमुदारं ॥

॥ रमयमयासहमदनमनोरथभावितयासविकारं ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

पुनरपिराधागीतेनसखीमाह निभृतेति हेसखित्वंकेशिमथनंरुणप्रयासह
 रमयक्रीडांकारय कीदृशंरुणंउदारंमहातं कथंभूतयामया मदनस्यम
 नोरथःइच्छास्मिन्भावोरत्याख्यःसंजातोयस्याः कथंभूतरुणं सविकारंभाव
 सहितं कीदृश्यामया निभृतंगूढंयन्निजंगृहंगतयाप्राप्तया कथंभूतरुणं
 निशिरात्रौरहृसिण्कांतस्त्रुलेनिलीयतिरोहेतीभूयवसंतंतिष्ठंतं कथंभूत
 यामया चकितंसभयंयथातयाविलोकितादृष्टाःसकलदिशायया पुनःकथं
 भूतरुणंरतेरभसउत्साहस्तस्यभरेणआधिक्येनहसंतं सस्मितमुखं अस्मिन्
 गीतेपूर्वार्द्धराधाविशेषणउत्तरार्द्धरुणस्येतिबोद्धव्यं

॥ प्रथमसमागमलज्जितयापटुचाटुशतैरनुकूलं ॥

॥ मृदुमधुरस्मितभाषितयाशिथिल्रिकृतजघनदुकूलं ॥ २ ॥

प्रथमेति प्रथमसमागमेद्वनूतनसौमिष्येनलज्जितयालज्जापुक्तया कथंभूतरु
 णवैलक्षदूरीकरणाय पटुचाटुशतानिकुशलानैयानिचाटुशतानिस्तवशता

नितैरनुकूलं अनुकूल्यकारकं मृदुकोमलमधुरास्मितपूर्वकं भाषितयस्याः
सातयाशिथिलीकृतं जघनदुकूलं जघनस्थितं पशुवस्त्रयेनतं

॥ किशलयशयननिवेशितयाचिरमुरसिममैवशयानं ॥

॥ छतपरिरंभणचुंबनयापरिरभ्यकृताधरपानं ॥ ३ ॥

किशलयेति किशलयशयनेपल्लवकृतशण्यायांनिवेशितया कथंभूतं कृष्णंम
मैवोरसिवस्त्रस्थलेचिरंशयानं कृतालिंगननित्यर्थः कथंभूतयामया कृतंपरिरंभ
णपूर्वकं आलिंगनपूर्वकं चुंबनयया सातया कथंभूतं कृष्णंपरिरभ्य आलम्यकृतं
अधरपानभोष्टपानंयेनसःतं

॥ अलसनिमीलितविलोचनयापुलकावलिललितकपोलं ॥

॥ श्रमजलसिक्तकलेवरयवरमदनमदादतिलोलं ॥ ४ ॥

अलसेति अलसेन नुरतसौख्येननिमीलितेमुद्ग्रेतेनेत्रेयस्याः सातयापुलकाव
न्यारोमांचपत्तयाल्लिलोमनोहरौ रूपोलौयस्यतं श्रमजलेनमुरतजनितेनवा
रिणासिक्तं कलेवरांशरीरंयस्यास्तया वरमदनमदात् उत्तमकामजनितहर्षात्
अतिलोलं अतिचंचलं सतृष्णाभित्यर्थः

॥ कोकिलकलरवकूजितथाजितमनसिजतंत्रविचारं ॥

॥ श्लथकुमुमाकुलकुंबलयानखलिखितघनस्तनभारं ॥ ५ ॥

कोकिलेति कोकिलकलरववत् अव्यक्तव्यनिवत्कूजितंशब्दायस्थास्तया
जितःमननिजस्यकामस्यतंत्रविचारःशास्त्रसिद्धांतोयेनसःतं श्लथाःशायिलाः
कुसुमेःपुष्पैराकुलाःव्यासाःकुंतलाःचूर्णकुंतलायस्याःसातया नखेनलिखि
तथिन्हितोघनोनिबिडःस्तनभारोयेनसःतं

॥ चरणरणितमणिनूपुरयापरिपूरितसुरतवितानं ॥ ५ ॥

॥ मुखरविशंखलमेखलयासकुचग्रहकुंबनदानं ॥ ६ ॥

चरणेति चरणयोःपादयोःरणितौशब्दितौमणियुक्तनूपुरीयस्याः परिपूरितं
संपूर्णरुतंसुरतवितानंसुरतसमूहोयेनतं मुखराःशब्दायमानाविशंखलाउन्मु-
क्तामेखलाकांचीयस्याःसातयासकचग्रहंकचग्रहणसहितंचुंबनदाशंस्यस्यतं

॥ रतिसुखसमयरसालसयादरमुकुलितनयनसरोजं ॥

॥ निःसहनिपतिततनुलतयामधुसूदनमुदितमनोजं ॥ ७ ॥

रतिसुखेति रतिसुखसमयेसुरतसुखकालेप्रीत्याअलसयाअलसयुक्तया द-
रमुकुलितनयनसरोजंईषन्मीलितनेत्रकमलं निःसहाअसमर्थनिपतितातनु-
लताशरीरलतायस्यास्तया कथंभूतरुष्णं मधुदैत्यंसूदयतीतितं उदितः
जातोमनोजःकामोयस्यतं

॥ श्रीजयदेवभणितमिदमतिशयमधुरिपुनिधुवनशीलं ॥

॥ सुखमुत्कंठितराधिकयाकथितंविदितमोतुसलीलं ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेषष्ठःप्रबंधः ॥ ६ ॥

श्रीजयदेवोति इदंश्रीजयदेवेनभणितं उत्कंठीतंकर्तृ सुखंपारलौकिक
सुखानिपोहिकानिचवितनोतृविस्तारयतु केषांगायतांशृण्वतांच कथंभूतं
श्रीजयदेवभणितं अतिशयमधिकंमधुरिपोःरुष्णस्यनिधुवनशीलंसुरतचारि-
तंयस्मिन् पुनःकीदृशं उत्कंठितयागोपवम्बाराधिकयाकथितं सलीलंशृ-
गाररसकियासहितं

॥ हास्तस्य विलासवशमनृजुभ्रुवह्निमद्वल्लुब्धिः ॥
 ॥ वृंदोस्मारिदृग्गतवीक्षितमतिस्वेदाद्भ्रुगंडस्थलं ॥
 ॥ मामुद्गीह्यविलज्जितस्मितसुधामुग्धाननंकानने ॥
 ॥ गोविंदं व्रजसुंदरीगणवृतं पश्यामिदृष्यामिच ॥ १ ॥

अधुनात्युत्कंठयासद्व्यानीयमानासागोपीगणवृतरुष्णंदृष्ट्वाप, वृत्यसखीमाह
 हस्तेति हैसाखेगोविंदंअहंपश्यामिदृष्यामिहर्षप्राप्त्रोमिचपश्यामीतिवर्त्तमा
 नसापीप्याद्वर्त्तमानता कथंभूतंगोविंदंकाननेवृंदावने व्रजसुंदरीगणनंगां
 समूहेनवृतंवाष्टेत् ननुसपत्नीभिःपरिवृतंदृष्ट्वाकथंतेहर्षइत्यतआह मांडवीद्वय
 दृग्ग्राहस्तत्स्त्रस्तोविगाले ॥ विलासवंशोकीडावंशापस्यतंअनृजुभ्रुवह्निम
 तानां टिलभ्रुलतापुकानागोपीनांसमूहे उन्सारिउद्गीह्यगामिदृग्गतेमकटा
 क्षेणोक्षितमोक्षणस्यतंमप्यागतायांभियादृग्गतेचष्टे इत्यगापरिपसारयतंमि
 तिभावःअतिस्वेदेनातर्चनेणार्द्रगंडस्थलंयस्यतं विलज्जितंस्मितसलज्जाहा
 स्यंतदेवसुधामृतंतयामुग्धाननंमनोहरंमुखंयस्यतं

॥ दुरालोकस्तोकस्तवकनबन्धुश्लोकिलतिका ॥

॥ विकाशःकासारोपवनपवनोपिव्यथयति ॥

॥ अपिभ्राम्यद्गंगरिणितरमणीयानंमुकुल ॥

॥ प्रसूतिश्रुतानांसखिशिखरिणीर्भुखयति ॥ २ ॥

पुनःविभावयन्नाहदुरालोकोतिहे मखिदुरालोकपतेवियोगिनामुद्गंजनितत्वात्
 स्तोत्रोप्यस्तवकःगुह्योपस्यमवांशोकलतीकायाः विक्रासःउद्योतःप्रव्यथय
 तिपीडयति किंच कासारोपवनस्यतरौवरनिकटवनस्यपवनोपिमाव्यथयति

कासारह्यनेनवापोः सौ.यंडपवनसंबन्धिवेनसौम्यंनक्षत्रपहतगदित्वेनवाचं
 चञ्चनितं अचि चूतानामाघ्राणाद्दृपमुकुलप्रसृतिः .कलिकोद्देवोमानसुफ
 यति कथंभूताप्रसृतिः भ्राम्यतीनांचलतीनांभ्रमरंगनानारणितैः सकि
 तैः रमणीयामनोबापी यदः शिखरिणीप्रसृताप्रभागवतीभृंगीनांचल
 ननायकाभ्वेषणार्थनितिध्वनितंशिखरिणीनामकंछंदइतीदं चितं

साकूतस्मितमाकुलाकुलगलद्वमिच्छमुच्छासित ॥ डेरे

॥ भ्रूवल्लीकमलीकदर्शितभुजांभ्रालादहस्तस्तनां ॥

॥ गोपीनांनिभृतंनिरीक्ष्यललितंकांचिच्चिरंचितय ॥

॥ न्तर्मुग्धमनोहरोहरतुबःश्लेशंनवःकेशवः ॥ ३ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदे महाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृते
 अक्षयकेशवोनामद्वितीयःशर्गः ॥

अपुनाकविः गोकानाशिष्ययिसाकूतेतिनवःशृंगारस्तरुणोवाकेशवःवःयुष्मा
 कंभक्तानांश्लेशंदःखंहरतुदरी करोतु दीदृशःसाकूतं साभिप्रायास्मितमीपहा
 सयत्र गोपीनांनिभृतंगोप्यभावंनिरीक्ष्यःष्ठा कांचिदायिता अंतर्मनसि
 चिंचितयन् मुग्धमनोहरःमोहयुक्तसुंदरः कथंभूतानिभृतं आकुलाकुला
 त्यतास्तव्यस्तःगल उडं ग्नीभवन् धम्मिल्लः केशवाशायत्रउच्छासिताउ
 चैःकृताभ्रवल्ली मत्रअलिकेन भ्रमणादि छलेनदर्शिताः भुजाबाला दहस्तस्तनाः

यास्मि भुजोचदालाभ्यादहस्तीचस्तनीचतिद्वंद्वः

॥ कंसारिरपिसंसारवासनाबंधशंखलां ॥

॥ राधामाधायत्तदयेतत्याजव्रजसुंदरीः ॥ ४ ॥

एवंराधायाः विरहमुक्त्वाकृष्णस्यापिविरहव्ययांतस्यामाह कंसारिरपि कृष्णोपिराधां हृदयेमनसिभधायस्याप्य ब्रजसुंदरीगोपीस्तत्याजत्यक्तवानकीदृशीं राधां संसारेवासनासंस्कारस्तस्याबंधायशृष्वलांनिगडरूपां सौंदर्यवतीं बन्धिरपितत्याजेतिराधायांकृष्णस्यानुरागातिशयोध्वनितः

॥ इतस्ततस्तामनुसृत्यराधिकामनंगबाणव्रणखिन्नमानसः ॥

॥ कृतानुतापःसकल्लिदंदिनीतटांतकुंजेनिषसादमाधवः ॥ २

पुनःकिंकृतवान् इतस्ततेति समाधवःकालदनांदिन्यायमुनायास्तटांतकुंजेतीरलतागृहेनिषसादस्थितवान् किंकृत्वा इतस्ततअनेकस्थानेषुताराधिकांअनुसृत्यान्वेष्य कीदृशः अनंगबाणव्रणेनकामशरक्षतेनखिन्नमनो यस्यकृतानुतापोपश्चात्तापोयेनसः

॥ गुर्जरीरागेणप्रतिमंठतालैर्गायते ॥

॥ मामियंचलिताविलोक्यवृतंवधूनिचयेन ॥

॥ सापराधतयामयापिनवारितातिभयेन ॥ १ ॥

॥ हरिहरिहतादरतयागतासाकुपितेव ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

कृतानुतापत्वमेवाहगीतेन मामिति गीतस्यास्यगुर्जरीरागः प्रतिमंठतालः तयोर्लक्षणंश्रकथितं हरिहरिति खंदानुकारेसाराधाहतादरतयाहतबहुमानवेनकुपितोवकोपंश्रतेषगताअन्यस्थानेगता ननुसाकुपितात्वयाकथंज्ञातंतत्राह मांकृष्णंवधूनिचयेनगोपीसमूहेनवृतंवेष्टितविलोक्यचलिता इतो

गता इतिभिन्नैवाक्यरचनातर्हि सागच्छंतीत्वयान्निवारितातत्राह मयापि
 कृष्णनाथिसापराधतयाकृतापराधत्वेनहेतुनाअतिभयेनमवारिता यद्वाक्यं
 यंभूतेनमयाअतिभयेनातिशयितंभयंयस्येति

॥ किंकरिष्यतिकिवदिष्यतिसाचिरंविग्रहेण ॥

॥ किंजनेनधनेनकिंममजीवितेनगृहेण ॥ २ ॥

किंकरिष्यतीति साराधाचिरंविग्रहेणचिर्कालमद्वियोगेनकिंकरिष्यतिवि
 रहतापशांत्यर्थकमुपायंकरिष्यतीत्यर्थः किवदिष्यति ननुएतावतातस्या
 नेवकोवाग्रहः अन्यगोपीजनधनादिनाचित्तव्यावर्तनंकर्त्तव्यंतत्राह ताराधा
 विनाममजनेनलेकेनकिं तद्वियोगेनसर्वजनपरित्यागात् धनेनकिं ननु
 धनविनागृहसौख्यंनस्यात्त्राह गृहेणाकिंप्रयोजनंनकिमपि तद्वियोगेनवन
 वासादीकारात् ननुनुखास्पदंगृहंविनासखंनस्यात्त्राह ममनुखेनकिंता
 विनासर्वनिःफलमि यर्थःसैवमेसुखरूपेतिभावः

॥ चिंतयामितदाननंकुटिलभूरोपभरेण ॥

॥ शोणपद्ममिवोपरिभ्रमताकुलंभ्रमरेण ॥ ३ ॥

चिंतयामीति अहंतस्याः राधायाःआननंमुखंचिंतयामिस्मरामि कीदृश
 माननं रोषभरेणक्रेधातिशयेन कुटिलेवक्रंभ्रुवौयत्र किमिव उपरिव्या
 मंशोणपद्ममिव अत्ररोषारुणेमुखेशोणपद्मसादृश्यंबोध्यं बारंवाररोषाद्भ्रुवोभ्रं
 त्योर्भ्रुवोभ्रमद्भ्रमरोपमाबोध्या

॥ तामहंत्वेदिसंगताममनिशंभृशंरमयामि ॥

॥ किंवनेनुसरामितामिहकिंवृथाविलपामि ॥ ४ ॥

तामिति अहंत्वादिसंगताराधां अनिशंवारंवारं भृशमतिहायेन ममानिकी
 दयानितिभावः . इहवनेतराधाकिमनुसराभित्त्वादिसंगतत्वाद्देववृषाव्ययमेव
 किविलपाभिविलापंकरामि

॥ तन्विस्विन्नमसूययात्ददयंतवाकल्यामि ॥

॥ तन्नवेद्भिकुतो गतासिनतेनतेनुनयामि ॥ ५ ॥

दृष्टिसंगतांतां प्रत्याह तन्वीति हेतान्विअसयया अदृष्टिणुत्वेन दुःखितंतव
 इदं अंश क्लृप्तमितर्कयामितत्तस्मादहंनवेद्भिन तानंकुतः कुत्रगतासि तेन
 कारणेन ते भुङ्क्ष्वनानुनयानि नसादयामिके भाग्योपपदामिति चतुर्थीति शति

॥ दृश्यसेपुरतो गतागतमेवमेविदधासि ॥

॥ किंपुरेवसंसभ्रमंपरिरंभणंनददासि ॥ ६ ॥

दृश्यसेशनि हेराथेवंममदूतः अग्रेगतागतंग नागमनभेवदिद असिकरोपी
 तिदृश्यते तर्हिपरेवपूर्ववत्संभ्रमंसवेगंपरिरंभणं लिंगनं किंकेनकारणंन
 नददासि विराहणाहेचि तानुपंगात्सर्वतस्तामेवपरुदंति

॥ क्षम्यतामपरंकदापितवेदृशंनकरामि ॥

॥ देहिमुंदरिदर्शनंममन्मयेनदुनोमि ॥ ७ ॥

क्षम्यतानिति हेसंदरिपूर्वकृतमंपराधंक्षम्यतां अपरमीदृशंतवापराधंकदा
 पिनकरोभिनकरिष्यामि अतएवममदर्शनंदेहि यतः अहंमन्मयेनकामे
 नदुनोमि पीडामनुभवामि

॥ वार्षितजयदेवकेनहरोरिदंप्रणतेन ॥

॥ किंदुबिम्बसमुद्रसंभवरोहिणीरमणेन ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेसमल्पःप्रबंधः ॥

वार्षितमिते जयदेवकेनस्वार्थेकश्रुदंभीतंवार्षितं कीदृशेनजयदेवकेन ह
रेःप्रणतेनरुष्णस्याराधनेन पुनःकीदृशेन किंदुबिम्बजयदेवकुलंतदेवसम्
द्रस्तस्तास्तंभयोयस्य एतादृशारोहिणीरमणश्चरइव ययासागरादुत्पन्नचंद्र
स्तथाकिंदुबिम्बोत्पन्नो जयदेवइति यद्वा किंदुबिम्बशासनं

॥ लृदिबिसलताहारोनायंभुजंगमनायकः ॥

॥ कुवलयदलश्रेणीकंठेनसागरलघुतिः ॥

॥ मलयजरजोनेदंभस्मप्रियारहितेमयि ॥

॥ प्रहरनहरभ्रांत्यानंगक्रुधाकिमुधावसि ॥ १ ॥

इदानीं कामएवमेदुःखंप्रयच्छतीतितमपालंभगांचंकारोमीत्याशयेनाह त
दोतिहेअनंग त्वंयिहरभ्रांत्यामहादेवभ्रमंगनप्रहर प्रहारंकरुक्रुधाकांपेन
किमकिमिति धावसिमा यितुंधावनं करोषि कीदृशेमाशोप्रमारहिरोधा
वियांगोनिमयिहरभ्रांत्यांनप्रहरप्रहारंमाकरु सर्वदाप्रिया कांअहं वधुनापि
पाराहेतइतेमयिहरभ्रमोनयक्तइतिभावः ह्यभ्रांतिपरिहरति हेकामममत्
दिविदशलतायाःहारोमृणालं चतायाहारस्तद्विरहजन्यसंतापशांवर्यवृतः नायं
भुजंगमनायकःशेषः इदंनेकंठे कुवलयदलानां नीलापलानां श्रेणीपिंपंकेःशैत्या
यत्तानतुसागरलघुतिर्हीलाहलदीपैः इदंमलयजरजो चंदनलेपोसर्वांगेदाप
शांत्यं च संनतमस्मविभतिः

॥ पाणौमाकुरुचूतसायकममुंमाचापमारोपय ॥

॥ क्रीडानिर्जितविश्वमूर्च्छितजनाघातेनकिंपौरुषं ॥

॥ तस्याएवमृगीदृशोमनसिजप्रेखत्कटाक्षानिल ॥ X

॥ ज्वालाजर्जरितंमनागपिमनोनाथापिसंधुक्षते ॥ २ ॥

पुष्पसायकत्वेनकामः प्रसिद्धोत्तः इमान्चूतमंजरीरूपानेवबाणान्धनुष्या
रोप्यमाताडायिष्यतीतिशंकयापुनरपिकामायैवदैन्यं करोति पाणाविति
हेक्रीडानिर्जितविश्वक्रीडयालीलयाजितंभुवनंयेनसः अमुंचूतसायकं आ
भ्रुष्पबाणंपाणौहस्तेमाकुरुचापंधनुः मारोपय सशरंमाकुरु हस्तेपि
चेत्करोषितस्त्वमुंसायकंमासंधेहीत्यर्थः हेमनसिजमदनयतःमूर्च्छितस्यमूर्च्छां
प्राप्तस्यमादृशजनस्याघातेनपीडयाकैतेपौरुषं कस्त्वपुरुषार्थः नकिमपीत्यर्थः
मूर्च्छितत्वेकारणमाह तस्याएवमृगीदृशांहरिणीनयनायः तस्याएवेतिविरे
हाभ्रुक्षेत्राधानामग्रहणाशक्तिःप्रतिपाद्यते प्रेखंतोचलंतोकटाक्षएवान
लाःबन्धयस्तेषांश्रण्यापत्तयाजर्जरितंखंडखंडीभूतंमममनःमनागपिस्वल्पमपि
नाद्यापिसंधुक्षतेस्वस्त्रंनभवति काचित्कटाक्षाशुगेतिपाठःतदाकटाक्षएवाऽ
शुगाबाणाः

॥ भ्रूपल्लवधनुरपांगुतरंगितानि ॥

॥ बाणागुणाःश्रवणपालिरितिस्मरेण ॥

॥ तस्यामनंगजयजंगमदेत्तन्बिया ॥

॥ मस्त्राणिनिर्जितजगंतिकिमर्पितानि ॥ ३ ॥

मनुत्कटाक्षादिचित्तनादेमर्तवदुःखंभवतिमदनस्यतर्हि कोपराधस्तत्राह भ्रु
पल्लवमिति इतीत्यं प्रकारेणस्मरेण कायेनस्तस्यांराधायांअस्त्राणिआर्पितानि

ध्यापितानि किंत्तर्क्यामे किंवितर्केनन्वस्त्राणिवीरेणस्वहस्तेस्यापयितुमु
चितानिनत्वन्पत्रेत्याह निमित्तानिजगतिपेस्तामितेरेवास्त्रैर्जगत्रयंजित्वा
तत्रस्यापितानीतिभावःतर्ह्यन्यत्राकेस्यापितानीत्याह अनंगस्पकंदर्पस्यजयेत्रै
लोक्यविजये जंगमदेवतायांगमनशीलदेवतारूपायां इतीतिकिं भूपल
बंधूलतातदेवधनुःअपांगतरंगितानिकटाक्षनिरीक्षणानिएवबाणाः श्रवणपा
लिःकर्णप्रदेशएवगुणःप्रत्यंचा

॥ भूचापेनिहितःकटाक्षविशिखोनिर्मातुमर्मव्यथां ॥
॥ श्यामात्माकुटिलःकरोतुकबरीभारोपिमारोद्यमं ॥
॥ मोहंतावदयंचतन्वितनुताबिबाधरोराग्वान् ॥
॥ सद्रत्तस्तनमंडलस्तवकथंप्राणैर्ममक्रीडति ॥ ४ ॥

अधुनामनोविषयीरुतांराधांप्रतिस्वीयंदुःखमाह भूचापइति हेतान्विक्रशा
गिभूचापेश्रुवावेवचापंधनुस्तत्रनिहितःअर्पितःकटाक्षविशिखःकटाक्षबाणःम
र्मव्यथांमर्मपीडांतावन्निर्मातुकरोतु विशिखस्यमर्मव्यथाजनकत्वयुज्यतएव
तिभावः अनुचश्यामात्माश्यामवर्णःकुटिलःवक्राकारःकबरीभारोपिकेशस
मूहोपिमारोद्यमंकाभौनत्यंतावःकरोतु योतर्मलिनःकुटिलश्चभवतिसोन्यमा
रणाययत्तएवेतिसूचितं अयंचाबिबाधरःबिबोष्टुःमोहंतनुताविस्तारयतां
कथंभूतोबिबाधरःरागवान्लोहितवर्णःरागिणोविषयिणः मोहोममत्वयुज्यत
एव सद्रत्तःसाधुवर्तुलःतवस्तनमंडलःममप्राणैः कथंक्रीडतियेसद्रत्तासन्मार्ग
प्रवर्तकास्तेतुपरप्राणघातकाःनभवतिविरोधनामालंकारः

॥ तानिस्पर्शसुंखानितेचतरलस्निग्धाद्दशोविभ्रम ॥

॥ स्तद्वक्त्रांबुजसौरभंसचसुधास्यंदीगिरांघक्रिमा ॥
 ॥ साविबाधरमाधुरीतिविषयासंगेषिमन्मानसं ॥
 ॥ तस्यांलप्रसमाधिहंतधिरहव्याधिःकयंवर्तते ॥ ५ ॥

ज्ञानीति तान्येवस्पर्शासुखानि यानिपुरानायिकासंगमानुभूतानि एते
 नत्वागौरियाविषयलाभःतेचतरलाचंचलाःस्निग्धाःप्रेमान्विताःदृशोश्चक्षुषांवि
 भ्रमाविलासाःएतेनस्वच्छं तदेववक्त्रांबुजसौरभंसचनकमलसौरभित्वं एतेनगंध
 त्वंसचसुधास्यंदीभमृतद्रवयुक्तःगिरांघसंयःभक्तिभावकत्वंप्रतेनशब्दःसांच
 विबाधरमाधुरीविबसदृशौष्ठमाप्यंतदेवएतेनरसःइत्येवंप्रकारेणविषयासंगे
 पितस्यास्वरसस्पर्शादीनांतामिष्येषिमन्मानसंभनस्तस्वाराभ्यांलप्रसमा
 धिप्रान्स्त्रानघेवदि तदाहंतइतिखेदंविरहः व्याधिःव्यथाकयंवर्ततेध्यान
 युक्तस्ययोगिनोव्याधिनाशात्

॥ त्रिर्यकंडंवल्लोलमीलितरलोत्तंसस्यचंशौचर ।
 ॥ इतिस्थानकृतायधामललनालक्षैर्नसंलक्षिताः ॥
 ॥ संमुग्धमधुमुदनस्यमधुरेराधानुखेंदौमृदु ॥
 ॥ स्पंद्रेपल्लविताश्चिरंददनुवक्षेमंकटाक्षोर्मयः ॥ ६ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृतेमुग्ध
 मधुमुदनोक्तामनृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥

अधनाकरिःसर्पजेभक्तानांक्षिप्यति त्रिर्यकंडंते मधुमुदनस्यकृष्णस्यक
 टाक्षोर्मयःकटाक्षवर्शंतरंगाःवः युष्माकंभक्तानांक्षेमंकल्याणंददनुप्रयच्छंतु

कीदृशाः मधुरे सुन्दरे राधायाः मुक्तमिदुमिव तस्मिन् संमृगं अयं क्लमदुस्वदं किं
 विचलनं च यथास्यात्तथा संकलिताः पल्लवित्ताः इन्दुदर्शनात्तरंगाः अतीव
 तीतिकटाक्षाणां तरंगसाध्यं नन्वन्वात्सपश्यन्तीषु कंधराधामुत्तमं चंद्रएव फल
 विताडम्भयः अत आह वंशाद्व्यरन्तृषेजो निर्गच्छन्तु गीतस्थानेषु मानपदेषु
 कृतावधानैर्दत्तमनोभिर्ललितैः गोपांगनासहस्रैर्नैः संलक्षिताः नम्राताः कथं
 भूतस्य मधुमदनस्यातिर्यम्बकः कंठो यस्य बिलो लक्ष्मणो भीलैर्मन्मथाः कोरिदो
 वापस्य तरु लक्ष्मण उक्तं अवतंतो यस्य नः पश्चात्कर्मधारयः लक्ष्मणदंबदुस्वोपल
 लक्ष्मणो हरि विरहीत्यर्थः

॥ यमुमातीरवानीरानिकुंजे मम दमास्थितं ॥

॥ प्राह प्रेमभरोद्भ्रांतं माधवं राधिकासखी ॥ १ ॥

इदानीं राधासखीरुष्णं प्रत्याह यमुनेति राधिकायाः सखीमाधवं कृष्णं वक्ष्य
 माणां प्राह उक्तवती कीदृशा माधवं यमुनायास्तीरे यः वानीरानिकुंजः वेतसांपल
 विंशतलागृहं मंदारुष्णी आस्थितं भासीनपुनः कीदृशां प्रेम्णाराधायां त्रिमासि
 शयेन उद्भ्रांतं उद्भिभक्षितं कथं मयि प्रसादे यास्पतीस्युद्भ्रांतं

॥ कर्णाटकरागेण एकतालीतालैर्गन्धिते ॥

॥ निदति चंदनमिंदुकिरणमनुविदति खेदमधीरं ॥

॥ व्यालानिलयमिलनेन गरलमिव कलयाति मलयसमीरं ॥ १ ॥

॥ साविरहेतवदीना ॥

॥ माधवमनसिज्ज ॥ विशिखमयादिव भावनयात्त्वयिलीना ॥

॥ शुधपदः ॥

उक्तश्लोकार्थगीतेनाह निदतीति अस्यकर्णाटकरागःतल्लक्षणं कपोलपाणि
 गर्जदंत तत्रमेकत्रहनदाक्षिणकर्णपुरेसंस्तूयमानःसुरचारणौषैःकर्णाटरागःसि
 तनीलकंठःइति अत्रगीतेविरहीकंठावर्णनीयावासकशब्दासीत्कंठास्वाधीन
 भर्तृकास्तथाकलहांतिरताचीपावप्रलब्धानसीरकाखिडतोप्रीषतौचवनी
 काश्वाष्टसंमृताःतत्रोत्कंठालक्षणंभरतोक्तं यस्याःसमुचितेप्यन्दिप्रिवासीनेति
 बल्लभःसास्मरानलसंतप्ताविरहोत्कंठितामता इति गीतार्थस्तुहेमाधवसाराधा
 तवविरहेसतिदीनादुःखिता त्वयित्वद्विषयेभावनयाअनुचितनेनकामबाणः
 कृष्णत्वेदयेप्रविश्यस्थितांमानपीडयिष्यतीतिभावनयालीनाप्रविष्टाकस्मादि-
 व मनसिजविशिखभयादिव केनप्रकारेणेत्याह हेकृष्णसाराधाचंदनानि
 दति ईदुकिरणंचंद्रदीपि अनुलक्षीकृत्य अधीरंअनल्पखेदंविदतिलभते
 मलयसमीरंमलयवातं व्यालनिलयंसर्पस्थानं चंदनवृक्षस्तस्यामिलनेनस्प
 र्शनेनगरलमिवाविषमिवकलयतिमन्यते

॥ अविरलानिपतितमदनशरादिवभवद्वनायविशालं ॥

॥ स्वत्वेदयमर्मणिवर्मकरोतिसजलनलिनीदलजालं ॥ २ ॥

अविरलेति हेकृष्णसाराधास्वत्वेदयमर्मणिसजलनलिनीदलजालंसजलकम
 लिनीपत्रसमूहमेववर्धतनुत्रं करोति कस्मैप्रयोजनायभवदंघनायस्वत्वेदयास्थि
 तस्यभवतोरक्षणाय कस्मादिवअविरलंनिरंतरंपतितोयोमदनशरःकामबा
 णस्तस्मादिव कीदृशंवर्मेविशालंविस्तीर्णत्वंतस्यात्वेदयेसर्वदाइतिभावः

॥ कुसुमविशिखशरतल्पमनल्पविलासकलाकमनीयं ॥

॥ व्रतमिवतवपरिरंभसुखायकरोतिकुसुमशंयनीयं ॥ ३ ॥

कुसुमेति कुसुमशयनीर्यपुष्पशय्यां करोति कीदृशं अनल्पविलासकलाभिः
 बहुतरक्रीडाभिः कमनीर्यसुंदरं पुष्पशय्यास्वयमेव मनोशा इयं शय्याविरचना
 कुशलाशय्याभानेपुष्पशय्यां करोतीत्यर्थः कमिव कुसुमविशिखः कामस्तस्य
 शरः पुष्पाणि तान्येव तल्पशय्यातादृशं व्रतभिवशरशय्याशयनरूपं दारुणव्रतमि
 तिभावः किमर्थं व्रतमित्यत आह तथपरिरंभसुखाय आर्लिंगनसुखं प्राप्तमित्यर्थः

॥ वहति च गलितविलोचनजलधरमाननकमलमुदारं ॥

॥ विधुमिव विकटविधुंतुददंतदलनगलितामृतधारं ॥ ७ ॥

वहतीति साराधा उदारं मनोज्ञं आननकमलं वहति धारयति कीदृशं चालि
 तं उच्छ्वसितं यद्विलोचनजलं नेत्राभ्यु तद्धारयतीति कमिव विधुमिव कीदृ
 शां विधुं विकटेन दारुणेन महता विधुंतुदस्य राहोदंतेन दलनात् गलितामृतधा
 रायस्मात्

॥ विलिखति रहासिकुरंगमदेन भवंतमसमशरभूतं ॥

॥ प्रणमति मकरमधो विनिधाय करे च शरं नवचूतं ॥ ५ ॥

विलिखतीति हेरुष्णसाराधा असमशरभूतं कंदर्पस्वरूपं भवतं त्वां रहासि ए
 कांते कुरंगमदेन मृगमदे मक्षस्तूरीकया विलिखति अथः कामरूपस्य भवतोऽथ
 स्तान्मकरं कामवाहनं विनिधाय कृत्वा करे हस्ते नवचूतं नूतना म्ररूपं शरं बाणं च
 विनिधाय संस्थाप्य प्रणमति पूजानंतरं प्रणामो युज्यत एव मकरस्य ध्वजत्वे प्रसि
 द्वेवाहनत्वेऽपि न दोषः

॥ प्रतिपदमिदमुपनिषदति माधवंतवचरणैपतिताहं ॥

॥ त्वयि विमुखे मयि सपदिसुधानिधि रंपितनुते तनुदाहं ॥ ६ ॥

प्रतिपदमिति हेरुष्णसाराधामतिपदंप्रतिक्षणंइदमपिनिमदतिइदंकि हे
 मात्रवहेरुष्णतवचरणेअहंप्रतिता किमिच्छामह स्वपिनिमुखेपराकुमुक्षेत्
 तिमपिसपदितक्षणंसंधां चिरि चं िपितनुदाहंशरीरपीडांतनुतेनिरताएव
 तियतश्चाप्यंबकुवतेअतस्तवचरणपतिता

॥ ध्यानलयेनपुरःपरिकल्प्यभवंतमतीवदुरापं ॥

॥ विलपतिहसतिविपीदतिरोदितिचंचतिमुंचतितापं ॥ ७ ॥

ध्यानेतिहेरुष्णअतिवदुरापंदूतिद्वाराभिदुर्लभंभवंतंध्यानलयेनचित्रैकाग्रयशे
 षेणपुरोप्रेपरिकल्प्यकल्पनांरु वार्धायस्नेहइदानीमपिनकरोतीतिविलापंकरो
 तीति हसतितवदर्शनेन विर्षादातिहास्थानंतरअनर्थक्यात् अतएवरो
 दिति चंचतिस्थानांतरंगच्छिस्थानांतरेआलगनादिकंकारिष्यतीति अत
 एवतामुंचतिमनस्तापंयजति

॥ श्रीजयदेवभणितमिदमधिकंयदिमनसानटनीयं ॥

॥ हरिविरहाकुलबल्लवयुवतिसखीवचनंपठनीयं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदपंचमःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवेनभणितंकथितंगीतं ममसाच्चित्तेनअधिकंसाति
 क्षयंदिनटनीयंनृत्तयितव्यं तदाहरिविरंहणरुष्णनियोगेनाकुलायाःबल्लव
 युवशाः राधायाःसखीवचनंगीतकंपठनीयंश्रीजयदेवगीतेष्विदमतिशयि
 तव्यमितिभावः

॥ आवासोविधिनायतेप्रियसखिमालापेजालायते ॥

॥ तापोविश्वसितेनदावदहनज्वालाकपालायते ॥

॥ सापित्वद्विरहेणहंतहरिणीरूपायतेहाकथं ॥

॥ कंदर्पोपियमायतेविरचयन्शार्दूलविक्रीडितं ॥ १ ॥

गीतोक्तमर्थश्लोकेनाह आवासइति हेकृष्णहंतेतिखेदानुकारे साराधापित्वद्विरहेणभवद्वियोगेन हरिणीरूपायतेमृगीरूषनिवाचरति कथमित्यत आह आवासःगृहंविधिनायतेवनिवाचरतीति तद्विरहात् प्रियसखीमालापिसखीसम्होतिस्वेच्छाभमननिवारकतयाजालायतेजालमिवाचरति तापांपिदेहदाहोपिश्वसितंनशासो ज्वालेनदावदहनज्वालाकपालायते अरण्यवन्दिवालापरंपरेवाचरति कंदर्पोपिकथंयमायतेयमइवाचरति हाशब्दःस्नात्वनोदुःखाधिक्यसूचनार्थः क्रीडन्नाःकदर्पःशार्दूलविक्रीडितंयन्मन्त्रचष्टितंविचयन् मृगीपरणशार्दूलादवभवति

॥ देशास्त्रागेणएकतालीतालगीयते ॥

॥ स्तनविनिहितमपिहारमुदारं ॥

॥ सामनुतेकशतनुरतिभारं ॥ १ ॥

॥ राधिकाविरहेतवकेशव ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

इदानींसखीपुनरपिराधायादुःखचोष्टितंमतेनाह इतनेति गीतस्यास्यदेशास्त्रागःएकतालीतालःतल्लक्षणं आस्फोटनविकृतरामदंशानिदुःखसम्बद्धविशालबाहुः हेकेशवरुष्णतवविरहेजतिस्मिति साराधाएवंचष्टिते कीदृशमित्य

तथाह कशतनुःविरहकशशरीरासास्तनविनिहितमपिस्तनयोस्थापितेउदा
 रंबहुमूल्यंहारमपिभारमिवमनुते

॥ सरसमसृणमपिमलयजपंकं ॥

॥ पश्यतिविषमिववपुषिसशंकं ॥ २ ॥

सरसमिति साराधासरसमसृणंसार्द्रचिकणंद्रवरूपमलयजपंकमपिचदनले
 पमपि वपुषिसशंकंविषमिवपश्यतितवविरहात्

॥ श्वसितपवनमनुपमपरिणाहं ॥

॥ मदनदहनमिववहातिसदाहं ॥ ३ ॥

श्वसितेति साराधाश्वसितपवनंनिश्वासवायुंमदनदहनमिवकामाग्निमिववह
 तिधारयति वायोरपिदाहकत्वात् कीदृशं अनुपमःउपमारहितःपरिणा
 होनिशालतायस्यतं अतिदीर्घसदाहंउष्णत्वाद्वाहयुक्तं

॥ दिशिदिशिकिरतिसजलकणजालं ॥

॥ नयननलिनमिवविगलितनालं ॥ ४ ॥

दिशीति साराधासजलकणजालं अश्रुबिंदुसमूहसंहितंनयनमेवनलिनंप
 दंदिशिदिशिभवदर्शनवाञ्छयाविकिरतिक्लिपति कीदृशमिवगलितदंडमिव
 सर्वतःपश्यतीत्यर्थः

॥ नयनविषयमपिकिशलयतल्पं ॥

॥ कलयातिविहितहुताशविकल्पं ॥ ५ ॥

नयनेति सद्भाधानयनविषयमपिनेत्रगोचरमपिकिशलयतन्पल्लवशयनी
नकलयतेनजानातिकथंभूतं विहितःरुतःहुताग्नास्याभेःविकर्षःसंशयो
त्रतंअतिसंतापजनकत्वात्तांद्दृशंगणयतिमनुते

॥ त्यजतिनपाणितलेनकपोलं ॥

॥ बालशशिनमिवसायमलोलं ॥ ६ ॥

त्यजतीति सापाणितलेनहस्ततलेनकपोलंगंदस्थलंनत्यजति शंकितत्वा
त् कमिव सायसंध्या कालेअलोलंनिश्चलबाळशशिनमिवद्वितीयाचंशमिवह
स्तेनाच्छादितत्वात्संध्यासाम्यं

॥ हरिरितिहरिरितिजपतिसकामं ॥

॥ विरहविहितमरणेवनिकामं ॥ ७ ॥

हरिरितिसानिःकाममतिशयेनसकामंसाभिलाषंहरिहरिरितिजपतिकथंभूतव
विरहेणखद्वियोगेनविहितंरुतंमरणंयस्याःसैवअन्येपिमरणेहरिरितिमंत्रंजपति

॥ श्रीजयदेवेभणितमितिगीतं ॥ सुखयतुकेशवपदमुपनीतं ॥ <

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेनवमःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवोक्तंइतिपूर्वगीतंकेशवपदंविश्रांतिस्थानंयस्यतत्भक्तंसुखयतु-
कीदृशं उपनीतंउपस्थितिरुतं

॥ सारोमांचतिसिद्धिकरोतिविलयत्युत्कंपतेक्षाम्यति ॥

॥ ध्यायंत्युद्गमतिप्रमीलतिपतत्युद्यातिमुर्च्छत्यपि ॥

॥ एतावत्यतनुज्वरेवरतनुजीविनाकिंतेरसात् ॥

॥ स्ववैद्यप्रतिमप्रसीदसियदित्यक्तोन्यथाहस्तकः ॥ १ ॥

अधुनासातवविरहेणां वश्यं मृगयति इति सूचयन् शार्दूलविक्रीडितवृत्तेन श्लोके-
नाह सारोमांचतीति हेस्ववैद्यप्रतिम अभिनीकुमारतुल्य यदि त्वंप्रसीदासि
प्रसन्नो भवसि वरतनुः सुकुमारांगीसाराधा एतावति अतनुज्वरे सतितवर
सात्किंन जीवेत् अपि जीवेदेव रसः शृंगारः औषधंच अन्यथा प्रसंगताभाव
हस्तकः हस्तालंभस्त्यक्तः ज्वरे सति एताव्याधयो भवति ते तस्यावत्तत् इत्या
ह साराधरोमांचतिरोमांचा भवतीत्यर्थः सीत्करोति सीत्कारशब्दं करोतीत्य
र्थः विलपति विलापं करोति उत्कंपते सकंपा भवति भ्राम्याति ग्लानियुक्ता भवति
ध्यायति चिंतयति उद्धमति उच्चैर्भ्रंता भवति प्रमीलति नेत्रनिमीलनं करो
ति पतति शय्यादी गच्छति उद्याति उच्चैर्गच्छति मूर्च्छा प्राप्नोति ज्वरिणः पुरुष
स्य एतावद्भवतीति

॥ स्मरानुरादैवतवैद्यत्वेदं गसंगामृतमात्रसाध्यां ॥

॥ विमुक्तबाधांकु रूषेनराधामुपेद्रवज्जादपिदारुणोसि ॥ २ ॥

पुंभरुपेद्रवजावृत्तेनाह स्मरानुरामिति हेदैवतवैद्यवत् अभिनीकुमारवत्
त्वेद्यमुंदर हेउपेद्रइंद्रानुज त्वं राधां विमुक्तबाधां त्यक्तपीडान् कुरुषे अतो वजा
त्कुलिशादपिदारुणोसि अधिकविषमोसि स्मरानुरां कामार्त्तापुनः कीदृशी
त्वं दंगसंगंतवशरीरसंबंधएवामृतं तन्मात्रेण साध्यां प्राति कार्यां

॥ कंदर्पञ्जरसंज्वराकुलतनोराश्रयमस्याश्चिरं ॥

॥ चेतश्चंदनचंद्रमःक्षमलिनीचिंतासुसंतप्याति ॥

॥ किंतुक्षांतिवशेनशीतलतनुत्वामेवमेकांप्रियं ॥

॥ ध्यायेंतरिहसिस्थिताकथमसौक्ष्मीणाक्षणंप्राणिती ॥ ३ ॥

एवंविधापिराधात्वाच्चैतनेनैवजवितित्याह कंदर्पेति हेरुण्यभस्याराधायाश्चे
तोमनः चिरंचिरकालं चंदनस्यचंद्रमसः कमलिन्याश्चंचितामुस्मरणेष्ठ
पिसंताम्यतिग्लानिप्राप्नोति इदंमहदाश्चर्यं कीदृश्याः अस्याः कंदर्प
ज्वरेणतापेनयः संज्वरः पीडातेनाकुलाच्चंचलात्तनुः शरीरंयस्यास्तस्याःकि
तुरहातिएकांतस्थितासौराधात्वामेवएकंअसाधारणंप्रियंवह्लभंध्यायति क्ष
णंमहूर्त्नक्षांतिवशेनक्षांतायत्तयात्वकांतेवशेनेतिपाठः तदाअस्मिन्क्षणेना
यातःक्षणांतरेआगमिष्यतीति अनुरागेणकथंप्राणीतिजीवतीति कथामि
तिप्रश्नेकीदृशीक्षीणाकृशांगी

॥ क्षणमपिविरहःपुरानसेहेनयननिमीलन
खिन्नयाययाते ॥ श्वसितिकथमसौरसालशा
खांचिरविरहेणविलोक्यपुष्पिताग्रां ॥ ४ ॥

पुनरपिउद्दीपनविभ्रूवेनविरहोद्रेकंपुष्पिताग्रावृत्तेनाह क्षणमिति हेरुण्य
याराधयातेवियोगः पुरांपूर्वक्षणमापेनसेहेनसोढः कीदृश्याराध्यानयनयो-
र्नेत्रयोर्निमीलनेननिरंतरदर्शनघाताच्चक्षुर्निमेषेणखिन्नयादुःखितया असौ
राधांचिरविरहेणतवचिरवियोगेनकथंकेनप्रकारेण श्वसितोजीवतीमहाय
ते किरुत्वावसंतेपुष्पितोप्रभागोयस्यास्तारंसालस्यांघस्यशाखाविलोक्यदृष्ट्वा

॥ वृष्टिव्याकुलगोकुलावनरसादुधृत्यगोवर्धनं ॥

॥ विभ्रद्वल्लवमुंदरीभिरधिकानंदश्चिरंचुंबितः ॥

॥ कंदर्पेणतदर्पिताधरतटीसिंदुरमुद्रांकितो ॥

॥ बाहुर्गोपतनोस्तनोतुभवतांश्रेयांसिकंसद्विषः ॥ ५ ॥

इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कविराजश्रीजियदवकृते

॥ सिग्धमाधवो नाम चतुर्थसर्गः ॥ ४ ॥

इदानीं कथोपक्रमं त्यक्त्वा कविर्भक्तानां शिषयति शार्दूलविक्रीडितवृत्तेन-
वृष्टीति गोपतनोर्गोपशरीरस्य कंसद्विषः कृष्णस्य ज्ञाहुर्हस्तभवतस्तवभक्तस्ये-
त्यर्थः श्रेयांसि कल्याणानितनोतुविस्तारयतु कथंभूतः बाहुः वृष्टया जलवर्षेण व्या-
कुलस्य दुःखितस्य गोकुलस्य गोपसमूहस्य अवनंपालनं तत्र सोनुरागो वीर्यं वा-
स्मात्प्रोवर्द्धनं पर्वतं उत्थृत्य उत्पाद्या चिरं समाहं बिभ्रन्धारयन् पुनः कोदृशः बल्लवा-
भिः गोपीभिरधिकानंदं ददाति हर्षांश्चुंबितः कंदर्पेण कामवशात्ताभिर्गोपीभिः अ-
र्पिताः स्थापिताः अधरतरणवासिंदुराचिन्हाति लोहितत्वात् तैरंकिता न्हितः खि-
ग्धतः स्नेहवान्

॥ अहमिह निवसामि याहिराधामनुनयमद्वच-
नेन चानयेथाः ॥ इति मधुरिपुणा सखीनियु-
क्ता स्वयामिदमेत्यपुनर्जगादराधां ॥ १ ॥

इदानीं कृष्णप्रेगितासखीराधामाह अहमिति इति मधुरिपुणा कृष्णेन नियुक्ता प्रे-
रितासखी स्वयमेत्य इदं वक्ष्यमाणे राधां पुनर्जगाद ऊचे इतीतिके हेसाखि-
अहमिह मुं जे निवसामि स्थितोस्मि त्वं राधां प्रति याहि अनुनय च सांत्वय मद्द-
चनेन मद्दचसाराधामः नयेथाश्च आनयस्व इति

॥ वरांडीरागेणरूपकतालंगयित्ते ॥

॥ वहतिमलयसमीरेमदनमुपनिधायं ॥

॥ स्फुटतिकुसुमानिकरेविरहित्दृदयदलनाय ॥ १ ॥

॥ तवविरहेवनमालीसखिसदिति ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

यत्सखिजगादतदेवगीतेनाह वहतीति गीतस्यास्यवरांडीरागःरूप
कतालः तल्लक्षणं विनादयंतीदयितंसुकेशीसुकंकणाश्वामरश्चाल
नेन कर्णेदधानासुरपुष्पगुच्छंवरांगनेयंकथितावरांडी अभिसारिका
नायिकावर्णनीयारसिकरसस्वे संस्कृताप्राकृताभिष्टातते।पद्मशभाषणा
ततःप्रियतरावेश्यासर्वतश्चाभिसारिका इति तस्याःलक्षणंभरते
लज्जांहित्वासमाकृष्ययौवनेनमदेनवा अभिसारयतेकांतंकीर्तीतासाभि
सारिका गीतार्थस्तु हेसाखिरादेत्वद्विरहेऽवद्वियोगेवनमालीरुष्णःसी
दतिदुःखितोभवति।कस्मिन्सतिमदनंकार्मउपनिधायसाहायंरुत्वामलयसमीरे
दक्षिणसंबंधिनिपवनेवहातेसति विरहिणीवियोगिनांःदृदयदलनायआस्फो
टनाय कुसुमानानिकरेसमूहेस्फुटतिसतिविकसतिसति

॥ दहतिशिशिरमयूखेमरणमनुकरोति ॥

॥ पततिमदनविशिखेविलपतिविकलतराति ॥ २ ॥

दहतीति हेराघेसःरुष्णःशिशिरमयूखेहिमकरेदहति।सतिसंतापंजनप्रतिस
तिमरणमनुकरोतिदशम्यवस्थाजनितपीडामनुभवतित्वत्प्राप्त्याशंयाकेष्टन

जीवनंधारयतीत्यर्थः मदमविशिखेकामबाणेपततिसति अतिविलसति
अतिशयेनविलापं करोति कीदृशःरुग्णःविकलतरःविन्हलतरः

॥ ध्वनतिमधुपसमूहेश्रवणमपिदधाति ॥

॥ मनसिबलितविरहेनिशिरुजमुपयाति ॥ ३ ॥

ध्वनतीति मधुपिबंतीतिमधुपाभ्रमरास्तेषांसमूहध्वनतिशब्दं कुर्वतिसतिश्रव
णं कर्णा अपिदधाति अंगुल्यग्रेणाच्छादयति मनसिबलितविरहेसतिनिशि
निशेप्रातेरान्त्रिरुजपीडां उपयातिप्राप्नोति

॥ वसतिविपिनवितानेत्यजतिललितधाम ॥ -

॥ लुठतिधरणिशयनेबहुविलपतितवनाम ॥ ४ ॥

वसतीति साविपिनवितानेअरण्यविस्तारेवसतितिष्ठति अपारंललितंधाम
सुंदरंगृहंत्वजति पृथिव्यशय्यायांलुठतिविचेष्टतेतवनामबहुअनेकवारं विलपति
अथवाधामशरीरंआखिललावण्यास्पदंश्रीविग्रहमापेत्वांविनानाशास्तइत्यर्थः

॥ भणतिकविजयदेवेविरहिविलसितेन ॥

॥ मनसिरभसविभवेहरिरुदयतुसुकृतेन ॥ ५ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंददेशमःप्रबंधः ॥

भणतीति कविजयदेवइति विरहिणांवियोगिनां विलसितेनविलासितेन
भणतिसति वियोगिचेष्टितं कथयतिसतीत्यर्थः हरिःरुग्णःमनसिजयदेवसं

बाधिचैरुते नपूर्वेणार्जितपुष्येनेह तुभाउदयतुर्ध्वयंप्राप्तोतु कीदृशे मन
सिरभसस्य हर्षविभवभाधिकमंयस्मिन्

॥ पूर्वयत्रसमंत्वयारतिपतेरासादिताःसिद्धय ॥

॥ स्तस्मिन्नेवनिकुंजमन्मथमहातीर्थेपुनर्माधवः ॥

॥ ध्यायंस्त्वामनिशंजपन्नपितवैबालापमंत्रावलीं ॥

॥ भूयस्त्वत्कुचकुंभनिर्भरपरिरंभामृतंवाञ्छति ॥ १ ॥

किंचित्प्रस्यर्थतपःकरोतीत्याह पूर्वमिति श्रीरुष्णःतस्मिन्नेवनिकुंजम
न्मथमहातीर्थेनिकुंजमेवलागृहंमन्मथमहातीर्थकामतीर्थतत्र पुनस्त्वाग्नि
शंवारंवारंध्यायन् तवैवआलापमेवसंभाषणमेवमंत्रावलींमंत्राक्षरसमूहंजपन्नि
वभूयःपुनरपि त्वत्कुचकुंभनिर्भरपरिरंभामृतंत्वदीयस्तनकलशागाढालिंगनं
पीयूषमिवामृतमिववाञ्छति तस्मिन्कास्मिन्मथमहातीर्थेत्वयासमंपूर्वरातीपतेः
कामस्यसिद्धयोमनोरथाः आसादिताःप्राप्ताः तस्यतासिद्धिप्राप्त्यनंतरंभोक्षाम्
तंप्राप्यतेतद्वत्

केदाररागेण एकतालीतालेगीयते

॥ रतिमुखसारंगतमभिसारेमदनमनोहरवेषं ॥

॥ नकुह्नितंबिनिगवनविलंबमनुसरतंत्वेदयेशं ॥ १ ॥

॥ धीरसमीक्ष्यमुनातीरेषसतिवनेवममाली ॥

॥ गोपीपीनपयोधरमूर्ध्नचलितचपलकरशाली ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

पुनःकसतिवृक्षपत्रेचलति सति,

॥ मुखरमधीरंत्यजमंजीरंरिपुमिवकीलिसुलोलं ॥

॥ चलसखिकुंजंसातिमिरपुंजंशीलयनीलनिचोलं ॥ ४ ॥

हेसाखिराधेत्वंकुंजंचल अभिसारानुरूपांतामग्रीशिक्षयति मंजीरंनूपुरंत्यज
किंभूतंनूपुरं अधीरंअङ्गंअतएवमुखरंवाचालंअभिसारोचिर्तनजानाति अ
थवासाध्येतंमंजीरस्यमुखरस्ययतेनिमीमत्तवमैमितकंकुतःमंजीरंअधुनावि
त्युच्यते पुनःकिंभूतं केलौक्रीडायांसलोलंअतएवारिपुमिव अपिच नी
लनिचोलंनीलरूपणंवल्लंशीलयपरिधेहीकिंविशिष्टंकुंजं तिभिरपुजेनसहि
तंअथवासातिमिरंपुंजंयथास्यात्तथाचलउद्योतहीनाभिसारोयुक्तः

॥ उरसिमुरारेरूपहितहारेघनइवतरलबलाके ॥

॥ तडिदिवपीतेरतिविपरीतेराजसिसुकृतविपाके ॥ ५ ॥

हेपीतेपीतवर्णंगौरि त्वंमुरारेःउरसिसुकृतविपाकेदुरापपरिणामेराजसिरा
जयिष्यसि वर्त्तमानसामीप्येकिंविशिष्टेउरसि उपहितहारे आरोपितहारे
कथंकस्मिन्निवतरलबलाकेघनइवमेघइव चंचलपक्षिशोभे केव तडिदि
व कवा रतिविपरीतेपुरुषायितसुरतसमयेउपहितहारउरःतरलबलाका-
द्यनेनोपमीयते सापितातडिदातस्यापुरुषायितंत्वचलत्वं

॥ विगालितवसनंपरित्पतरसनघटयजघनमापिधानं ॥

॥ किशलयशयनेपंकजनयनेनिधिमिवहर्षनिधानं ॥ ६ ॥

हेराधेकिशलयशयनेपंकजनयनेपुंडरीकाक्षेजघनघटयरोपय किं

भूतं विगलितबसनस्वयमेवततएवत्यक्तमेखलं अतएववसनाभावात्परि-
धानरहितंभतएन्ननिधिनोपमीयते किमिवनिधिमिव किंभूतंनिधिन-
चहर्षनिधानंहर्षस्यआदिकारणं

॥ हरिरभिमानिरजनिरिदानीमियमपियातिविरामं ॥

॥ कुरुममवचनसत्वररचनंपूरयमधुरिपुकामं ॥ ७ ॥

अपिचहारिरिति हेराधेसत्वररचनशीघ्रसाधनंयथास्यात्तथाममवचनंकुरु
कितन्ममवचनं मधुरिपुकामंश्रीकृष्णवांछांपूरय पूरयतेचेत्किंस्यात् हरिर
भिमानीततोलाघनंसहते पश्चात्त्वांत्यक्षति पश्चादापकरिष्यसेचेत् इदा
नीमेवकुरु अन्यथेयंरात्रिरपिविरामंअवसानंयातिगच्छतिआभिसारिकका
लोपियास्यति वर्त्तमानयथास्यात्

॥ श्रीजयदेवेकृतहरिसेवेभणतिपरमरमणीयं ॥

॥ प्रमुदितहृदयंहरिमतिसदयंनमतसुकृतकमनीयं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेमहाकाव्येएकादशःप्रबंधः ॥

हेवैष्णवाःहरिममतनमस्कुरुत किंभूतंहरिजयदेवसदयंकिंविशिष्टेजयदेवेप
रमरमणीयंइदंपूर्वोक्तंभणति तदेवप्रमुदितहृदयंकिंभूतेकृतहरिसेवे किंभूतं
हरिमुरुतमियकमनीयंसुकृतेनवाकमनीयआभिलक्षणीयं

॥ विकिरतिमुहुःश्वासान्नाशांपुरोमुहुरीक्षते ॥

॥ प्रविशतिमुहुःकुंजंगुंजन्मुहुर्बहुताम्यति ॥

॥ रचयतिमुहुःशय्यांपर्याकुलंमुहुरीक्षते ॥

॥ मदनकदनेन कृत्वाः कांते प्रियस्तव वर्तते ॥ १ ॥

इदानीं सत्वरगमनाय प्रोक्ता ह्यपि हे कांते तव प्रियः मदनेन कदनेन कदनांशु
निःकृत्वाः प्राप्नोवर्तते तथा विधः सर्वां करोतीत्याह त्वं नागतैवेति कृत्वा मु
हुः श्वासान् विकिरति निश्वासधाराः मुञ्चति नागतैवेति कृत्वा पुरः अग्रे मुहुर्वां वा
रं आशाः दिशः ईक्षते विलोकयति व्याकुलतया कस्याः दिश आगमिष्यतीति स
र्वादिशः एककालमवलो कयति तत्राप्यदृष्ट्वा बिहर्निर्यातस्तत्रैव निम्न हृत इयति ष
तीति मुहुर्मुहुः प्रविशति वारं वारं कुतो नागता किं केन विनिवारिता उत कु
तो भयाद्वा इत्यादि तस्या गमने हेतुं विमृश्य मुहुर्वां वारं अव्यक्तशब्दताम्यति ज्ञाप
यति अथवा वृथेदं विमर्शनं आगमिष्यत्येवेति मुहुः शब्दार्चयति तथाप्यदृष्ट्वा
पर्याकुलं यथा स्यात्तथा ममानुरागादधुना गमिष्यत्येवेति मुहुः शब्दोक्ति इति कदनेन श

ब्दस्य तात्पर्यं हरिणीच्छन्दः दीपकालंकारः

॥ त्वद्वाक्येन समंसमग्रमधुना तिम्रिगांशुस्तंगतो ॥

॥ गोविंदस्य मनोरथेन च समंप्राप्तं तमः सांद्रतां ॥

॥ कांकानां करुणस्वनेन सदृशी दीर्घा मदभ्यर्थना ॥

॥ तन्मुग्धे विफलं विलंबनमसौरम्योभिसारक्षणः ॥ २ ॥

इदानीं सांप्रतमेव गंतुं सांप्रतमिति हेतुमाह त्वद्वाक्येनेति हे मुग्धे मूढे त्वद्वाक्ये
नासूयामानसाहितेन समंसह समग्रसामग्येनाधुना इदानीं तिम्रिगांशुः मूर्धः अ
स्तंगतः असूयामानसाहितः सूर्योस्तंगतः अभिसरणकालोपमित्यर्थः गोविंद
स्य कृष्णस्य मनोरथेन इदानीं रक्षा आगमिष्यतीति वाञ्छया समंसहतमः अंधका
रः सांद्रतां निविडतां प्राप्तं तमसि अभिसरणयोग्यमित्यर्थः दीर्घा मदभ्यर्थना दीर्घा

गभ्यसाभितिमहीयाप्रार्थना कोकानांचक्रवाकानांकरुणस्वनेनविरहद्वयैश
 ब्देनसदृशी यथाकोकानांकरुणस्वनानानाप्रकारःश्रूयते तदामदीयाःका
 कूक्तपःसंप्रतिषायेभवन्तीत्यर्थःतस्माद्देतोर्विलंबनंविफलं असौअभिसारक्ष
 णोअभिसारकालोऽस्योगमनयोऽप्यइत्यर्थः सहोक्तिरलंकारः शार्दूलविक्री
 डितं वृत्तं

॥ आश्लेषादनुचुंबनादनुनखोल्लेखादनुस्वांतजात् ॥
 ॥ प्रोद्धोधादनुसंभ्रमादनुरतारंभादनुप्रीतयोः ॥
 ॥ अन्यार्थगतयोर्भ्रमान्मिलितयोःसंभाषणैर्जानंतो ॥
 ॥ दंपत्योर्निशिकोनकोनतमसिब्रीडाविमिश्रोरसः ॥ ३ ॥

अभिसारेरसाधिक्यंभवतीत्याहआश्लेषादितिदंपत्योर्जीयापत्यो स्तमसिअंध
 कारेबीडावेमिश्रोलज्जायुक्तःकःकःरसोनभवेत्इतिनअपितुसमीढः सर्वएव
 शृंगारादिःरसोभवत्येव कथंभूतयोर्दंपत्योःअन्यार्थेपरस्त्रीपरपुरुषार्थेगतयोःसं
 केतस्त्वनं प्राप्तयोःपुनःकीदृशयोःभ्रमाभ्रंतःगाढाधिकारेरसात्मिलितयोः सं
 गतयोः अनंतरंआ श्लेषादिविशेषणानियोजनीयानितत्रएवंसंभोगक्रमःप्रथमं
 आलिंगनतत्तुंबनंततोनपक्षतंततःकामोद्धोधःततःसत्वरःततोमैषुनंततः
 प्रीतिस्त्वतोभावनमिति क्रममाहआश्लेषादितिआश्लेषांदालिंगनादनुपश्चा
 त्प्रोद्धोधादनुनखसतात्पश्चात्स्वांतजात्प्रोद्धोधादनुकामोद्धोधात्पश्चात्संभ
 मादनुवेगात्पश्चात्नुरतारंभात्अनुसरतोऽस्योगात्पश्चात्प्रीतयोस्तृप्तयोःपुनःकीदृ
 शयोःसंभाषणैरालापैर्जानंतोऽनमभेयंभार्यानायंममपतिरिति

॥ सभयचकितंविन्यस्यतीदृशंतिमिरंपथि ॥

॥ प्रतितरुमुहुःस्थित्वामंदंपदानिवितन्वतीं ॥

॥ कथमपिरहःप्राप्तमंगैरनंगतरंगिमिः ॥

॥ सुमुखि सुभगःपश्यन्सत्वामुपैतु कृतार्थतांम् ॥ ४ ॥

इदानीं त्वल्लामात्कृष्णः कृतार्थो भवतीत्याह सभयेति हे सुमुखि सुभव भेराधे सुभगः सौभाग्यवान् स कृष्णस्त्वां पश्यन् कृतार्थता उपैतु प्राप्नोतु कीदृशीं तांति मिरं अंधकार सहितेषु यि मार्गं सभयचकितं भयविस्मयाभ्यां सहितं यथा स्यात्तथा दृशनेत्रं विन्ध्यस्यंती निरीक्षयंतीं निबिडांधकारदर्शनाद्दुपं अंधकारे निःकांक्षगमनां तादृस्मयः पुनः कीदृशीं प्रतितरुवृक्षे मुहुः पुनः पुनः स्थित्वामंदं शनैर्पदानि चरणव्यापारान् वितन्वतीं मे प्रियतमो यत्रैवागमिष्यतीति मंदंचरणारविंदंधारयंतीति भावः पुनः कीदृशीं कथमपि अंधकारस्य निबिडत्वात् केनापि प्रकारेण रहः एकांतस्थलं प्राप्तां पुनः कीदृशीं कामस्य यस्तं रंगः पुनरुद्बोधकोयेषु

कामोत्थासाः यैर्वातरंगैहस्तपादादिभिरुपलक्षित उपलक्षणे तृतीया

॥ राधामुग्धमुखारविंदमधुपक्षीलोक्यमौलिस्थली ॥

॥ नेपथ्योचितनीलरत्नमवनीभारावतारक्षमः ॥ १ ॥

॥ स्वच्छंदं व्रजसुंदरीजनमनस्तोषप्रदोषश्चिरं ॥

॥ कंसध्वंसनधूमकेतुरवतुल्वान्देवकीनंदनः ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कविराजश्रीजयदेकृतैः अभिसारिकावर्णने साकांक्षपुंडरीकाक्षोनामपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥

इदानीं कविः सर्गांतं भक्तजनभाशिष्यति राधेति देवकीनंदनः श्रीकृष्णः त्वाम्

क्ताचिरं अबतुद्धरिताद्रक्षतु कद्विशाःरुष्णःराधायामुग्धंमुंदरंयन्मुखारविंदंमुख
 कमलयस्यमधुपौधमरइवनीलत्वान्मुखपानकर्तृत्वाच्च पुनःकीदृशःअवन्याभा
 रावतारैक्षमःसमर्थःअवानेभारावतारांतकःइतिपाठःतदावन्याभुवः भाररूपो
 ऽवतारोयेषामसुराणातेषामंतकोनाशकःपुनःकीदृशः स्वच्छंदानांस्वधीनानां
 ब्रजसुंदरीजनानांगोपीनांमनस्तोषेचित्तप्रतीतौप्रदांषरात्रिमुखमिव रात्रिमु
 खेहिनाय्यस्तुष्यंति पुनःकीदृशःत्रैलोक्यस्यलोकत्रयस्ययामौलिस्छलीवृंदाट
 नीतस्यानेपथ्योचितमलंकारयोग्यंनिलरत्नमिविच्छितं पुनःकीदृशःकंसस्य
 मानुलस्यशरणेभूमकेतुरिविच्छितःराधागमनेसकांक्षइत्यर्थः

॥ अथतांगंतुमशक्तांचिरमनुरक्तांलतागृहेदृष्ट्वा ॥

॥ तच्चरितंगोविंदेमनसिजमंदेसखाप्राह ॥ १ ॥

अथेति अथशब्दोमंगलार्थः अनंतरंवासखीगोविंदेरुष्णांति कमागयेत्यर्थः
 तच्चरितंराधाचरितंप्राहउक्तवती किंरुत्वालतागृहेतराधांआगंतुमशक्तांदृष्ट्वा
 कीदृशीराधाचिरंअनुरक्तांअनुरागिणीं कीदृशगोविंदेमनसिजेनकामेनम
 देपोडिते

॥ गुणकरीरागेणरूपकतालैर्गीयते ॥

॥ पश्यतिदिशिदिशिरहासिभवंतं ॥

॥ त्वद्धरमधुरमधूनिपिबंतं ॥ १ ॥

॥ नाथहरेजयनाथहरेसीदातिराधावासगृहे ॥ ध्रु० ॥

गुणकरीरागःरागलक्षणं रतोत्सुकाकांतपथप्रतीक्षामुलापयंतींमृदुपुप्यतल्ये
 इतस्ततःप्रेरितदृष्टिरार्त्ताश्चामातनुर्गौणकरीप्रदिष्टा इति अस्मिन्वासकश

व्यावर्णने वासवेश्मनिकल्पिततल्येवासमागमविधिर्वेदधाना पश्यतिप्रिय
समागमशय्यापश्यतीस्मिप्रियवासकशय्या इति पश्यतीति हेनायहेहरोद्दि
रुक्तिःसाराधांतववासगृहसंकेतिकनिकुंजमंदिरत्वत्त्वत्तःहेतोःसीदतिःअवस
जाभवति कथमित्यतआह साराधाएकांतेस्त्रितासत्तीदिशिदिशिभवंतं
त्वांपश्यतिअवलोकयतिकीदृशंत्वांअधरवत्नायकाधरामृतवत्मधुराणिमधु
निमाध्वीकानिपीबंतं

॥ त्वदाभिसरणरभसेनवलंती ॥

॥ पततिपदानिकियंतिचलंती • ॥ २ ॥

नन्वेवांचेत्तर्हि किमितिनागतेत्यतआह त्वदाभिसरणेत्वाभिसारेरभसउ
त्साहस्तेनदलंतीअभिमुक्तीभवंति कियंति कतिपयानिपदानेचलंतेसति
पततित्वद्विरहमूर्छयागंतुंअसमर्थेत्यर्थः

॥ विहितविशद्विसकिसलयवलया ॥

॥ जीवतिपरामिहतवरतिकलया ॥ ३ ॥

हाकष्टमेवचेदशक्तातर्हिकथं जीवतीत्यतआहहेरुष्णसाराधातवरतेःकलयासुर
तलेष्वचित्तनेनइहसमयेपरंकेवलंजीवति जीवनहेतुरन्योनास्तीत्यर्थःकीदृशी
विहिताःरुताःविशदाः शुभ्रविशकेशलयाः मृणालांकुराएववलयाः कंक
णानियमः सा

॥ मुहुरवलोकितमंडनलीला ॥

॥ मधुरिपुरहमितिभावनशला • ॥ ४ ॥

मुहुरिति साकीदृशीपूर्वपदेनान्वयः पुनःपुनःअवलोकितायामंडनली

लाभलंकारविलासोययातेनविनानिरर्थकमितिपुनः पुनः वदतिइतिकीदृशी
अहंमधुरिपुःरुष्णइतिभावनंभ्यानमेवशीलंस्वभावःसदृत्तयस्याःसा

॥ त्वारितमुपैतिनकथमभिसारं ॥

॥ हरिरितिवदतिसखीमनुवारं ॥ ५ ॥

तदेवाह त्वारितामिति हरिःभाञ्जितापहारिअभिसारंसंकेतस्थलं त्वारितंशी
प्रकथंकस्माद्धेतोः नोपेतिनागच्छतीत्यनुवारंसखीवदति

॥ श्लिष्यतिचुंबतिजलधरकल्पं ॥

॥ हरिरूपगतइतितिमिरमनल्पं ॥ ६ ॥

अपिचश्लिष्यतीति साहरिरूपगतःप्राप्तइतिबुध्याऽनव्यंबहुतिमिरमंधका
रंश्लिष्यति आलिंगतिचुंबतिच किदृशतिमिरंजलधरकल्पमंधसदृशक्ति
ग्धत्वानीलत्वाच्चरुष्णसाम्यंतिमिरस्य

॥ भवतिविलंबिनिविगलितलज्जा ॥

॥ विलपतिरोदितिवासकसज्जा ॥ ७ ॥

भवतीति भवतित्वयिविलंबिनिविलंबंकुर्वतिसति विगलितलज्जागतलज्जा
साराधाविलपति हेनिःरूपकथंमेतावदौदास्यमपिभयाचारितमितिविलापंक
रोदितरोदितिअश्रुणमुचति कीदृशीवासकसज्जाविहितसंविधानेत्यर्थःल
लक्ष्मणं कथमेव

॥ श्रीजयदेवकवेरिदमुदितं ॥

॥ रसिकंजनंतनुतामतिमुदितं ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदेद्वादशःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवकवेः उदितं भाषितं इदं गीतं । रसिकजनंशृंगाररस
भावनाभावितांतःकरणं अतिमुदितं अतिशयेन हर्षयुक्तं तनुतां करोति । व्यर्थः

॥ विपुलपुलकपालः स्फीतसीत्कारमंत ॥

॥ र्जनितजडिमकाकुव्याकुलंव्याहरंती ॥

॥ तव कितव विधायामंदकंदर्पचिता ॥

॥ रसजलनिधिमग्नाध्यानलग्नमृगाक्षी ॥ १ ॥

इदानीतस्याः त्वदेकपरत्वमाह हे कितवधूर्तसामृगाक्षीमृगशाबलोचना तन
रसजलनिधिमगात्सृंगाररससागरेनिमग्नानीनाबभूवेत्यध्याहारः किरुत्वा
मंदकंदर्पस्य महतः कामस्याचितांस्मरणं विधाय तद्वदिरुत्वा ध्यानेन तवैवाचि
तेलमातत्परारससागरमभायाश्चेष्टितमाह विपुलामहतीपुलकावलीरोमांच
पक्तिर्यस्याः साध्यानकल्पिततवकरस्पर्शेनरोमांचतीत्यर्थः किं कुर्वती त्वदत्तं
दंतनखक्षतादिकंपरिकल्प्य स्फीतसीत्कारं प्रवृद्धसीत्कारं यथास्यात्तथाव्याह
रती अंतरभ्यंतरे जनितात्पादितः जडिमाजडत्वं यस्यां क्रियायां तद्यथा तथा
काकुनाध्वानेनाध्वनिविकारविशेषेणाकुलं यथास्यात्तथाव्याहरंती ध्यानेन त
वस्तनालंभनाधरपाननीविबंधमोचोचनसत्तंपरिकल्प्यं मुंचं मुंचननमामामे
तिनिषेधवाक्यं वदंतीत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ अंगेष्वामरणं करोति बहुशः पत्रेपिसंचारिणि ॥

॥ प्राप्तत्वां परिशंकते वितनुते शय्यां चिरंध्यायति ॥

॥ इत्याकल्पविकल्पतत्परचनासंकल्पलीलाशत ॥

॥ व्यासक्तापि विना त्वया वरतनुनैषानि शान्नेष्यति ॥ २ ॥

अंगेष्विति एषामरणतनुः सुहरांगी एषेति बुध्याप्रत्यक्षीकृत्यवदाते राधाअंगेषु हस्तादिषु आभरणं अलंकारं बहुशः करोति अनेनाकल्पः कथितः पत्रेपि बृक्षपत्रेपिसंचारिणि पक्षादिनाचलति सति त्वामागतं परिशंकते सर्वतः वितर्कयतीत्यर्थः अनेन विकल्पः अपि स्वत्वात्मागतं ज्ञात्वा तव कामकेलिनिमित्तं शय्यां वितनुते कुरुते अनेन तल्पः कथितः चिरंबहुकालंध्यायति त्वदागमनोपायांचिंतयति रचनेयं दाक्षिणा रुष्णसंगमे मया इदमिदं कर्तव्यमित्यनेन संकल्पलीलाशतमुक्तं इति पूर्वोक्तप्रकारेण आकल्पो भूषणाविकल्पस्तर्कः तत्परचनाशय्या रचनासंकल्पलीलाशतं एतेषु व्यासक्तापि त्वया विना त्वामृते निशंरारात्रे ननेष्याति प्रभातं प्राप्स्यितुं समर्थान भविष्यतीत्यर्थः

॥ किं विश्राम्यसि कृष्णभोगि भवने भांडीरभूमीरुहि ॥

॥ आतर्यासिनदृष्टिगोचरमितः सानंदं दंदास्पदं ॥

॥ राधायाश्च नंतदध्वगमुखान्नं द्रांतिके गोपतो ॥

॥ गोविंदस्य ज्ञमंति सायमतिथिघ्नाशस्त्यग्भांगिरः ॥ ३ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कबिराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ वांसकसज्जावर्णमिसोत्कृष्टवैकुण्ठो नाम षष्ठः सर्गः ॥

अधुना कविः सर्गातिभक्तानां शिष्यति किमिति गोविंदस्य कृष्णस्वगिरः
 वाचः अयंति सर्वोत्कर्षेण वर्तते कीदृशाः गिरः सार्यकालेऽतिथीनां प्राश
 स्यं प्रशंसारतद्भ्रं आशयेयासांताः व्याजोक्तिनायां लंकारः कथं भूतस्वगो
 विंदस्य नंदाति केन नंदगोपपार्थतत्तादृक् संकेत सूचना रूपं अध्वगमुखाणिः सृतं
 राधायाः वचनं गोपसंगोपनं कुर्वतः कृष्णवतः कित्तद्वचनं तत्राह हे भ्रातः प
 थिक इति कोमलामंत्रणे भांडोरभूमिरुहिं भांडोरनाम्नि वटवृक्षे कविश्राम्य
 सिविश्रामं मारुथाः तत्र हेतुः कृष्णश्चासौ भोगी च तस्य भवने कालसर्पवासे
 पक्षे कृष्णस्य भोगिनः कृगारिणो विलासगृहे पक्षद्वयेनेह स्थेयमिति भातृपदोपा
 दानं श्लेषालंकारश्चात्र तर्हि कयामीत्यत आह इति वटात् दृष्टितो गोश्वरं प्रत्यक्षी
 क्रियमाणं तत्सानंदं सकलां द्विमंतं नंदस्यास्पदं नंदगोपगृहं नयासि अपितु याही
 तिराधावचनं अध्वगमुखात् नंदाति अतो गोविंदस्यागिरो जयंतियर्थः सोत्कठउत्कं

ठासहितो वैकुण्ठश्रीकृष्णो यत्र

॥ अत्रांतरे च फुलटाकुलवर्मपात ॥

॥ संजातपातक इव स्फुटलाञ्छनश्रीः ॥

॥ वृंदावनांतरमदीपयदंशुजालै ॥

॥ दिक् सुंदरीवदनचंदनबिंदुरिदुः ॥ १ ॥

अधुना चंद्रोदयव्याजेन राधाया विरहव्यथाधिक्यं वर्णयन्नाह अत्रांतर इति
 अत्रांतरेऽस्मिन्नवसरे इंदुश्चंद्रः अंशुजालैः किरणसमूहैः वृंदावनांतरं वृंदावनम
 ध्यप्रदेशं अदीपयत् प्रकाशितवान् विप्रलंभहेतुः त्वं वर्णयन् विज्ञानश्लि कीदृशाः इंदुः
 स्फुटाव्यक्तालाञ्छनश्रीः कलंकशोभायस्य कथं भूत इव कुलटानां कृष्णोभिसा
 रि काणां कुलस्य समूहस्य वर्मपातः संकेतमार्गं प्रतिकरो धकस्तेन संजातमुत्पन्नं पा

तकंपस्यतादृशइव कुर्यात्कितःकलंकोव्यक्तोभवतीतिचंद्रस्योक्षीपनत्वंमाह
 पुनःकीदृशःदिशाएवसुंदर्यःनायिकास्तासांवदनस्यमुखस्यचंदनबिंदुःश्रीखं
 डतिलकइवस्त्रीतिलकोवर्तुलोभवति असतीनांचंद्रोदयेगमनाभावाद्धर्मपा
 तःअत्ररूपकोत्प्रेक्षेऽलंरुती

॥ प्रसरतिशशधराबिंबोविहिताविलंबेचमाधवेविधुरा ॥

॥ विरचितविविधविलापंसापरितापंचकारोच्चैः ॥ २ ॥

अत्रविप्रलब्धानायिकावर्ण्यते तल्लक्षणंभरतेप्रविलसदनुरागादूतिकांप्रेक्ष्यप
 र्वंसरभसमपिधायक्वापिसंकेतभूमौनभिलतिखलुपस्याःवल्लभोदैवयोगात्प्र
 वदतिभरतस्तांनायिकाविप्रलब्धां प्रसरतीति साराधाविरचितःरुतःविवि
 धोनानाप्रकारविलापोयत्र उच्चैर्महांतंपरितापंदुःखंचकाररुतवती कसति
 शशधरबिंबंचंद्रमंडलेप्रसरतिउद्गच्छतिसति माधवेरुण्णेवविहितविलंबेसंकेत
 गमनंप्रतिकालातिक्रमंरुतवतिसति

॥ गौडमालवरागेणप्रतिमंठतालंगीयते ॥

॥ कथितसमयेपिहरिरहहनययौवनं ॥

॥ ममविफलमेतदनुरूपमपियौवनं ॥ १ ॥

॥यामिहेकमिहशरणंस्खीजनवचनवंचिता ॥ ध्रु० ॥

विलापमेवगीतेनाह कथितेति गीतस्यास्यमालवगौडरिगःप्रतिमंठस्तु
 तालः हेहांतिस्वचित्तसंबोधनं 'इहनिर्जेनवनेसख्याएवजनस्यवचनैःरुण्णग
 मनवेदकैर्वंचिताप्रतारिता अहंकंपुरुषंशरणंरक्षितारंयाभिगमिष्यामिकितु
 कमेवजलमेवशरणंयाभि जलप्रवेशोबरमित्यर्थःकिमित्यतआह अहहेत्याश्रयै
 हरिः रुण्णःकथितसमयेपिउक्तकालेपवनंवृंदाधनंसंकेतस्थानंनययौनजगा
 म रुण्णोपभोगाभावात्प्रभैतदनुरूपयोग्यमपियौवनंविफलंनिरर्थकं

॥ यदनुगमनायनिशिगहनमपिशीलितं ॥

॥ तेनममत्ददयमिदमसमशरकीप्रिलितं ॥ २ ॥

यदिति मयायस्यरुष्णस्यानुगमनायसुरतेनसंतोषयितुंनिशिरात्रीगहनम
पिनिर्जनवनमपिशीलितंसेवितं तेनरुष्णेनहेतुनाममइदंहृदयमदीयंचित्तं
असमशरेणकामेनकीलितंविदं रुष्णागमनाभावात्

॥ मममरणमेववरमतिवितथकेतना ॥

॥ किमितिषिषहामिविरहानलमचेतना ॥ ३ ॥

ममेति इहवनेअचेतनाज्ञानशून्याविरहानलंविद्योगाग्निंकिमितिषिषहामिस
हामि तस्मान्मममरणंएववरंश्रेष्ठं मरणेविरहानलाभावात् कीदृशीअहं
अतिवितथैअतिव्यर्थमेवशरीरंयस्याःरुष्णेनशरीरसौंदर्योपभोगाभावात्

॥ मामहहविधुरयतिमधुरमधुयामिनी ॥

॥ कापिहरिमनुभवतिरुतसुकृतकामिनी ॥ ४ ॥

मामिति अहहेतिदुःखानुकारे मधुरमधुयामिनीमनोज्ञावसंतरात्रिर्माविधुर
यतिविक्षलयाति कापिरुतंसुकृतंपुण्यंयातादृशोकामिनीकांताहरिःरुष्णम
नुभवतिउपभुंक्ते

॥ अहहकलयामिवलयादिमणिभूषणं ॥

॥ हरिविरहदहनवहनेनबहुदूषणं ॥ ५ ॥

अहहेति अहंवलयादिमणिभूषणंकंकणप्रभृतिमुक्तालंकारं हरिविरहदहन
वहनेन रुष्णवियोगशरणेनहेतुनाबहुदूषणं अतिशयापरंकलयामिमन्ये
प्रियदर्शनेनस्त्रीणांअलंकारसाफल्यमितिभावः

॥ कुसुमसुकुमारतनुमतनुशरलीलया ॥

॥ स्रगपि तृदिहंतिमामतिविषमशीलया ॥ ६ ॥

कुसुमेति स्रगपिपुष्पमालापिअतनुशरलीलया कंदर्पबाणाविलासेनमा
दिहंति कीदृशीमांकुसुमवत्सुकुमाराकोमलातनुःशरीरंयस्याःसा की
दृश्या अतनुशरलीलया अतिविषमंअतिदारुणंशीलंस्वभावोयस्याः त
याबाणनहिक्षतांक्रयतेनपुष्पादिना

॥ अहमिहनिवसामिनगणितवनवेतसा ॥

॥ स्मरतिमधुसूदनोमामपिनचेतसा ॥ ७ ॥

अहमितिगणितवनवेतसागणिताप्रतिवनंरुष्णमन्वेषयंत्यापरिसंख्यातावन
वेतसवृक्षाययासा अहंइहकुंजेकिंननिवसामिअपितुवसाभ्येव अत्रतुनअस
मस्ताशिरश्चालने एवंविधामपिमांमधुसूदनःरुष्णश्चेतसापिनस्मरातीआश्च
र्यमित्यर्थः

॥ हरिचरणशरणजयदेवकाविभारती ॥

॥ वसतुत्दिदियुवतिरिवकोमलकलावती ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेत्रयोदशःप्रबंधः ॥

हरीति हरिचरणौरक्षितारौयस्यसच्चसौजयदेवकावित्तस्यभारतीगीतरूपा
सरस्वती भक्तानांइदिभनासिवसतु कीदृशीभारतीकोमलाअनिष्ठुरवर्णा
कंलवतीकवित्वकलायुक्ताच केव युवतिरिवयथाभायकइदयेकोमलक
लावतीसुकुमारांगी चतुःषष्टिकामकलायुक्ताचमायिकावसति

॥ तत्किंकामपिकाभिनीमभिसृतः किंवाकलाकेलिभि ॥

॥ बद्धोबंधुभिरंधकारिणिवनोपांतैकिमुभ्राम्यति ॥

॥ कांतः क्लान्तमनामनागपिपथिप्रस्थातुमेवाक्षमः ॥

॥ संकेतीकृतमंजुवंजुललताकुंजेपियन्नागतः ॥ १ ॥

रुष्णस्यविलंबेतर्कमाह तत्किमिति कांतःरुष्णःसंकेतीकृतःअभिसरण

स्थानं संपादितःयोमंजुमनोहरः वंजुललताकुंजःवेतसलतागृहंतस्मिन्न

पियस्मान्नागतः नायातः तस्मात्कारणात्कामपिकाभिनीनाथिकामभिसृतः

तदाभिमुखंगतः किंवाथवा बंधुभिर्मित्रैःकलाकेलिभिः हास्यादिक्रीडाभिः

बद्धःयंत्रितःअथवाअंधकारवमोयुक्तेवनोपांतैकिभ्राम्यति तमसिमार्गभ्रमात्

भ्रमणंयुज्यतेएव अभ्यस्तस्यभ्रमाभावइतिचेत्त्राह क्लान्तमनाःमन्मिसंस

माकुलमंतःकरणयस्यसन्पथिमनागपिअल्पमपिप्रस्थातुंआगतुंअक्षमः किं

असर्थःमीकअत्रअपिशब्दःकिमर्थःउक्ताचेयनायिकाउक्ताभवतिसायस्याःसं

केतनागतःप्रियःतस्यनागमनेहेतुंचितयंत्याकुलाययेति संशयाक्षेपालंकारोयं

॥ अथागतंमाधवमंतरेणसखीमियंवीक्ष्यविषादमूकाम् ॥

॥ विशंकुमानारामिलंकयापिजनार्दनंदृष्टवदेतदाह ॥ २ ॥

अयेतिअथानंतरंइयंराधामाधवंरुष्णमतरेणविनाआगतांसखीवीक्ष्यदृष्ट्वा ए

तद्वेतेनवक्ष्यमाणमाह कीदृशींसखीविषादेनकार्यासिध्यामूकां वक्तुमक्षमां

कीदृशीराधाजनार्दनंरुष्णकयापिकाभिन्यांरमितंकीडितंविशंकमानातर्क

यंती कयंदृष्टवत्कामिन्यासहितंरुष्णंदृष्ट्वेत्यर्थः यद्वादृष्ट्वाभिधीयतेवथा

प्राहेत्यर्थःउक्तिःएषाउन्मादतःअत्रोपेद्ववभ्रावृत्तं

॥ वसंतरागेण एकतालीतालेगीयते ॥

॥ स्मरसमरोचितविरचितवेशा ॥

॥ गलितकुसुमदलविलुलितकेशा ॥ १ ॥

॥ कापिचपलामधुरिपुणा ॥ विलसतियुवतिरधिकगुणा ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

दृष्ट्वादिव्यक्ततद्गीतेनाह गीतस्यास्यवसंतरागः स्मरेति हेसखिकापि
युवातेः कामिनीमधुरिपुणा रूपेण सहविलसति क्रीडति कीदृशीसा अधिक
गुणा अतिशयितसौंदर्यादिगुणैर्युक्ता स्मरसमरोचितः कामयुद्धयोग्यः
विरचितः कृतः वेशोलंकारादिर्ययासा पुनः कीदृशी गलितानिकुसुमानि
येभ्यः तादृशाः दरविलुलिता ईषदितस्ततोव्यस्ताः केशाः यस्याः साविपरी
तरतियुक्ता

॥ हरिपरिरंभणवृलितविकारा ॥

॥ कुचकलशोपरितरलितहारा ॥ २ ॥

हरेः परिरंभणेनालिंगनेन बालितः संभक्तोललितो मनोहरो वा विकारा
कामभावो यस्याः सा कुचकलशयोरुपरिस्तनघटयोर्मस्तकेतरलितश्चंचलो
हारो यस्याः सा

॥ विचलदलकललितानूनचंद्रा ॥

॥ तदधरपानरभसकृततंद्रा ॥ ३ ॥

विचलदिति विचलाङ्घ्रिः कंपमानैरलकैः चूर्णकुंतलैः ललितः सुंदरः आननचं
द्रोमुखचंद्रोयस्याः सा पुनः कीदृशी तस्यरुष्णस्य ओष्मानुहर्षेणरुतातंद्रार
तिसुखानुभवनिद्रोययासा

॥ चंचलकुंडलललितकपोला ॥

॥ मुखरितरशनजघनगतिलोला ॥ ४ ॥

चंचलेति चंचलाभ्यांदलितौसंघृष्टाकपोलयस्याः सा पुनः कीदृशी मुखरि
ताशब्दसहितारशनाकांचीयस्मिन्जघनेतस्यगत्याचांचल्येनलोलाचंचला

॥ दयितविलोकितलज्जितहसिता ॥

॥ बहुविधकूजितरतिरसरसिता ॥ ५ ॥

दयितेति दयितस्यरुष्णस्याविलोकनेनमुखवीक्षणेनलज्जितंसंजातलज्जं
हतितंहास्यंयस्याः सा पुनः कीदृशी बहुविधंपिकशिखिकलहंसादी
नाभिवनानाप्रकारकूजितंयत्रएतादृशोरतिरसः क्रीडारसस्तेनरसिताः दृष्टा

॥ विपुलपुलकपृथुवेपथुभंगा ॥

॥ श्वसित्तिनिमीलितविकसदनंगा ॥ ६ ॥

विपुलेते विपुलाबहुलाः पुलकारोमांचायस्याः पृथुर्महान्वेपथुः कपोभ
गइवयस्याः सा च पुनः कीदृशी श्वसितंतुरसायासेनजानेतोनिःश्वासः
निमीलितंपरमानंदावाप्याजनितंनेत्रनिमीलितंचताभ्यां विकसन्प्रकटीभवन्
अनंगः कामोरेतोलक्षणोयस्याः सा निमीलितेत्यनेनच्युतकालः सूचितः

॥ क्षमजलकणभरसुभंगशरीरा ॥

॥ परिपतितोरसिरतिरणधीरा ॥ ७ ॥

श्रमेति श्रमजलकणभरेण सुरतायासघर्मजलाधिक्येनसुभगंमनोज्ञशरीरं
 यस्याःसा एतेनसात्विकभावोत्पत्तिःसाचिता सात्विकाभावाःपूर्वमुक्ताः
 पुनःक्रीदशी उरसिपरिपतिता रुष्णवक्षस्थलंप्राप्यस्थिता रतिःसुरतंरणश्व
 तत्रधीरा

॥ श्रीजयदेवभणितमतिललितं ॥

॥ कलिकलुपंशमयतुहरिरमितं ॥ < ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेचतुर्दशःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवभणितमुक्तंवाणितमित्यर्थं यद्धरेःरमितंरुष्णस्यसंभो
 गःतत्कलेःकलियुगस्यकलुषंपापंगायकानांश्रोतृणांचपरिश्रितंशांतंशमय
 तुशमनंकरोतु

॥ धिरहपांडुमुरारिमुखांबुजद्युतिरयतिरयन्नापिवेदनां ॥

॥ विधुरतीवतनोतिमनोभुवःसुहृदयेहृदयेमदनव्यथां ॥ १ ॥

विरहोति अये हेसखिचंद्रदर्शनविषादेनसखींप्रातिब्रूते अयंविधुश्चंद्रः
 ममहृदयेमदनव्यथांकामपीडांअतिवात्यर्थेनतनोतिविस्तारयति उद्दीपक
 विभावनत्वात् क्रीदशोविधुः विरहेणमद्वियोगेनपांडुधूसरंयन्मुरारेः मुखांबुजं
 रुष्णस्यवदनकमलंतस्यद्युतिरिवद्युतियंस्यसः पुनः क्रीदशः वेदनामपिति
 रयन् आच्छादयन्व्यथाजनकंत्वेहेतुमाह मनोभुवः कामस्यसुहृन्मित्रं

॥ गुर्जररारागेणएकतालीतालैर्गीयते ॥

॥ समुदितमदनैरंभणीवदनेचुंभनवलिताधरे ॥

॥ मृगमदातिलकंलिखतिसपुलकंमृगामिवरजनिकरे ॥ १ ॥

॥ रमतेयमुनापुलिनवने ॥ विजयिमुरारिरधुना ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

पूर्वगीतेनकस्याश्चिद्विपरीतस्तदुक्तं अधुनाकस्याश्चित्स्वधीनभर्तृकायाना
यककर्तृकांकीडामाह समुदितेति स्वाधीनभर्तृकालक्षणं यस्यारतिगुणाक
ष्टः पतिःपार्श्वनमुंचति विचित्रविभ्रमैर्युक्तास्वाधीनपतिकायथा इति
गुर्जरीरागः हेसाखि अधुनाअस्मिन्कालेयमुनापुलिनेयद्वनंतस्मिन् विजयी
जयशीलोमुरारिःरुष्णारमतेक्रीडाति कथंरमतइत्यतआह रम्यतेऽस्यामिति
रमणीतस्याःमुखेसपुलकरोमांचसहितंयथास्यात्तथा मृगमदतिलकंकस्तूर्याः
तिलकंलिखाति कीदृशेवदने समुदितःसमुपचितःमदनःकामोयत्रसकामइ
त्यर्थः चुंबनेनवलितःसुमुखीकृत्यसंकोचितःअधरोयस्यतस्मिन्चुंबनंदत्वाति
लकंलिखतित्यर्थः कस्मिन्कइव रजनिकरेचंद्रमृगमिवालिखतीत्यर्थः

॥ घनचयरुचिरेरचयतिचिकुरेतरलिततरुणानने ॥

॥ कुरुबककुसुमंचपलासुषमंरतिपतिमृगकानने ॥ २ ॥

घनेति तस्याघनचयरुचिरे मेघसमूहमनीहरोचिकुरेकेशे जातावेकवचनं कु
रुबककुसुमं अम्लानंपुष्पंवाकोटिपुष्पंवा रचयति यथास्थानमर्पयति पुनः
कीदृशे तरलितानिचंचलीकृतानितरुणानामानंनानिमुखेनयेनआतिसुंदरत
यावीक्षणार्थं कीदृशंकुसुमं चपलावत्विद्युदिवसुषमाशोभायस्यलक्ष्यलक्षितं
यालोहितत्वाच्चविद्युत्साम्यंपुनःकीदृशे रतिपतिःकामःसएवमृगस्तस्यकान
ने यथामृगवासोवनेनृथाचिकुरेकामइति कामंजनकेइत्यर्थःअस्मिन्नेवमेघेविद्यु
द्भवतितरुणानामेघसमयःकामजनकइतिमेघोदयेहरिणानामतिंमुखमुत्पद्यते

॥ घटयतिसूघनेकुचयुगगगनेमृगमदरुचिरूपिते ॥

॥ मणिसरममलंतारकपटलंनखपदशाशिभूषिते ॥ ३ ॥

घटयतीति सुघनेनिबिडेकुचयुगगगनेस्तनद्वयाकाशेभ्रमलंनिर्मलंमणिसरंमु
क्ताहारमेवतारकपटलंनखत्रसमूहंघटयतियोजयति मृगमदरुचिः कस्तूरि
कादीभिस्तयाभूषितेपुनःकीदृशे नखपदंनखक्षतंतदवशाशीद्वितीयाचंद्रस्ते
नभूषितेअलंकरतेगगनपक्षेऽभिताघनामेघायस्मिन्नित्यभूतोपमार्थं

॥ जितबिसशकलेमृदुभुजयुगलेकरतलनलिनीदले ॥

॥ मरकतवलयंमधुकरनिचयंवितरतिहिमशीतले ॥ ४ ॥

जितेति मृदुभुजयुगले कोमलबाहुद्वयेमरकतवलयंमरकतखचितकंकणमे
वमधुकरनिचयंभ्रमरसमूहंवितरतिददातिविरचतीत्यर्थः कीदृशेभुजयुगले
जितबिसशकलेजितंसदृशीकृतंमृणालखंडंयेन पुनःकीदृशंकरतलमेवनलि
नीदलंपद्मपत्रंयत्र हिमवत्शीतलेसंतापहरत्वात् पाश्र्वीपत्रयुक्तेबिसशक
लेभ्रमरसमूहस्तिष्ठतीतिरूपकालंकारः

॥ रतिगृहजघनेविपुलापघनेमनासिजकनकासने ॥

॥ मणिमयरसनंतोरणहसनंविकिरातिकृतधासने ॥ ५ ॥

रतीति रतेःशृंगारस्यगृहेआश्रयेजघनेनितंबे मणिमयरसनंमुक्तामयीमे
खलांविकिरातिददाति कीदृशेजघनेविपुलंमहत्तरंअपघनंशरीरंयस्य अ
तिमांसलइत्यर्थः पुनःकीदृशे मनासिजस्यकामस्यकनकनिर्मितेसिंहासने
इव कीदृशंमणिमयरसनं तोरणस्यवंदनमालिकायाहसनंउपहासोयस्मा
त् यदाराजासिंहासनेउपविशति तदावंदनमालिकाबध्यते पुनःकीदृशे

रुतं दं तं वासनं वस्त्रं यस्मिन् वस्त्रापरिमेखलां बध्नातीत्यर्थः यद्वा रुतं कामेन वासनं
स्थानं यत्र तादृशं

॥ चरणकिसलये कमलानिलयेन खमणिगणपूजिते ॥

॥ बहिरपवरण्यावकभरणं जनयति तद्दृष्टियोजिते ॥ ६ ॥

चरणेति चरणाकेश इत्यं ; देवपल्लवे यावकभरणं असक्तकपूरं जनयति करो
तीत्यर्थः कीदृशे चरणकिसलये हृदियोजिते कृष्णानुरागातिशया स्वहृ
दयप्रापिते स्वहृदये तस्याश्चरणकृत्वायावकं रचयतीत्यर्थः कीदृशे हृदिकम
लायाः निलये आश्रये कीदृशे किशोरयेन खाण्डमणिगणाः पुष्पागादिरत्नसमू
हास्तैः पूजिते अर्चिते कीदृशं यावकभरणं बाह्यमाच्छादयन् तद्वितरतीति

॥ रमयति सुदृशं कामपिसदृशं खलहलधरसोदरे ॥

॥ किमफलमवसंचिरमिह विरसंवदसखिविटपोदरे ॥ ७ ॥

रमयतीति हेसखिखले दुर्जेन बलभद्रस्य सोदरे भ्रातरि कृष्णे कामपिसुदृशं शो
भनेदृशौ नेत्रेयस्यास्तां नायिकांसहसं शयौवनरूपगुणादिभिस्तुल्यं यथास्या तथा
रमयति सति क्रोडीतसति इह विटपोदरे लतागृहे अफलं निःप्रयोजकं विरसं र
सरहितं यथास्या तथा म्रिरेव हुकालं किमवसंस्थिता स्मिहे सखिखलं उदकथय हल
वाहकस्य सोदर इति साभिप्रायं खल इति क्रोधविभावना

॥ इहरसभणने कृतहरिगुणने मधुरिपुपदसेवके ॥

॥ कलियुगचरितं नवसुतुदुरितं कविनृपजयदेवके ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे पंचदशः प्रबंधः ॥

इहमयिकवीर्नानृपेजयदेवकेकलियुगेचरितमाचरितंकलियुगेनचरितंवादुरि
 तंपापंनवसतुनतिष्ठतु प्रार्थनायांलोष्ट् क्रीदशेरसस्यशृंगाररसस्यभणनंकयनं
 यस्यमधुरियोः कृष्णस्यचरणसेवकेकर्तारियुक्त्तएवकृतंहरेगुणानांगुणनं
 चितनयेन

॥ नायातःसखिनिर्दयोयदिशठस्त्वंदूतिकिंदूयसे ॥

॥ स्वच्छंदंबहुवल्लभःसरमतेकिंतत्रतेदूषणं ॥

॥ पश्यद्यप्रियसंगमायदयितस्याकृष्यमाणगुणै ॥

॥ कृत्कंठाभिरादिवस्फुटदिदंचेतःस्वयंयास्यति ॥ १ ॥

कृष्णस्यागमनात्दुःखितांसखीमाश्रासयंत्याह नायातइति हेसखिहेदूति
 दूत्यकर्मकुशले यदिनिर्दयः दयारहितः शठः धूर्तवंचकः कृष्णोनाया
 तः तर्हि किंत्वंदूयसेसंतसाभवासि अनागमनेकारणमाह बद्धशेवल्लभास्त्रियोय
 स्यसःकृष्णःस्वच्छंदंस्वेच्छयातत्रस्थानेरमतेक्रीडतितेतवाकिंदूषणं कःअपराधः
 नकोपीत्यर्थःतर्हिकथमत्रागमिष्यतीत्यतआहपश्योतेहेसखि अबेदानींममइ
 दंचेतोमनः प्रियसंगमायकृष्णसंभोगार्थस्वयमेवयास्वति इतित्वंपश्यजानीहि
 क्रीदशंचेतःदयितस्यकृष्णस्यगुणैः सौंदर्यादिभिः आकृष्यमाणवंशीकृतं पुनः
 क्रीदशंउत्कंठाऔःसुक्यंआर्तिः कामपीडातयोःभरोतिशयस्तस्मादिवस्फु
 टत्तर्हिभवत् अपरमपिवस्त्वंतरसंकुलेस्थानेस्थितंवस्तुसांकर्याद्विर्भवतीति
 स्फुटत्विदलदितिवा अन्योमिगुणैरजुभिराकृष्टः सनूप्रयातीति अत्रोद्वे
 क्षालंकारः

॥ देशांकरागेणरूपकतालेगीयते ॥

॥ अनिलतरलकुवलयनयनेम ॥

॥ तपतिनसाकिसलयशयनेन ॥

॥ सखियारमितावनमालिना ॥ ध्रु० ॥ १ ॥

देशांकरागः अनिलेति हेसखिपानायिकावनमालिनाकृष्णेनरमिताकी
डिता साकिसलयशयनेनवपल्लवशय्यायानंतपतिनोपतप्ताभवति अथवा
यावनमालिनाअरमिता मादृशीसा किशलयशयनेनतपतिअपितु
तपत्येवेतिकाका कीदृशेनवनमालिना अनिलेनवायुनाह्वरलंचंचलयत्कु
बलयंनीलोत्पलंतद्वत्नयनेयस्यसतेनसाद्धरसावलोकनादिविभावः अस्मि
नगीतेसंभोगवियोगीज्ञातव्यौ

॥ विकसितसरसिजललितमुखेन ॥

॥ स्फुटतिनसामनसिजविशिखेन ॥ २ ॥

विकसितेति विकसितंप्रफुल्लितंयत्सरसिजंकमलंतद्वयमनोहरंललितंआननं
यस्यसएवंभूतेनवनमालिनायारमिता सामनसिजविशिखेनकामबाणेनन
स्फुटतिनाविद्वाभ्रवतीतिसंभोगे वियोगेतुनस्फुटत्येवेति काका

॥ अमृतमधुरतरमृदुवचनेन ॥

॥ ज्वलतिनसामलयजपवनेन ॥ ३ ॥

अमृतेति अमृतवत्मधुराणिमनोज्ञानि मृदुतराणिअतिकोमलानिवाक्या
नियस्यतेनवनमालिनायारमिता सामलयजपवनेनमलयानिलेननज्वलति
नसंदीप्यतेसंभोगेवियोगेतुसानज्वलति अधितुज्वलत्येवं

॥ स्थलजलरुहरुचिकरचरणेन ॥

॥ लुठतिनसाहिमकरकिरणेन ॥ ४ ॥

स्थलेति स्थलोद्भवजलरुहाणांपद्मानांराचिरिवरुचिर्येषांतादृशःकरौचरणौ
चयभ्यतेनवनमालिनायारमितासाहिमकरस्यकिरणेनचंद्रस्यदीप्यानलुठति
नोतप्ताभवतिइतिसंभोगेवियंगेतुनतपति अपितुतपत्येव स्थलेपद्मस्या
तिलोहितवेनोपादानं

॥ सजलजलदसमुदयरुचिरेण ॥

॥ दलतिनसात्टदिचिरविरहेण ॥ ५ ॥

सजलेति सजलजलदसमुदयवत् सोदकमेषोदयवत् रुचिरःसुंदरस्तेन
वनमालिनायारमिता साहृदिमनसिविरहभरेणपिरहाधिक्येननदलतिन
विदोर्पते इतिपर्ववत्ज्ञेयं

॥ कनकानिकपरुचिशुचिवसनेन ॥

॥ श्वसतिनसापरिजनहसनेन ॥ ६ ॥

कनकेति कनकानिकषस्यसुवर्णरेखायारुचिरिवरुचिष्विमलंबस्त्रंयस्यपीतांब
रेणेत्यर्थः तेनवनमालिनायारमितासापरिजनहसनेनलोकहास्येनसखीहा
स्येननश्वसतिसंभोगे वियंगेतुपरिजनहसनेनसपनीहसनेनश्वसति अ
पितुश्वसत्येव

॥ सकलभुवनजनवरतरुणेन ॥

॥ बहूतिनसारुजमातिकरुणेन ॥ ७ ॥

सकलेति सकलमुवनेत्रैलोक्येजेजमाःयुवानस्तेभ्योपिवरेणश्रेष्ठमतरुणेनय
नाअतिवरुणेनातिदयावतावनमालिनायारमिता सारुजंपीडांनवहतिइति
संभोगे वियोगेतुसारुजंवहत्येव कीदृशेनरुष्णेन करुणांदयांभतिक्रान्तिननि
र्हयनेत्यर्थः

॥ श्रीजयदेवभणितरमणेन ॥

॥ प्रविशनुहरिरपिहृदयमनेन ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेषोडशःप्रबंधः ॥

अनेनश्रीजयदेवभणितंयद्वचमंगीतरूपंतेन हरिःरुष्णोपिहृदयंभक्तानाञ्चि
त्प्रविशतु पुण्यदातृत्वात् कीदृशंहृदयं हरिचरणञ्चितनानूविमष्टपापमि
तिभावः

॥ मनोभवानंदनचंदमानिलप्रसीदरेदक्षिणमुंचवामतां ॥

॥ क्षर्णजगत्प्राणविधायमाधवंपुरोममप्राणहरोभविष्यसि ॥ १

पीडयंतमलयानिलप्रार्थयते मनोमवेति हेचंदनाऽनिलमलयसंबंधिवात्
प्रसीदममोपरिप्रसन्नोभव रेइत्याक्षेपसंबोधनंदुःखकारिणात् दक्षिणतववा
मतांप्रतिकुलतामुंचत्यज्ञ चंदनसंसर्गित्वात्तववक्त्रंनोचितमितिभावः न
नुमायेवामत्वंनास्तीत्यतआह हेमनोभवानंदनकाममानंदयसमिति तदुद्धो
धेनैवमप्रातिकुल्यमाचरसीत्यर्थः यदिचवामतांपिनमुंचसितदाहेजगत्प्रा
णजगतांप्राणभूत क्षर्णअल्पकालंमाधवंपुरोविधाय रुष्णमग्रेरुत्वा मम
प्राणहरोभविष्यसि प्राणगमनसमयेहिरुष्णदर्शनंअतिदुर्लभं इतिजगतां
प्राणस्यप्राणंतरक्षणंमुचितमितिभावःदक्षिणस्यवामत्वंजगत्प्राणस्यप्राणह-
रत्वमिति विरोधनामालंकारश्च

॥ रिपुरिवसखीसंवासोयंशिखीबहिमानिलो ॥

॥ विषभिवमुधारश्मिदूरंदुनोतिमनोगते ॥

॥ हृदयमदयेतस्मिन्नेवंपुनर्वलतेबलात् ॥

॥ कुवलयदृशां वामःकामो निकामनिरंकुशः ॥ २ ॥

पुनरिसखीप्रत्याह रिपुरिति सअयसखीसंवासःसखीभिःसहसम्यक्वासो
वामस्थानारिपुरिवशत्रुविमममनोतिसंतापयति हिमानिलः शीतलवायुः
शिखीविवाह्निरवममनोदुनोति सुधारश्मेश्रोविषंकालकूटमिवदुनोत्य
तिसंतापयति तस्मिन्अदयेकरुणागहितेप्रियेएवंविचारितमेव ममहृदयं
पुनःपुनरपिबलात्हठाद्बलते निवार्यमाणमापितंत्रवनिर्गच्छतीत्यर्थः यतः
कुवलयदृशांनीलात्पलाक्षीणां कामःकंदर्पोनिकामनिरंकुशःअतिशयेनस्वे
च्छाचारिं अपरतंत्रइत्यर्थःअतएववामःक्लूरःतदुक्तरासिकरहस्ये निषिद्धेवर्त
तेप्रायःकामोवामःस्वभावतइति सखीनारिपुवाद्धिमानिलस्यवान्हैवत्सुधांशो
विषवदितिथिरोधालंकारश्चात्र

॥ वाधांविधेहिमलयानिलपंचबाण ॥

॥ प्राणान्गृहाणनगृहंपुनराश्रयिष्ये ॥

॥ किंतेकृतांतभगिनिक्षमयातरंगै ॥

॥ रंगानिसिंचममंशाम्यतुदेहदाहः ॥ ३ ॥

पुनरपिजीवितनिरपेक्षत्वेनमलयानिलादीन्प्रत्याह वाधामिति हेमलयानि
लचंदनवायो वाधाममपीडांविधेहेकुरु हेपंचबाणकामत्वंममप्राणान्गृहा
ण यथापुनरपिअहंगृहंनश्रयेनयास्याभि तथाप्राणान्गृहाणेत्यर्थःहेकृतांतभ

गिंनि यमस्वसः यमुने तवक्षमयाह्मंत्याकिंयमभगिन्यास्तवशांतिनीचिंते
 तिभावः त्वत्तरंगैः स्वकीयैः कल्लोलैः मेअंमंनिर्वचप्रात्रय तेनममदेहदाहः शरी
 रतापः शान्पुमरणमेवभवित्यर्थः

॥ सांद्रानंदपुरंदरादिदिविषद्वंदैरमंदंदादरा ॥

॥ दानत्रैर्मुकुटेद्रनीलमणिभिः संदर्शितं दीवरम् ॥

॥ स्वच्छंदं मकरंदं सुंदरगलन्मंदाकिनीमिदुरं ॥

॥ श्रीगोविंदपदारविंदमशुभस्कंदायवंदामहे ॥ ४ ॥

॥ इति श्रीगौतमगोविंदे महाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ श्रीनागरनारायणो नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥

सर्गांतकविः नमस्करोति सांद्राति श्रीगोविंदस्य पदारविंदं श्रीरुष्णस्य चरण
 पद्मवंदामहे नमामः किमर्थं अशुभस्कंदाय अशुभनाशाय कथं भूतपदार
 विंदं सांद्रानंदा निविडहर्षायेषांच त पुरंदरादिदिविषदः इन्द्रादिदेवास्ते
 षां वंदैः समूहैरमंदादरात् अतिशयितबहुमानादानत्रैः समंतात्प्रतिपुक्तैः कर्तृ
 भूतैः मुकुटानामेद्रनीलमणिभिः नीलवर्णैः मणिभिः करणभूतैः संदर्शितं दी
 वरभ्रमोयत्र पुनः कीदृशं स्वच्छंदं यस्यास्तथा मकरंदं सुंदरं पुष्परसवन्म
 धुरं यथास्यात्तथा गल्लं मंदाकिन्यावियद्गंगामेदुरं सांस्निग्धमित्यर्थः श्री
 शब्द उत्कर्षार्थं नागरश्चतुरोनारायणो यत्र सः तथा शार्दूलविक्रीडितवृत्त

॥ अथ कथमपियामिनीं निनीयस्मरशस्त्रजं

रितापिसाप्रभाते ॥ अनुजयवचनं वंदंतम

त्रेप्रणतमपि प्रियमाहसाभ्यसूयं ॥ १ ॥

अधुनाराधाप्रियंघातरागतं दृष्ट्वा साभ्यसूयवचनमेवमाह अथेति अथांबंरं
 मंगलार्थं वा कथमपिसकष्टंवाभिनौरात्रिनिनीयनीत्वास्थितासाराधाप्रियंरु
 ष्णंसाभ्यसूयंसेष्यंयथास्यात्तथाह उक्तवती कीदृशीसा स्मरशरैःकामबाणैः
 जर्जरितापिविद्वार्पि कीदृशंप्रियं प्रातःसमयेअनुनयाय प्रबोधायवचनंवाक्यं
 वदंतंपुनःकीदृशं अत्रेप्रणमंतमापिनम्रमपि

॥ भैरवरागेणयतितालेगीयते ॥

॥ रजनिजनितगुरुजागररागकषायितमलसनिमेषं ॥

॥ वहतिनयनमनुरागमिवस्फुटमुदितरसाभिनिवेशं ॥ १ ॥

॥ हरिहरियाहिमाधवयाहिकेशवमावदकैतववादं ॥

॥ तामनुसरसरसीरूहलोचनयातवहरतिविषादं ॥ ध्रु० ॥

अस्मिन्खांडितानामनायिकावर्ण्यते तल्लक्षणं उल्लंघ्यतमयंयस्याःप्रेमानच्यो
 पभोगवान् भांगलक्ष्म्यांकितःप्रातरागच्छेत्साहिखांडिता ॥ १ ॥ निद्रा
 कषायकलुषीकृतताम्रनेत्रोनारीनखत्रणाविशेषाविचित्रितांगः यस्याःकुतो
 पिगृहभेतिपतिःप्रभातेसाखांडितेति काथेताकविभिःपुराणैः ॥ २ ॥ सा
 भ्यसूयवचनमेवगीतेनाह रजनीति भैरवरागः तल्लक्षणं सरोवरस्थेस्फ
 टिकक्षयमंडपेसंगेरूहैःशंकरमर्चयंती तालप्रभेदप्रतिपन्नगीतागौरीतनुर्ना
 रदभैरवीयं इति हरिहरिखेदानुकारेअन्ययं हेकेशवयाहि हेमाधवया
 हि कोपाधिक्येनद्विरुक्तिःकैतववादंचकषट्वाक्यंमावद हेसरसीरूहलोच
 नकमलनयन तांनायिकाअनुसरंगच्छयातवविषादंहरतिदूरीकरोति क
 थंविषादत्वमित्याह हेरुष्णतवनयनंनेत्रंस्फुटंव्यक्तंतस्याभुरागमिववहतिधार
 यति कीदृशंनयनं रजनोजनितेनगात्रिकृतेनगुरुणातिशयेन जागररा

गेणजागरोत्यन्लोहितरागेणकषायितंआरक्तंरुतं पुनःकीदृशं रात्रिजा
गरेणालसोमंयरोनिमेषःपद्मचलनंयस्य कीदृशंभ्रनुरागंउदितःकथितःरस
स्यअन्यकामिनीविषयशृंगाररसस्याभिनिवेशस्तत्परतार्पणमालक्ष्मीःतस्याः
ध्वइत्यनेनतस्यात्वेनचांचन्यंश्रान्तितंकेहवेत्यनेनज्ञेज्ञानाशकत्वेनापिहेहाश
ब्दानुश्रुतित्वमनुचितमितिज्ञोतितं

॥ कज्जलमलिनविलोचनचुंबनीवरचितनीलिमरूपं ॥

॥ दशनवसनमरुणंतवरुणतनोतितनोरनुरूपं ॥ २ ॥

ननुत्वदन्वेषणार्थंजागगन्मनेत्रयोर्लौहित्यमलदुःशंकयेत्यतआह कज्जलेनांत
हेरुणतवारुणंतंबूलरागेणलोहितंदशनवसनं अधरःतनोःशरीरस्यानुरूपं
सादृश्यंतनोतिविस्तारयति कीदृशंदशनवसनं कज्जलेनांजनेनमलिनं
श्यामेयेविलोचनेनेत्रे तयोश्चुंबनेनविरचितंरुतं नीलिमरूपंश्यामतारूपंय
स्य आरक्ताधरस्यनेत्रचुंबनेनश्यामताप्रतिपादनात् तनोरनुरूपत्वं अ
न्यायांकामिन्यांरुणस्याऽनुरागःसूचितः

॥ वपुरनुवहतितवस्मरसंगरखरनखरक्षतरेखं ॥

॥ मरकतशकलकलितकलधौतलिपेरिवरतिजयलेखं ॥ ३ ॥

किंच वपुरितिहेरुणतववपुःशरीरंरतिजयलेखंसुरतविजयप्रशस्तिलेख
नपत्रं अनुवहतिअनुकरोति कीदृशंवपुः स्मरसंगरेकामयद्देखराणांतीक्ष्णा
नानंखानांक्षतान्येवरेखायत्रकस्याइव मरकतशकलेनीलमणिखंडेकलिता
निर्मितायाकलधौतलिपेःसुवर्णविरचिताक्षरस्यविन्यासस्येव प्रपुषोनीरुत्वा
अखक्षतस्फुटकत्वान्मरकतखंडांपितसुवर्णाक्षरसाम्यं

॥ चरणकमलगलदलक्तकासिक्तमिदंतवत्तदयमुदारं ॥

॥ दर्शयतिवविहिर्मदनद्रुमनवकिशल्यपरिवारं ॥ ४ ॥

न-मार्गविस्मृत्तगच्छतोमेवपुषिवनेकंठकादिस्पर्शादेवंदृश्यतेनतुनखांकमित्य
तआह चरणेति इदंउदारमनोहरंतवत्तदयं मदनद्रुमस्यकामवृक्षस्यवृ
दयातर्गतस्यनवकिशल्यपरिवारंनूतनपल्लवसमूहंबहिर्दर्शयतीव प्रकटयतीव
कीदृशं तदयं चरणकमलादन्यस्त्रीपादपधातुगलतास्रवताअलक्तकेनसिक्तं
उक्षितकिशल्यपदनैवनूतनत्वग्भिधानापुनर्नवपदं अद्यतनत्वसूचनायं

रूपकालंकारश्चात्र

॥ दशनपदंभवदधरगतंममजनयतिचेतसिखेदं ॥

॥ कथयतिकथमधुनापिमयासहतववपुरेतदभेदं ॥ ५ ॥

ननुतवखेदेनत्वयाएकयान्मत्सृदयेत्यादिर्विक्रियाजाताकथमन्यथाकल्प्यते स
त्वंयदितवमयाएकयंनस्यात्तदातवशरीरगतक्षतनममभेदानस्यादित्याह द
शनेति भवदधरगतंतवाधरोष्ठवर्त्तमानंदशनपदंअन्यकामिनीदंतक्षतंममचे
तसिखेदंसंतापंजनयतिकरोतीत्यर्थः एतादृशंनवपदंतववपुरधुनापीदानीम
पि मयासह अभेदंकथंकथयतीत्यर्थः नविद्यतेभेदोयस्यपूर्वमयासहतव
पृषोभेदोनास्तीतिश्चितं इदानींतुतद्विपरीतभितिमयासहएवेति विभावना

लंकारश्चात्र

॥ बहिरिवमलिनतरंतवकृष्णमनोपिभविष्यतिनूनं ॥

॥ कथमथवंचयसेजनमनुगतमसमशरज्वरदूनं ॥ ६ ॥

ननुतवोपायनार्थंकमलत्रोटनंरुतवतिभयिष्यकोशादापतताभृगेणममाधरो

दष्टानेतुदंतक्षतमित्यतआह बहिरिवेति नूनमेवेतिवितर्केहेरुष्णतवाचि
 त्तमपिबहिरिवमलिनतरंश्यामभविष्पतीतेनूनंतर्क्याभि ननुमालिन्यंत्वया
 कथंज्ञातमित्यतआह अथाऽन्यथात्वं असमशरःकामस्तस्यज्वरेणपीडया
 दूनमुपतप्तं अनुगतंत्वामनुसृतंमल्लक्षणंजनं कथंबंधयसेप्रतारयसि अतः
 रुष्णत्वंकौटिल्यमेवेति नूनमितिशब्दोपादानाद्दूषेक्षालंकारः

॥ भ्रमतिभवानबलाकवलायवनेषुकिमप्रविचित्रं ॥

॥ प्रथयनिपूतनिकैववधूवधनिर्हयबालचरित्रं ॥ ७ ॥

भ्रमतीति अबलाकवलायस्त्रीणांप्रसनार्थंभवान्बलवेषुअरण्येषुभ्रमति अत्र
 स्त्रीपापेकिंचिचित्रं नकिमपीत्यर्थः यतःपूतनिकैवराक्षसीवधूवधेस्त्रीवधा
 र्थनिर्हयंदपारहितंतबालचरित्रंबालचेष्टितंप्रथयतिख्यापयति यद्वा हे
 वधूवधनिर्हयशिशुनाल्वयापाराक्षसीहता तस्मिंस्त्वयिपुनिसंप्रतिकोमलांगी
 नामस्माकंमारणांकेचित्रमितिभावः

॥ श्रीजयदेवभणितरतिवांचितखांडितयुवतिविलापं ॥

॥ शृणुतमुधामधुरांबिबुधांबिबुधालयतोपिदुगपं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेसप्तदशःप्रबंधः ॥ १७ ॥

श्रीजयदेवोति हेविबुधाःपांडिताःश्रीयुक्तोजयदेवेनभणितउक्तश्चासौरतिवं
 चितखण्डितयुवतिविलापस्तंशृणुतआकर्णयत कीदृशांबिलापं सुधातांपि
 मधुरंमनोहरं तत्रहेतुम्बह विबुधालयतोपस्वर्गादापिदुरापदुर्लभं तदुक्त
 त्वकथामृतामितिश्रीभागवते

॥ त्वेदं पश्यन्त्याः प्रसरदनुरागं बहिरिव ॥

॥ प्रियापां दालकच्छुरितमरुणद्योगे रूढयं ॥

॥ ममाद्यप्रख्यातप्रणयभरभंगेन कितव ॥

॥ त्वदालोकः शोकादपि किमपि लज्जां जनयति ॥ १ ॥

तवेदमिति हे कितवंचक त्वदालोकस्तव दर्शनं प्रख्यातस्य लोकप्रसिद्धस्य प्रणयभरस्य प्रेमातिशयस्य भंगेन नाशेनयः शोकस्तस्मादपिमम अद्य किं अनिर्वचनीयां लज्जां जनयति कीदृशं भव त्वेदं पश्यन्त्याः कीदृशं रूढयं प्रियायाः पादालककेन चरणसंबंधियावकेन छुरितं व्याप्तं अतएव अरुणारक्ताच्छायादोषिर्भस्यतादृशं अरुणशोतीति पाठे अरुणः संध्यारागस्तद्वदोति तुंशीलमस्येति तादृशं पश्यन्तीति बहिः प्रसरदनुरागमिव बाह्यप्रसरन् अनुरागो यस्य रागो हि अरुणो वर्ण्यते

॥ प्रातर्नीलनिचोलमच्युतमुरःसंवतिपीतांशुकं ॥

॥ राधायाश्च किनां विलोक्य हसति स्वैरंसखीमंडले ॥ २ ॥

॥ व्रीडाचंचलमंचलं नयनयोराधाप्रराधानने ॥

॥ स्वादुस्मेरमुखो यमस्तु जगदानंदाय नंदात्मजः ॥ २ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ खंडितावर्णने विलक्षलक्ष्मीपतिर्नाम अष्टमः सर्गः ॥

इदानीं सर्गात् कविभक्तानामाशेषयति प्रातः काले नंदात्मजो यं लक्षणः अर्गवो नंदायास्तु तोकसुखार्थं भवतु कीदृशः व्रीडया चंचलं लज्जया चलायमानं नयनयोर्नैत्रयोरंचलं अर्पणं कटाक्षः राधानने राधामुखे आघाय अर्पयित्वा स्मेरं मुखं

मीषद्वास्ययुक्तं मुखं यस्य संस्मेरमुखकारणमाह कस्मिन्सति प्रातः उषसि अश्रु-
 तं कृष्णनीलनिचोलं वस्त्रं यस्य श्यामवस्त्रधरं विलोक्य दृष्ट्वा अनुचरो धाया उरः
 वक्षस्त्रलं संवीत पीतांशुकंपरिधानीरुत पीतांबरं च कितं सविस्मयं यथा स्यात्तथा
 विलोक्य सखीसमूहैस्वैरंशनैः हसति सति वस्त्रपरिवर्तनमालोक्य हास इत्यर्थः
 विलक्षति विस्मयान्वितः विषयी इति भावप्रसिद्धः शब्दः शार्दूलविक्रीडितं वृत्तं

॥ अथ तां मन्मथखिन्नारतिरसभिन्नां विषादसंपन्नां ॥

॥ अनुचिंति तहरिचरितां कलहांतरितामुवाच रहःसखी ॥ १ ॥

प्रणयकोपात्तहरिमाधेक्षिप्येदानीं कृतपश्चात्तापां सखी आह अथेति अथानंतरं
 मंगलार्थं वा सखीतां राधां उवाचोक्तवती कीदृशीतां मन्मथेन कामेन खिन्नां दी-
 नां पुनः कीदृशीरतिरसेन भिन्नारहितां अतएव विषादेन दुःखेन संपन्नां
 युक्तां अतएवानुवारंवारं चिंति तं हरे श्रितं पुरा विलासो यया तां कलहेन प्रीति
 कलहेनांतरितां व्यवहितां अत्र कलहांतरितानायािकावर्धते तद्व्यक्षणं भर-
 तेनोक्तं प्राणेश्वरं प्रणयकोपभरणलभ्यं तंचाटुकारमचिरादवधार्य पश्चात् सं-
 तप्यते मदनवन्हिशिखा सहस्रैर्बाष्पाकुलानुकलहांतरिते तिसास्यादिति

॥ गुर्जररागेण यतितालेगीयते ॥

॥ हरिरभिसरतिवहति मधुपवने ॥

॥ किमपरमधिकमुखं सखिभुवने ॥ १ ॥

॥ माधवे माकुरुमानि निस्मानमये ॥ ध्रु० ॥

गुर्जररागः यतितालस्तु हरिरिति अये हेमानिनि अभिमानवति राधेमाधवेक-
 ष्णेमानं अभिमानं माकुरुमाकर्षीरिति प्रार्थनायां लोट् । यत्तः मधुपवने वसंतवा-

मौनहतिसतिहरिःअभिसरति स्वयमेवत्वदीयांसंकेतभूमिमगच्छतीति
हेसाखिराधेभुवनेपिगृहेपिअपरंअधिकसुखंअतिशयसुखंकि अपितुनकिंचिद
स्तिनायकस्यस्वयमागमनात्कोपोनयुक्तइत्यर्थः

॥ तालफलादपिगुरुमतिसरसं ॥

॥ किंविफलीकुरुषेकुचकलशं ॥ २ ॥

अपिच तालेति हेराधेतालफलादपिकाठिप्येन स्थौल्येनवर्चुलत्वेनच ता
लफलादपिगुरुंअधिकंकुचकलशंस्तनघटंकिंकिमर्थविफलीकुरुषेरुष्णहस्त
व्यापारपरिशीलनाभावाद्बैकल्प्यमितिभावः कीदृशं अतिसरसंअतिशयर
सयुक्तं तस्मिन्दृष्टेयुनांसाविर्भावात्पृथुदयाल्हादकरमिति यावत्

॥ कतिनकथितमिदमनुपदमचिरं ॥

॥ मापरिहरहरिमतिशयरुचिरं ॥ ३ ॥

ननुयदाहरिरागतस्तदात्ययानकथितमित्यतआह कतीति हेराधेइदंअ
नुपदंस्थाने अचिरंसंप्रतं कतिकतिवारान्मयानकथितं किंतुबहुक
थितमेवांकतदित्यतआह त्वंअतिशयरुचिरंअतिकमनीयं हरिरुष्णमाप
रिहरमावज्ञासीरितिमात्यज

॥ किमितिविषीदसिरोदिषिविकला ॥

॥ विहसतियुवतिसभातवसकला ॥ ४ ॥

एवंसुमुखींप्रत्याह किमितीतिविकलाअसायधानेद्रिया. किमिति कस्मान्
विषीदसि दुःखिताभसि रोदिषिचक्रंदसि मद्भक्तनिराकरणात् इदा

नीविषदोरोदनंचव्यर्थाभिति सकलासंपूर्णापुवतिसंभातरुणिसमाजः भव
त्याविहसतिउपहासं करोति तवेतिकर्मण्यपीति केचिदितिषष्ठी

॥ मृदुनलिनीदलशतिलशयने ॥

॥ हरिमवलोकयसफलयनयने ॥ ५ ॥

तार्हिकिकरोमीत्यतआह मृदुनलिनीदलेनकोमलपत्रेणशीलितेरुतेशयने
शय्यायांस्थितंहरिरुष्णमवलोकयपश्य दर्शनाभयनेनेत्रेसफलयसफलेकुर

॥ जनयसिमनसिकिमितिगुरुखेदं ॥

॥ शृणुममवचनमनीहितभेदं ॥ ६ ॥

विचारयंतींप्रत्याह हेराधेत्वंमनसिगुरुमहत्खेदं दुःखंकिमितिजनयासिउत्पा
दयसि तस्मान्ममवचनंवाक्यशृणु आकर्णय कीदृशंवचनंअनीहितःअ
नाकासितोभेदोविरहोयन भवत्याहितमेववचनंवदामीत्यर्थःअतएवशृणु

॥ हरिमुपयातुवदतुबहुमधुरं ॥

॥ किमतिकरोषिट्टदयमतिविधुरं ॥ ७ ॥

कीदृशंवचनमित्यतआह हरिरिति हरिः रुष्णउपयातुत्वदंतिंकंआगच्छतु
बहुमधुरंतवानुनयवचनंवदतु त्वत्दयंमनःअतिविधुरंअतिविह्वलंकिमिति
करोषिनाकेचिद्योजनामित्यर्थः

॥ श्रीजयदेवभणितमंत्रिलालितं ॥

॥ सुखेयतुरसिकजनंहरिचरितं ॥ ८ ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवभणितं उक्त हरिचरितं कर्तृ रसिकजनं रूपेण भा
विकं जनसुखयतु सुखिनं करोतु । कीदृशं भवति ललितं अति मुदं रं श्राव्यमित्यर्थः
कीदृशं जन सुखिनतिं अति विनययुक्तं पाठे

॥ स्निग्धेयत्परूपासियत्प्रणमतिस्तब्धासियद्रागिणि ॥

॥ द्वेषस्थासियदुन्मुखे विमुखतां यातासितस्मिन्प्रिये ॥

॥ तद्युक्तं विपरीतकारिणितवश्रीखंडचर्चाविषं ॥

॥ शीतांशुस्तपनो हिमं हुतवहः क्रीडामुदोयातनाः ॥ १ ॥

इदानीं प्रणतमपि प्रियमतिरोषात् त्यजंती राधानिदती सखी प्राह स्निग्ध इति
हे विपरीतकारिणि विपर्ययविधायि निराधे त्वं स्निग्धे मधुरवादिनि तस्मिन्प्रिये
रूपेण यत्पुरुषासिनिष्ठुरभाषिणी असि वतसे किंच तस्मिन्प्रिये प्रणमति सति विन
ययुक्ते सति यत्स्तब्धासि स्थाणुवत्स्थितासियत्रागिणिसानुरागे प्रिये द्वेषस्था
सि असंतुष्टासि यत् उन्मुखे संमुखे तस्मिन्प्रिये विमुखतां परावृत्तायातासि
तस्मात् श्रीखंडचर्चाचंदनकथापितवविषमिव शीतांशुश्चंद्रस्तपनः सूर्य इव
हिमंतुषारः हुतवह अभिरिव क्रीडामुदः क्रीडासंतोषाः यातनावेदनावृत्तियुक्तमे
वयोग्यमेव तव मदीयवचनाविपरीतकारित्वात् विरोधालंकारः शार्दूलविक्री

डितं वृत्तं

॥ अंतर्मोहनमौलिघूर्णनवलन्मंदारविस्त्रंसनः ॥

॥ स्तब्धाकर्षणदृष्टिहर्षणमहामंत्रः कुरंगीदृशां ॥

॥ दृष्यद्दानवदूयमानदिविषदुर्दारदुःखापदां ॥

॥ भ्रंशः कंसरिपोर्व्यपोहयतु वोश्रेयांसिवंशीरवः ॥ २ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ मुग्धमुकुंदवदनोनामनव्रमःसर्गः ॥ ९ ॥

इदानीं कविर्भक्तानां शिष्यति अंतरिति कसारिपोःरुष्णस्यवंशीरयोवेणुना
 दःयःयुष्माकंभक्तानांश्रेयांसिअशुभानिव्यपोहयतुखंडयतु कीदृशोवंशीरवः
 कुरंगीदृशांहरिणनयनानांअतर्भोहनंमनोमोहः मौलिघूर्णनंसाधुसाध्वितिशि
 रःकंपनं वलन्मंदारयिस्रंसनंगुंफितपारिजातपुष्पाधःपतनं सात्विकभावात्स्तं
 ब्धाकर्षणंस्तब्धस्यआनिच्छोराकर्षणं दृष्टिहर्षणंनेत्रोःसाहःएतेषुसर्वेषुमहामंत्रः
 वंशीरवाकर्षेसर्वानायिकाःकामभावापन्नाभिव्येतीतिभावःपुनः कीदृशःदर्प
 यद्विर्दानवैदैत्यैर्दूयमानांदिषिषदांदेवतानांदुर्वाराआनिवार्याः आपदःस्वसा
 धनीभूताःपिपत्तयस्तासांश्रंशःनाशकःवशीगवंश्रुत्वादुः खितापिदेवाःमुदमुद्धहं
 तीत्यर्थःमूग्धोमूढःअलसः

॥ अत्रांतरेमसृणरोषवशामसीम ॥

॥ निःश्वासनिःसहमुखींमुमुखीमुपेत्य ॥

॥ सब्रीडमीक्षितसखीवदनंदिनांते ॥

॥ सानंद्रगद्गदपदंहरिरित्युवाच ॥ १ ॥

इदानींसौत्कंठः रुष्णोराधांदृष्ट्वाअनुनयन्नाहं अत्रेतिअत्रांतरेअस्मिन्
 वसरेहरिः दिनान्तेसंध्यासमये तांसुमुखींराधांसुपेत्यसमीपमागत्यसानं
 दानिअतएवगद्गदानिकंठादल्पंनिर्गच्छति यस्यांक्रियायांतदथाभवतितथा
 वक्ष्यमाणंउवाच क्विदृशींराधां मसृणस्यकर्कशस्यक्रोधस्यवशाअधीनां
 पुनःकिंभूतांअसीमस्यमहतोनिश्वासस्यानिः सहसोदुंसमर्थमुख्यंस्याःसातां

कोपवदनामित्यर्थः पुनः किंभूतासमीडंसलज्जईक्षितं वृष्टंसख्याः वदनं मुखं यथा
सातांपश्यरुष्णचेष्टितमित्यर्थः

॥ देशवराडीरागेण आडवतालैर्गयिते ॥

। वदसियादिकिंचिदपिदंतरुचिकौमुदी ॥

॥ हरतिदरतिमिरमतिधोरं ॥

॥ स्फुरदधरसिधिवेतववदनचंद्रमा ॥

॥ रोचयतिलोचनचकोरं ॥ १ ॥

॥ प्रियेचारुशीलेप्रियेचारुशीले ॥

॥ मुंचमयिमानमनिदानं ॥

॥ सपदिमदनानलोदहतिमममानसं ॥

॥ देहिमुखकमलमधुपानं ॥ धृ० ॥

उक्तमर्थगीतेनाहवदसीति गीतस्यास्यदेशवराडीरागः अष्टतालीतालः राग
लक्षणं आरुढगमनमुद्रानिद्राघूर्णायमाननयनयुग्माद्भ्या सुखशायिनिनिज
वयितेदेशवराडीभवेद्वैरितिलघुद्रुतौलघुश्चेत्यष्टतालीप्रकीर्तितेति गीतार्थ
स्तु हेचारुशीलेमनोहरसदृत्तेप्रियेराधे त्वंमयिअनिदानंअकारणंमानंमुंचत्यज
किमितिमानत्यागस्तत्राह मदनानलःकामामिर्मममानसंदहतिअतःकार
णात्सपदिबाहानंतरमेवमुखकमलमधुपानंमुखमेवपद्यंतत्संबंधिमधुपानंदेहि म
धुनावन्दिदाहःप्रशाम्यतिध्रुवपदं - हेराधेत्वयदियदाकिंचिदपिवदसितदानव

दंतानां पाहचिः दीप्तिः सैव कौमुदी चंद्रज्योत्स्ना अतिघोरं अतिशयेन भयंकरं
 दरः भयं स एवतिभिर्मगधकारं हरति नाशयति अनुचतववहनचंद्रमाइवसः
 स्फुरदधरसीधवेदीप्यमानाधरामृतार्थं तादर्थ्यंचतुर्धा ममलोचनचकोरं नेत्र
 पक्षिविशेषं रोचयति रश्मिच्छांकारयति ममलोचनकोरं चकोरः पक्षिविशेष
 चंद्रामृतलोलुपो भवत्येव :

॥ सत्यमेवासियदिसुमतिमयिकोपिनी ॥

॥ दोहेखरनखरशरघातं ॥

॥ घटयभुजबंधनं जनय रदखंडनं ॥

॥ येन वा भवति मुखजातं ॥ २ ॥

मृषारोषप्रकारयंती माहसत्यमिति हेतुदतिशोभनदंतेयदिमपिविषये सत्य
 मवकोपिनी क्रोधवती असि तदा खरास्तीक्ष्णायने खराः नखास्ते एव शराना
 राचास्ते र्घातं प्रहारं देहि तेनापि चेतुष्यसिताहिं भुजाभ्यां बंधनं घटय कुरुरदैः
 दंतखंडनं घातं जनय विरचय वा अथवायेन मुष्ट्यादिना सुंखजातं सुखममूहो भव
 तितदेवकुरु प्रभूणां हिंसापराधेषु जनेषु ताडनबंधनखंडनादयो दंडाः समुचिताः

॥ त्वमसिममभूषणं त्वमसिममजिवनं ॥

॥ त्वमसिममभवजलधिरत्नं ॥

॥ भवनुभवतीह मयिसततमनुरोधिनी ॥

॥ तत्रममत्तदयमति यत्नं ॥ ३ ॥

ननु यातप्रियासादं डं चिदधातुकिं मयाऽत आह त्वमसीति हेराचैत्वं ममजी
 वनं प्राणोसि त्वाविनास्था तुमशक्यत्वात् त्वमं मभूषणं अलंकारोसि त्वमम

भवजलधौसंसारसागरेरत्नमसि जातौजातीयदुःखं तद्रत्नमभिधीयते इ
 तिस्रोरत्नं उक्तं इह एतादृशमपि भवती सततं निरंतरं अनुरोधिनी अनुकूला
 भवतु तवानुकूल्ये मम तद्दयं मनः अतियत्नं अतिशय यत्नयुक्तं भवति तवानु
 कूल्यार्थं अतिशयं यत्नं करोतीत्यर्थः

॥ नीलनलिनाभमपितन्वितवलोचनं ॥

॥ धारयतिकोकनदरूपं ॥

॥ कुसुमशरबाणभावेन यदिरंजयासि ॥

॥ कृष्णामिदमेतदनुरूपं ॥ ४ ॥

नीलेति हेतुं त्विरुशांभिः नीलनलिनस्य नीलोत्पलस्येवाभाकांतिर्यस्य तत्तव लो
 चनं कोकनदरूपं ततोत्पलसंस्पर्शतार्धारयति धत्ते रोषारुणत्वात् यदि इदं चक्षुः
 कृष्णं श्यामं कुसुमशरः कामस्तस्य बाणः पुष्पाणितेभ्यो भावोत्पत्तिर्यस्य मधुनस्ते
 नरंजयसि रक्तं करोषि तदाणतद्रक्तं रूपं अनुरूपं योग्यं भवति यदि मधुपानं करो
 षि तदानेत्रस्य रक्तत्वमुचितं नरोषादिति भावः

॥ स्फुरतुकुचकुंभयोरुपरिमणिमंजरीरंजयतु तव तद्दयदेशं ॥

॥ रसतुरसनापितवघनजघनमंडले घोषयतु मन्मथनिदेशं ५

किंच प्रसन्नां वीक्ष्याह स्फुरत्विति हेराधेमणिमंजरीहारलतात्कुकुचकुंभ
 योः कुचकलशयोरुपरि स्फुरतुशोभतां सारत्नलतातव हृदयदेशं वक्षःप्रदेशं
 जयतु स्वरश्मिभिः शोभयतु तव जघनमंडले निबिडकटिपुरोभागदेशे रज्ञानापि
 कांच्यपिरंसंतु शब्दं करोतु साकांचोर्मन्मथनिदेशं कामलां घोषयतु शब्दायतां
 वचनचातुर्येण स्फुरतु त्रणिमंजरीरसतुरसनादि इत्यादिनाविपरीतरतं याचते

॥ स्थलकमलगंजनंममद्वयंजनंजनितरतिरंगपरभागं ॥

॥ भणमसृणवाणिकरवाणिचरणद्वयंसरसलसद्वलककरागं ६

हेमसृणवाणिस्निग्धवचनेभणाज्ञापयअहतवचरणद्वयंसरंसःसांद्रःसहरसेनशं
गारेणवर्त्ततेइतिवासरसंयथास्यादेवंलसत्शोभमानः अलक्तकरागोयावक
रागोयत्रएतादृशंकरवाणिकुर्यांप्रार्थनायांलोड् कथंभूतंचरणद्वयंस्थलकमल
स्वगंजनंतिरस्कारकंसदृशमित्यर्थः पुनःकीदृशं ममद्वयंजनंअनुराग
कारकं पुनःकीदृशं जनितउत्पादितोरतिरंगेसुरतकौशलेसंभोगरागस्य
वापरभागःपरस्परशोभायेन मयाऽलक्तकेनचेदिदंरज्यते तदेदमपिक्रीच
बंधादौममद्वयेलभेलमांमत्परांशोभांपरस्परंदास्यतीतिभावः

॥ स्मरगरलखंडनंममशिरसिमंडनं ॥

॥ देहिपदपल्लवमुदारं ॥

॥ ज्वलतिमयिदारुणोमदनकदनानलो ॥

॥ हरतुतदुपहितविकारं ॥ ७ ॥

स्मरेति त्वंडदारंमनोहरंपदपल्लवममशिरसिमंडनंअलंकारमिवदेहिअर्णय
कीदृशंपदपल्लवंस्मरगरलस्यकामविषस्यखंडनंनाशकं कामपीडानिवर्त्तकमि
त्यर्थः मयिदारुणः क्रूरकर्मांमदनकदनानलः कामपरितापबन्धिःज्वलतिदीप्य
तेपदपल्लवंकर्तुं तदुपहितविकारंमदनरुतोपतापंहरतु शिरःपीडानिवर्त्त
नेनशरीरपीडानिवृत्तिरितिश्चिरसिदानं अथवापल्लवंच्छादितशिरसः मूर्ध
तापोनभवतीति.

॥ इतिचटुलचाटुपटुचारुमुरवैरिणो ॥

॥ राधिकामाधिवचनजातं ॥

॥ जयतिजयदेवकविभारतीभूषितं ॥

॥ मानिनीजनजनितशातं ॥ < ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेऊनविंशतिमःप्रबंधः ॥ १९ ॥

इतीति इत्यमुनाप्रकारेणमुरवैरिणःरुष्णस्यराधिकांअधिअनुराधिकांलक्षी
कृत्यप्रोक्तं वचनजातंवाक्यसमूहोजयतिउत्कर्षेणवर्द्धते कीदृशंचटुलंचा
टुप्रीतियुक्तंचटुचतुरं चारुसुकुमारं पुनःकीदृशंचयदेवकवेःभारत्यावाण्याः
भूषितंमानिनीजनस्यजनितंशातंसुखंयेनतत्तादृशं जयतिपद्मावतीरमणज
यदेवकविभारतीभूषितमतिशातंभितपाठांतरेपद्मावतीजयदेवस्यपत्नीत
स्याःरमणोवल्लभोयोजयदेवस्तेनभारतीसंज्ञायकवित्वंविणितं पुनःकीदृशंच
तिशातंअतिशायितमुख्यस्मान्तादृशमितिव्याख्यानंभदंतथासातिपौनरुक्त्या
पत्तेःप्रथमपाठस्तुसमीचिनएव

॥ परिहरकृतातंक्रेशंकांत्वयासततंधन ॥

॥ स्तनजघनयाक्रांतेस्वांतेपरानवंकाशिनि ॥

॥ विशतिवितनोरन्योधन्योनकोपिममांतरं ॥

॥ स्तनभरपरीरंभारंभेविधेहि विधेयतां ॥ १ ॥

इदानीमात्मानंनिरपराधज्ञापयन्संभोगार्थंप्रोत्साहयन्नाहु परिहरेति हेरुतातं
केविहितकोपेराधेवंशंक्रांत्यजत्वयाक्रांतेव्याप्तेसतिवितनोःकामादन्योधन्यः

जनः कोपिममांतरं अर्थांतरं नविशति न प्रविशति कीदृश्यात्वया घने कठिने स्तन
जघनेयस्याः तथा कीदृशे स्वांते अतएव परानवंकांशानि अन्यस्यावकाशशून्ये
हे प्रणायिनि यतो ममांतरं कामएव विशति अतस्तनभरपरिरंभारंभे स्तना
तिशया लिंगनोद्योगे विधीयतां कर्त्तव्यतां विधेहि कुरु मां भालिगोऽया शयः

॥ मुग्धे विधेहि मयि निर्दयदंतदंशं ॥

॥ दोर्वल्लिबंधनिविडस्तनपीडनानि ॥

॥ चंडित्वमेव मुदमंचय पंचबाण ॥

॥ चंडालकांडदलनादसवः प्रयांति ॥ २ ॥

यद्येवं न प्रत्येषित दाम्भ्यापराधानुकुलं दंडमाचरेत्याह मुग्धेति हे मुग्धे मूढे
मंदारिवा मयि निर्दयदंतदंशं दधारहितदंतक्षतं विधेहि कुरु किंच दोर्वल्लि
बंधो भुजलताबंधस्ते न निविडं दृढं यथास्यात्तथा स्तनाभ्यां पीडनानि विधेहि हे
चंडिकोपनशीलेः वमेव मम मुदं प्रीतिं अंच जनय न त्वन्यस्यां ममानुराग इत्यर्थः
उद्धेति पाठे कुरु नोचेत् पंचबाणः कामः स एव चंडालस्तस्य कांडदलनाद्वा
णक्षतात् असवः मम प्राणाः प्रयांति गच्छंति अतो मयि प्रसीदेत्यर्थः

॥ शशिमुखितवभ्रप्रतिभंगुरभूर्युवजनमोहकरालकालसर्पः ॥

॥ यदुदितभयभंजनाय यूनां त्वदधरसीधुसुधैवसिद्धमंत्रः ॥ ३ ॥

ननु कोपो नास्येवेत्यत आह शशीति हे शशिमुखि चंद्रवदने तव भंगुरभ्रकुटिः कु
टिलाभूर्भाति शोभते कीदृशीयुवजनानां तरुणजनानां मोहनाय करालाभीष
णा कालसर्पः रुग्णाद्दिव्यधुः तस्याः भुवः सकाशाद्दिवितं उत्पन्नं यद्वयंतस्य भंजना
यनाशाय यूनां तरुणानां तवाधरसीधुमद्यंतदेव सुधापानसाम्यान्माधुष्याच्च

सैवसिद्धमंत्रःसाधितमंत्रःविषापहरणार्थंअधरपानंदत्वा तवकोपसर्पदष्टस्य
ममजीवनंसंपादयेतिभावः

॥ व्यथयतिवृथामौनंतन्विप्रपंचयपंचमं ॥

॥ तरुणिमधुरालापैस्तापंविनोदयदृष्टिभिः ॥

॥ सुमुखिविमुखिभावंतावाद्धिमुंचनवंचय ॥

॥ स्वयमतिशयस्निग्धोमुग्धेप्रियोहमुपस्थितः ॥ ४ ॥

व्यथयतीति हेतन्विसुंदरि तववृथामौनंमव्यथयसि मांइतिज्ञातव्यंत
स्मात्हेतरुणिमधुरालापैःकोमलवचनैः पंचमरागंप्रपंचय उद्विर दृष्टि
भिःअवलोकनैस्तापंमानसतापंविनोदयअपसारय हेसुमुखिसुबदनेविमुखी
भस्वंदुष्टदृष्टिःत्विमुंचत्यज हेमुग्धेज्ञानशून्ये अहंप्रियःस्वयंआकरणांविनैव
उपस्थितःआगतःअतएवमेयचननवंचयनोल्लंघस्व कीदृशःप्रिय अतिश
यस्निग्धःमहावत्सलःस्वयमागतःहातुंनोचितमितिभावः

॥ बंधूकयुतिबांधवोयमधरःस्निग्धोमधूकच्छवि ॥

॥ गंडश्रंङ्गिचकास्तिनिलनलिनश्रीमोचनंलोचनं ॥

॥ नासाभ्येतितिलप्रसूनपदवींकुंदाभदंतिप्रिये ॥

॥ प्रायस्त्वन्मुखसेवयाविजयतेविश्वंसपुण्यायुधः ॥ ५ ॥

अधुनामानापनोदनापतदंगस्तुतिकरोति बंधूकेति हेचंडिकोपनशीले
तवाममधरः बंधूकपुष्पस्यद्युतिः कांतिस्तस्याबांधवोमित्रसदृशश्चकास्तिशो
भते तयास्निग्धाधिकरणःगंडःकपोलश्चकास्तिकीदृशः मधुकपुष्पवत्छवि

दीप्तिर्वस्वसः तयातंबलोचननेत्रं नीलनलिनभ्रिपं नीलोत्पलस्यं क्रांतिं मोच
 याति तवनासानासिकातिलप्रसूनस्यातिलजुष्पस्यप्रदवीं मार्गसादृश्यमित्यर्थः
 अभ्येति प्राप्नोति हेकुंदाभदंति कुंदपुष्पस्येवाभायेषां तादृशादंतायस्यास्ताह
 शिहेप्रियेवल्लभे प्रापइति तर्क्याभिप्रसिद्धः पुष्पायुधः पुष्पमेवायुधं शस्त्रं यस्य सः का
 मस्त्वन्मुखसेवया विश्वं जगद्विजयते वशीकरोतीत्यर्थः यानिकामस्य पुष्पायुधा
 नितानि बंधूकमधूकनिलोत्पलतिलकुंदपुष्पादीनि त्वन्मुखे वर्त्तंत इति सेवाकार
 बंधूकइति दुपहरियामधूकइति महुआंइति कन्यकब्रजभाषायां

॥ दृशौ तव मदालसे वदनमिंदुमत्यान्वितं ॥

॥ गतिर्जनमनोरमा विधुतरं भमूरुद्वयं ॥

॥ रतिस्तव कलावती हृचिगचित्रलेखे भ्रुवा ॥

॥ वहो विबुधयौ वनं वहसितन्विपृथ्वीगता ॥ ६ ॥

दृशाविति अहो इत्याश्चर्यं हेतुसुंदरि त्वंपृथ्वीगताभूम्यास्थितापि
 विबुधयौ वतं देवयुवतीनां समूहं वहसि केन प्रकारेणेत्यत आह तव दृशौ न
 यने मदेनालसे मंधरे अवलोकनाय मंदायतः तव वदनं मुकुंदमया चंद्रबुध्या
 अन्वितं युक्तं त्वन्मुखदर्शनेन सादृश्याच्चंद्रबुद्धिर्भवतीत्यर्थः तव गतिर्गमनं ज
 नमनोरमा तवोरुद्वयं जंघायुग्मं विधुतास्वशोभयातिरस्कृतारंभाकदलीये
 नतवरतिः मुरतक्रीडाकलायती कलमकलाकौशलयुक्ता तव भ्रुवौ हृचि
 राचित्राणालेखा योस्ते यथाचित्रे नूयामालेखा बिलिख्यन्ति तथेति तदं
 नयापदयोजनयामदालसा इंदुमती मनोरमा रंभाकलावती चित्रलेखा
 संज्ञकाः अप्सरसः प्रतिपादिताः पृथ्वीगतेत्यपि च एकस्यामपि वापि सर्वा
 सामप्सरसां गुणाः वर्त्तंत इत्याश्चर्यं प्रेयोनां मालंकारः पृथ्वीकंचेदंलंदः

॥ प्रीतिवस्तनुतांहरिःकुवलयपीडेनसार्धरणे ॥

॥ राधापीनपयोधरस्मरणरुत्कुंभेनसंभेदवान् ॥

॥ पत्रेविभ्यतिमीलतिक्षणमपिक्षिप्रंतदालोकना ॥

॥ द्वयामोहेनजितंजितंजितमभूत्व्यालोलकोलाहलः ॥ ७ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ मानिनीवर्णनेचतुरचतुर्भुजोनामदशमःसर्गः ॥ १० ॥

कविःसर्गातेआशिषंप्रयुक्ते प्रीतिमिति हरिःरुष्णोवःयुष्माकंगायतांशृण्व
तांप्रीतिमानंदंतनुतांविस्तारयतु कीदृशःरणसंग्रामेकुवलयापीडेनकंसह
स्तिनासाद्दंसह कुंभस्थलेहस्तेनसंभेदवान्संबद्धःअतस्तत्रकुंभेराधापीनप
योधरस्मरणरुत्राधिकाया मांसलस्तनस्मृतियुक्तःहस्तिदर्शनेनपीनकुचस्मर
णंयुष्यतएव तदुक्तं सदृशादृष्टिचिन्ताद्याःस्मृतिजीवस्यबोधकाः पत्रेवा
हनेविभ्यतिभयंगतेसति अथचमीलतिमृतेसतिजितंजितंजितमिति
कंससंबंधीव्यालोलश्चचलःकोलाहलः अभूत्जातःकंसोबालेनजितःइतिसर्वै
र्जनैःकलकलशब्दःरुत्तइत्यर्थःवचनकौशलेनमानिनीमानदानात्चतुरःचतु
र्भुजःरुष्णोयत्र

॥ सुचिरमनुनेयेनप्रीणयित्वामृगाक्षीं ॥

॥ गतवतिरुत्तयेकशवेकुंजशय्यां ॥

॥ रचितरुचिरभूषांदृष्टिमोक्षेप्रदोषे ॥

॥ स्फुरतिनिरवसादांकापिराधांजगाद ॥ १ ॥

अधुनाराधांप्रतितत्सखीब्रूते रुचिरमिति कापिसखीप्रदोषेरजनिमुखेस्फुर
 तिदीप्यमानेसतिप्राप्तेइत्यर्थः राधांजगाद बक्ष्यमाणाभितिशेषः कस्मिन्सति
 केशवैरुष्णेअनुनयेनप्रीतिवचनेन रुचिरंबहुकालंमृगाक्षीराधांप्रीणयित्वा
 संतोषयित्वा कुंजशय्यालतागृहशयनंगतवतिसति कीदृशकेशवैरुतवेषैरुत
 शृंगारालंकारैराधायाइति कीदृशीराधां रचिताकृतांरुचिरामनोहराभूषालं
 कारोयया कृष्णस्येति अन्योन्यालंकारकरणेनान्योन्यरागःसूचितः कीदृशे
 प्रदोषे अंधकाराधिक्येनदृष्टिमुष्णातीति दर्शचोरके पुनः कीदृशीराधां
 निरवसादांनिर्गतः मानसभंगरूपोऽवसादःउपतापोयस्यास्तां

॥ वसंतरागेणरूपकतालेगियते ॥

॥ विरचितचाटुवचनरचनंचरणैरचितप्रणिपातं ॥

॥ संप्रतिमंजुलवंचुलसीमनिकोलिशयनमनुयातं ॥

॥ मुग्धेमधुमथनमनुगतमनुसरराधिके ॥ ध्रु० ॥

वसंतरागः उक्तार्थगीतेनाह विरचितेति हेराधिके मुग्धेमूढे अनुगतंअनुक
 लं मधुमथनंरुष्णं अनुसरअनुगच्छ विरचिताउक्ताचाटुप्रियावचनरचना
 परंपरायेनतं पुनःकीदृशं चरणेपादेरचितःरुतःप्रणिपातःप्रणामोयेनतं त
 न्मानभंगाय पुनःकीदृशं संप्रतिइदानींमंजुलमनोहरोऽशोकोवेतसावात
 स्यसीमनिपर्यतेतटे केलिशयनंसुरतार्थशय्यांअनुयातंप्राप्तमित्यर्थः अतस्व

याशीघ्रंगंतव्यमिति

॥ घनजघनस्तनभारभरेदरमंधरचरणविहारं ॥

॥ मुखरितमणिमंजीरमुपैहिविधेहिमरालविकारं ॥ २ ॥

ताप्रोत्साहयंतीत्वरयति घनेति घनयोर्मासलयोर्जघनस्तनयोर्भारस्यभरो
 भाराधिक्ययस्यास्तत्संबोधनेद्वर्मधरश्चन्द्रश्चरणविहारःपादक्रमोपस्थांकि
 यायां मुखरितःशब्दितःमणिर्मञ्जीरोमणिसहितमंजीरोयस्यां क्रियायांतंरु
 ष्णमुपैहिउपगच्छअतएवमरालानाराजहंसानांविकारंविलासंविधेहिकुह

॥ शृणुरमणियतरंतरुणजिनमोहनमधुरिपुरावं ॥

॥ कुसुमशरासनशासनबांदिनिपिकनिकरेभजभावं ॥ ३ ॥

अन्यमप्युद्गीपनविभावंवर्णयति शृण्वति त्वंरमणीयतरंअतिमनोहरंश्रा
 व्यं तरुणीजनानांमोहनंमधुरिपोःरुष्णस्यरावंशशब्दंशृण्वाकर्णय मधुप
 विरावभितिपाठे भ्रमरशब्दं किंचपिकनिकरे कोकिलसमूहे कुसुमान्ये
 वशरासनंधनुर्यस्यतादृशःकामस्तदाज्ञातयाबांदिनिस्तावकेसति भावंरुष्णे
 ऽनुरागंभजआश्रय हेमानिन्यःमानंत्यक्कायूंभजनंकुहतेति कोकिला

घोषयंतीत्यर्थः

॥ अनिलतरलकिसलयनिकरेणकरेणलतानिकुरंबं ॥

॥ प्रेरणामिवकरभोरुकरोतिगतिंप्रतिमुंचविलंबं ॥ ४ ॥

अनिलेति हेकरभोरु कनिष्ठांतोमणिबंधपर्यंतंकरस्यबाहिर्भागस्तद्बदूरुजंघा
 द्वयंस्यास्तत्संबोधनं गतिंगमनंप्रतिविलंबंमुंच शीघ्रंगच्छेतियावत् यतः
 लतानिकुरंबंलतासमूहंअनिलेनतरलश्चंचलयोःकिसलयनिकरः पलवसमूह
 स्तद्दूषेणकरेणहस्तेनतवप्रेरणंमिवज्ञापनाभिवर्करोतिअचेतनालतापित्वांप्रेरय

तिकिंपुनरहं

॥ स्फुरितमनंगतरंगवशादिवसूचितहरिपरिरंभं ॥

॥ पृच्छमनोहरहारविमलजलधारममुंकुचकुंभं ॥ ५ ॥

अपिचस्फुरितमिति हेराधेत्वअमुंकुचकुंभंस्तनद्वयंपृच्छ सम्यग्ग
तिवर्तुलत्वात्काठिन्यत्वाच्चकुंभसाम्यं कीदृशंकुचकुंभं अनंगस्यकाम
स्ययेतरंगाभिकारास्तद्वशादिवस्फुरितंसकंपं अतएवसूचितःहरेःपरिरंभः
आलिङ्गनंयेनअन्योपिकलशोन्मत्तारंगैःप्रेर्यमाणः सकंपोभवति इवश
ब्दोऽत्रोत्प्रेक्षकाद्योतकःपुनःकीदृशं मनोहरोयःहारःसएवविमलानिर्मलाज
लधारायत्र

॥ अधिगतमखिलसखीभिरिदंतववपुरपिरतिरणसज्जं ॥

॥ चंडिरसितरशनारवडिंडिमभिसरसरसमलज्जं ॥ ६ ॥

अधिगतमिति हेचंडि अत्यंतकोपनेइत्याक्षेपेसंबोधनंअखिलसखीभिरपि
तवेदं वपुःशरीरंरतिरणेसुरतसंप्राप्तेसज्जंसज्जं अधिगतंज्ञातंतवमनसिअ
भिमानोनास्तीत्यर्थः एवंसतिरक्षिताशब्दितारसनासुद्रघाटिकासैवआरवाडि
डिमोवाद्यविशेषोयस्यांक्रियायांसरसंसोत्कंठंयथास्यात्तथा अलज्जंलज्जारादि
तंयथास्यात्तथाऽभिसररूपणमित्यध्याहारः

॥ स्मरशरसुभगनखेनसखीमवलंब्यकरेणसलीलं ॥

॥ चलवलयकणितैरवबोधयहरिमपिनिजगतिशीलं ॥ ७ ॥

स्मरोति हेराधेत्वंकरेणहस्तेनसखींअवलंब्यसलीलंसखिलांसंयथास्यात्तथा चल
गच्छकीदृशेनकरेणस्मरशरवत्कामबाणवत्सुभगानिसुंदराणिनखानियस्मि

नरुणेशस्त्राणिभवीतरितरुणेतुत्वन्मखान्येवस्मरस्यशस्त्राणोतिभावः गत्वाच
 वलयकणितैःकंकणशद्वैःहरैरुष्णंअवबोध्य अहमागतेतिज्ञापयेत्यर्थः; अ
 पिक्रियासमुच्चये कथंभूतंहरिनिजेआत्मनिगतिर्धस्यसनिजगतिः कामस्त
 स्मिन्शीलसमाधिश्चित्तैकाग्र्यस्यकामपरवशाभित्यर्थः

॥ श्रीजयदेवभणितमधरीकृतहारमुदासितवामं ॥

॥ हरिविनिहितमनसामधितिष्ठतुकंठतटीमभिरामं ॥ < ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेविंशतिमःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेनि श्रीजयदेवेनभणितंगीतंहरौरुष्णेविनिहितमारोपितंमनश्चित्तं
 यैस्तेषांभक्तानांकंठतटींअविरामंसर्वदाअधितिष्ठतु कंठदेशेवसात्वित्यर्थः; अ
 धिशीलस्थाशामाधारिकर्म कीदृशंभणितंअधरीकृतःस्वगुणैर्होनःकृतः मु
 क्ताहारोयेनपुनःकीदृशंउदासीनतास्वगुणैस्तिरस्कृतावामासुंदरीयेनयद्यपि
 हारस्परमणंचकंठदेशस्थितस्ययाशोभातत्प्रदत्वंसभवतितथापितयोरगि
 णामेवशोभाप्रदत्वंनतुमुमुक्षूणांतन्नीपितारुण्यएव नतुसर्वदाजयदेवभणितंतु
 रुष्णकथात्वेनहारापेक्षयाचाधिकमित्यर्थः

॥ सामांद्रश्यतिवक्ष्यतिप्रियकथांप्रत्यंगुमालिंगनैः ॥

॥ प्रीतियास्यतिरंस्यतेसखिसमागत्योतिर्चिंताकुलः ॥

॥ सत्वांपश्यतिवेषतेपुलकयत्यानंदतिस्विद्यति ॥

॥ प्रत्युद्रच्छतिमूर्च्छतिस्थिरतमःपुंजेनिकुंजेप्रियः ॥ १ ॥

इदानींसखीरुष्णस्यस्नेहातिशयमाह सामाभिति हेराधेसप्रियः रुष्णः

स्थिरः निश्चलः तमः पुंजे अंधकारसमूहे अन्यत्र तस्मिन् भिक्कुं जेला गृहे वाप्य
 श्यति ध्यानेन दृष्ट्वापि किमियं पुरुषं मधुरं बहिष्यतीति भयात् वेपथे केपते पुलक
 यति अंगानीत्यर्थात् ध्यानेनैव त्वदालिंगनं पारिकल्पसरोमांचो भवतीत्यर्थः
 ध्यानेन त्वत्सुरतकालिपरिकल्प्यस्विद्यति पश्चात्कालिं कृत्वा उत्थाय गंतुं प्रवृत्ता
 यां त्वपि प्रत्युद्गच्छति प्रत्युत्थानं करोति ततः ध्यानेन विच्छेदे त्वामदृष्ट्वा मूर्च्छति
 कीदृशः प्रियः चिंताकुलः चिंतायुक्तः इतीति किं हेसाखिसाराधामां
 क्ष्यति अनुकूलतया ईक्षते दृष्ट्वा च प्रियकथां मनोहरां कथां बक्ष्यति वादिष्यति
 उक्त्वा प्रत्यंगं प्रति अवयवं प्रति आलिंगनैः प्रीति संतोषं यास्यति प्राप्स्यति
 समागम्य भिलिखारं स्यते मया सह कीडिष्यति इति प्रभ्रसमागम्येति पूर्वाद् ईस
 वेत्रयोज्यं दीपकालंकारः शार्दूलविक्रीडितं वृत्तं

॥ अक्षगोर्नाक्षिपदं जनः श्रवणयोस्तापिच्छगुच्छावलीं ॥

॥ मूर्ध्नि श्यामसरोजदामकुचयोः कस्तूरिकापत्रकं ॥

॥ धूर्तानामभिसारसत्त्वरत्नदां विष्वक्निकुंजे साखि ॥

॥ ध्वांतं नीलानि चो लचारुसुदृशां प्रत्यंगमालिंगति ॥ २ ॥

गमनकालयोग्यं अंधकारं वर्णयति अक्षगोरिति हेसाखिराधे ध्वांतं अंधकारः
 सुदृशानायिकानां प्रत्यंगं प्रत्यवयवं आलिंगति आश्लिष्याति किं कुर्वत् अक्षगो
 र्नेत्रयोरंजनं कज्जलं निक्षिपत् विन्यस्यत् श्रवणयोः कर्णयोः तापिच्छगुच्छाव
 लीं तमालपुष्पस्तबककर्णपूरपांक्तिनिक्षिपत् कुचयोः स्तनयोः कस्तूरिकाप
 त्रकं मृगमदपत्रावलीं निक्षिपत् मस्तकेश्यामसरोजदामनीलकमलमालानि क्षि
 पत् कीदृशीनां मुदृशां धूर्तानां परिबंधकानां पुनः कीदृशीनां विष्वक् संपन्नानां
 कुंजेलतागृहे अभिसारसत्त्वरं गमनाय साहसं तद्वृत्त्यां सत्तस्तासां कीदृशं ध्वांतं

नीलनिचोलवत्श्यामवस्त्रवत्चारु सदृशमित्यर्थः नीलवस्त्रस्थानेध्वांतंजा
तमित्यर्थः अतोमूषणादिनिर्माणेनापिकालातिक्रमोनयुक्तशतिभावः

॥ काश्मीरगौरवपुषामभिसारिकाणा ॥

॥ माबद्धरेखमभितोमणिमंजरीभिः ॥

॥ एतत्तमालदलनीलतमंतमिच्छं ॥

॥ तत्प्रेमहेमनिकषोपलतांतनोति ॥ ३ ॥

अंधकारमेववर्णयति काश्मीरेति हेराधेएतत्तमिच्छंअंधकारःतत्प्रेमतासा
मभिसारिकाणांयत्प्रेमप्रीतिस्तदेवहेमसुवर्णतस्यनिकषोपलतां घर्षणपाषा
णतांतनोतिविस्तारयति कीदृशंतमिच्छंकाश्मीरकुंकुमंतद्वद्वैरंपीतंवपुर्यासां
तासामभिसारिकाणांस्त्रीणांमंजरीभिःमणिकिरणैःअभितःसर्वतःआबद्धा
तरेखायस्मिन्तमालदलंनूतनपत्रंतद्वन्नीलतमंअतिश्यामं कांतार्थिनीतुयाया
तिसंकेतंसाभिसारिकेत्पमरः इत्यभिसारिकालक्षणं अभिसारिकाणांप्रेमपरि
क्षासमयस्त्वयमेव यदंधतमसिगमनमिति

॥ हारावलीतिरलकांचनकांचिदाम ॥

॥ केयूरकंकणमणिद्युतिदीपितस्य ॥

॥ द्वारेनिकुंजनिलयस्यहरिंनिरिक्ष्य ॥

॥ ब्रीडावतीमथसखीनिजगादराधां ॥ ४ ॥

हारावलीति अथानंतरं सखीराधांनिजगाद पुनरपिउवृचकथंभूतांराधांनि
कुंजनिलयस्यलतागृहमेवनिलयंनिभृतगृहंतस्यद्वारेहरिरुष्णंनिरिक्ष्यदृष्ट्वा श्री

डाषर्तोसलज्जांअस्मिन्मयाकतीनिनिष्ठुराणिवचंभित्तानिसंप्रतितत्समक्षं
 कथयामातिलज्जा कीदृशस्यनिलयस्य मुक्ताहीरमध्यद्युमणेःशुभ्याकांचनकां
 चीदान्नःमुवर्णकांच्यारसनायाःकेयूरस्यबाहुभूषणद्युत्याःस्पृष्टेषुखचितायेम
 णयस्तेषांशुभ्यास्युयेमणयस्तेषांशुभ्यादीपितस्यप्रकाशितस्यएतेनध्वांतेपिदर्श
 नयोग्यताउक्ता

॥ वराडीरागेणआडवतालैगीयते ॥

॥ मंजुतरकुंजतलकेलिसदने ॥ प्रविशराधे

॥ माधवसमीपमिहविलस ॥ रतिरभसहसितवदने ॥ १ ॥

तदेवगीतेनाह वराडिरागे मंजुतरोपि हेराधेरतिरभसेनसरतोत्साहेनहसि
 तं हास्ययुक्तंवदनंमुखंयस्यास्तत्संबोधनं इहअस्मिन्मंजुतरंमनोहरंनिकुंजा
 भ्यंतरदेशस्तदेवकेलिसदनंकीडागृहंतस्मिन् माधवसमीपंप्रविशगच्छपश्चा
 द्विलसक्रीडांकुरु

॥ नवभवदशोकदलशयनसारे ॥

॥ प्र० ॥ कुचकलशतरलहारे ॥ २ ॥

अपिच नवेति हेकुचकलशयोश्चंचलहारोमुक्ताहारोयस्यास्तत्संबोधनं हे
 राधेइहक्रीडागृहेमाधवसमीपंप्रविशविलसच कीदृशे इह नयानिनूतना
 निभवंतियानिअशोकदलानिपर्णानितंरुताशय्या रुष्णशय्यातदेवसारोम
 हाधनंयस्मिन्

॥ कुसुमचपरचितशुचिचासगेहे ॥

॥ प्र० ॥ कुसुमसुकुमारदेहे ॥ ३ ॥

कुसुमेति हेकुसुमकसुकुमारदेहोयस्यास्तत्संबोधनं कीदृशेइह कुसुमचयेनपुष्प
समूहेनरचितं कृतं श्वाचि अनुपहतनायिकांतरेणानुपभुक्तयद्वासगृहंतत्राविलस

॥ मृदुचलमलयपवनसुरभिशीते ॥

॥ प्र० ॥ रसवलितललितगीते ॥ ४ ॥

मृदुचलेति हेरसवलितं कृतं ललितं मनोहरं गीतं यया तत्संबुद्धिः हेराधे इह
केलिसदनेयिलस कीदृशेइह चलश्चलो यो मलयपवनस्तेन संपर्कवशा
त्सुरभि एव भूतं सत्शीतलंतस्मिन्

॥ विततबहुवाञ्छिनवपल्लवघने ॥

॥ प्र० ॥ चिरमीलितपीनजघने ॥ ५ ॥

विततेति हेचिरमीलिते बहुकाले अन्योन्यसंबंधे पीनेमांसलेजघनेयस्या
स्तत्संबुद्धिः हेराधेइहविलस कीदृशेइह वितता इतस्ततो वीशीर्णा बह्वल्लवः
वन्यस्तासां नवपल्लवास्तैर्घनेनिबिडे शयनमित्यध्याहरः निबिडशयनेत्यर्थः

॥ मधुमुदितमधुपकुलकलितरावे ॥

॥ प्र० ॥ मदनरभसरसभावे ॥ ६ ॥

मध्विति हेमदनरभसः कामरभसः शृंगारभावोऽभिप्रायो यस्यास्तत्संबुद्धिः की
दृशेइह मधुनिपुष्परसेभीलितानितत्पानार्थमित्यर्थः यानिमधुपकुलानि भ्रमर
समूहास्तैः कलितः कृतो रावः शब्दोयस्मिन्

॥ मधुतरलपिकनिकरनिनदमुखरे ॥

॥ प्र० ॥ दशनरुचिरुचिरशिखरे ॥ ७ ॥

मधुतरलेति हेदशनरुचिरे तत्रदंतदोषिरेवरुचिरंशिखरंभाणिक्यविशेषो
 यस्यास्तत्संबुद्धिः कीदृशेइह मधुनापुष्परसेनतरलशंभ्रलःपिकनिकरोभ्रम
 रसमूहंस्तस्यनिनदेनशद्वेनमुषरेशद्वायिते पकदाडिमबोजामंभाणिक्यंशिख
 रंविदुःइतिशाश्वतः

॥ विहितपद्मावतीसुखसमाजे ॥

॥ कुरुमुरारेमंगलशतानिभणतिजयदेवकविराजराजे ॥८॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेएकविंशतिमःप्रबंधः ॥

विहितेति हेमुराररुष्णत्वंजयदेवकविराजेमंगलशतानिकुरु कीदृशे जय
 देवकविराजे विहितःरुतःपद्मावत्याःस्वास्त्रियःसुखसमाजःसभासमूहोयस्मिन्
 एतेनस्वनायिकायामेवप्रेमाविशयोदर्शितः नत्वन्व्यस्याः पुनःकीदृशे भण
 तिचगुणान्वदति क्वचित्प्रविशराधेमाधवसमीपभाणितेतिपाठः

॥ त्वांचित्तेनचिरंवहन्नयमतिश्रांतोभृशंतापितः ॥

॥ कंदर्पेणचपातुमिच्छति सुधासंबाधबिंबाधरं ॥

॥ अस्यांकंतदलंकुरुक्षणमिहभ्रूक्षेपलक्ष्मीलव ॥

॥ क्रीतेदासइवोपसेवितपदांभोजेकुतःसंभ्रमः ॥ १ ॥

त्वामिति हेराधे अयरुष्णस्तयसुधाऽमृतेनसंवाधंगहनंविंबाधरंपातुमिच्छति
 कीदृशःरुष्णःयतःचित्तेनमनसात्वांचिरंवहन्नयमतिश्रांतः यतःकंदर्पेणभृशं
 तापितःअन्वोपिभारुवाहीसूर्यतापितश्चजलानिपातुंइच्छति तद्वित्यर्थः तत्त
 स्मादस्यरुष्णस्यांकंक्रोडंक्षणमुहूर्तमात्रंभलंकुरुभूषय तस्मिंपंगंतुंविभेमाल्य

तआह इहंरुष्णेसंभ्रमःभयंकृतःकीदृशोइह दासइवं सेवकइवस्थिते पुनः
कीदृशोभ्रक्षेपःकटाक्षक्षेपःसएवंलक्ष्मीः संपत्द्रव्यंतेनलयक्रीतेनूतनःक्रीतोदा
सोऽतिभीतोभवतीतिभावः अतएवउपसेवितंपदांभोजंचरणकमलंयेन

॥ सांससाध्वससानंदगोविंदेलोललाचना ॥

॥ सिंजानामंजुमंजीरंप्रविवेशनिवेशनं ॥ २ ॥

सेति साराधानिवेशनंलतागृहंप्रविवेश सखीवचनात् कीदृशरिधा
ससाध्वसंविदग्धःरुष्णःकथंमयारंजनीयइति सानंदसहर्षचइतिनैकटयात्
गोविंदेरुष्णेलोललोचनेयस्याः सलज्जत्वात् पुनःकीदृशीमनोहरशब्द
युक्तंमंजीरनूपुरंसिजाना गमनवशात् सशब्दंकुर्वती कचिसाध्वस
सानंदगोविंदेइतिपाठःतदाससाध्वसःपूर्वापराधात्सानंदःराधायाःआगमना
त्एवंनागरयोःसमागमेरसोःपत्तिरुक्ता

॥ वराडीरागेणरूपकतालेगीयते ॥

॥ राधावदनविलोकनविकासितविविधविकारविभंगं ॥

॥ जलनिधिमिवविधुमंडलदर्शनतरलिततुंगतरंगं ॥ १ ॥

॥ हरिमेकरसंचिरमभिलषिताव्विलासं ॥

॥ सांददर्शगुरुहर्षवशंवदवदनमनंगनिवासं ॥ धृ०

लीलागृहप्रवेशनिरूप्येदानोदर्शनमहोत्सवेनरसविक्रियांगीतेनाह वराडीरा
गःरूपकतालः साराधाएवंभूतंहरिंददर्शसप्तपदांसर्वाणिहरिविशेषणानि की
दृशांहरिं राधावदनविलोकनेभ्रविकासितःप्रकाशितःविविधःनानाप्रकारःवि
भागःविभंगोःकटाक्षादिरचनयनेनतं पुनःकीदृशं जलनिधिसमुद्रमिवस्थितं

कीदृशं जलनिधिं विधुमंडलदर्शनेन चंद्रमंडलालोकेन तरलितश्र्वचलीकृताः
 तरंगाः कल्लोलायस्यतं पुनः कीदृशं एकरसं एकस्यां राधायामेवरसः प्रीतिर्य
 स्यतं पुनः कीदृशं चिरंबहुकालं अभिलषितः प्रार्थितः बिलासः केलिर्येन तं पुनः
 कीदृशं गुरुहर्षस्यातिशयस्य हर्षस्य वशां वदं अधीनं वदनं मुखं यस्य सानंदमुष्णमि
 त्यर्थः पुनः कीदृशं अनंगस्य कामस्य निवासं स्थानभूतं कंदर्पकोटिलावण्य
 मित्यर्थः अत्रागाधशृंगाररसाश्रयत्वेन रूप्णस्य जलनिधिसाम्यं राधामुखस्या
 ल्हादकारित्वादिना चंद्रसाम्यं बोध्यं उपमालंकारश्च

॥ हारममलतरतारमुरसिदधतं परिलंबितदूरं ॥

॥ स्फुटतरफेनकदंबकरंबितमिव यमुनाजलपूरं ॥ २ ॥

हारमिति पुनः कीदृशं हारं मुक्ताहारं दधतं धारयंतं उरसि हृदये कीदृशं
 हारं अमलतरतारं अत्यंतविशुद्धवृहत्तरं पुनः कीदृशं स्फुटतरयोफेनक
 दंबस्तेन करंबितं मिश्रितं यमुनाजलपूरमिव श्रीरूप्णशाम्बायामुनाप्रवाहसा
 म्यं हारशुभ्रत्वात् फेनसाम्यं बोध्यं

॥ श्यामलमृदुलकलेवरमंडनमधिगतगौरदुकूलं ॥

॥ नीलनलिनमिव पीतपरागपटलभरवलयितमूलं ॥ ३ ॥

श्यामलेति श्यामलं रूप्णं मृदुलं कोमलं कलेवरमंडनं शरीरालंकारो यस्य तं पु
 नः कीदृशं अधिगतं परिहितं गौरदुकूलं पीतवस्त्रं येन कमिव नीलोत्पलमि
 वेत्यर्थः कीदृशं नीलनलिनं पीतपरागानां कुंकुमरेणूनां पटलस्य समूहस्य भरः
 अतिशयस्तेन वलयितं वेष्टितं मूलं यस्य तत्तथा

॥ तरलदृग्गच्छलघलनमनोहरवदनजनितरतिरागं ॥

॥ स्फुटकमलोदरखेलितखंजनसुगामिव शरद्वितडागं ॥ ४ ॥

तरलेति कीदृशंहरिं तरलश्चंचलोयोकटाक्षस्तस्यचलनेनमनोहरंसुंदरंय
 द्वदनंतेनजनितउत्पादितोरसोरागोऽभिलाषोऽर्थात्नारीणांयेन नारीणा
 मातेकामकरामितेभावः कमिव शरदिशरत्कालेतडागमिव कीदृशंत
 डामं स्फुटकमलस्यविकाशितपद्मस्योदरमध्येखेलितं क्रीडितंखंजनयोर्युग्मं
 युगलयत्रतथाशरत्कालेखंजनवर्णनमुचितमेव

॥ वदनकमलपरिशीलनमीलितमिहिरसमकुंडलशोभं ॥

॥ स्मितरुचिरुचिरसमुल्लसिताधरपल्लवकृतरतिलोभं ॥ ५

वदनेति वदनकमलस्यपरिशीलनायमीलितेमिहिरसमसूधनुल्येयकुंडलेता
 भ्यांशोभायस्यतंतथा पुनःकीदृशं स्मितरुचिरोहास्यदीप्तिमुभगःसमुज्ज्वलि
 तोदाप्यमानोयाऽधरपल्लवस्तेनकृतोरतौलोभोयुवतीनारताभिलाषोयेनतं
 तथा तत्पक्षत्वयिरतिलोभमित्यत्रगमकत्वात्समासः

॥ शशिकिरणच्छुरितोदरजलधरसुंदरकुसुमसुकेशं ॥

॥ तिमिरोदितविधुमंडलनिर्मलमलयजतिलकनिवेशं ॥ ६

शशिकिरणेति कीदृशंहरिंशशिकिरणेनचंद्रदीप्याच्छुरितंमंडितंसुंदरमभ्यं
 तरंयस्य जलधरस्यमेघस्यतद्वत्सुंदराःपुष्पसहिताःकेशाःयस्यतं अत्रकेशा
 नांश्यामतयामेघसाम्यं तत्रस्थंकुमुमानांचंमेघांतश्चारिचंद्रिकिरणसाम्यंबो
 ध्यं पुनःकीदृशंतिमिरेऽधकारेऽोदितउत्थितोयोविधुमंडलश्चंद्रबिबस्तद्व
 ष्चिर्मलमलयजतिलकंचंदनबिंदुस्तस्यनिवेशोऽवस्थानयत्रतं शृंगारिणां
 नागराणांतिलकवर्तलमेवेति तस्यचंद्रसाम्यंचंद्रोदयेतिमिरस्यासंभवादभूतोप
 मेयंबोध्या

॥ विपुलपुलकभरदंतुरितरतिकेलिकलाभिरधीरं ॥

॥ मणिगणकिरणसमूहसमुज्वलभूषणसुभगशरीरं ॥ ७ ॥

विपुलेति कीदृशंहरिं विपुलोऽधिकोयःपुलकभरोरोमांचातिशयःस्तेनदंतुरितंनिम्नोन्नतंव्याप्तमित्यर्थः पुनःकीदृशं रतिकेलिकलाभिःमुरतकीडा कथाभिरधीरंचंचलं पुनःकीदृशं मणिगणानांकिरणसमूहेमसमुज्वलंदीप्यमानंयद्भूषणतेनसुभगंसुंदरंशरीरंयस्यतंतथा

॥ श्रीजयदेवभणितविभवेद्विगुणीकृतभूषणभारं ॥

॥ प्रणमतत्त्वादिविनिधायहरिंभवजलमुकृतोदयसारं ॥ ८ ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवस्यभणितविभावेन भाषितप्रपंचेनद्विगुणीकृतस्यालंकारस्यभारोयस्यतंहरिं हेरुष्णभक्ताःप्रणमतनमस्कृत किंरुत्वा मुचिरांचिरकालंहदिविनिधायस्थाप्य कथंभूतंहरिं सुकृतस्ययोउदयस्तस्यसारं यद्वा सुकृतोदयएवसारोधनंपस्मात्तं

॥ अतिक्रम्यापांगंश्रवणपथपर्यंतगमन ॥

॥ प्रयासेनेवाक्ष्णोस्तरलतरतारंपतितयोः ॥

॥ इदानींराधायाःप्रियतमसमालोकसमये ॥

॥ पपातस्वेदांबुप्रसरइवहर्षाश्रुनिकरः ॥ १ ॥

एवंभूतस्यरुष्णस्यदर्शनाद्राधायास्तदानींकिंजातभित्तिहरिराहअतिक्रम्येति इदानींप्रियतमसमालोकसमयेप्रवाहसदृशःराधायाःहर्षाश्रुनिकरः सात्विकभावेननेत्रांबुपूरःपपाततत्रोप्रेक्षते अपांगंनेत्रमांतंअतिक्रम्योल्लेख्य श्रवणप

थस्यकर्णमार्गस्यपर्यंतगमनयेनतेनयःप्रपातस्तेनेवाक्ष्णोःस्वेदांबुप्रसरोभूत्
कीदृशयोरक्ष्णोः . तरलतरतारं चंचलाक्षकनीनिकंयथास्यात्तथापतितयोः
अन्यस्यापिगमनेनश्रमोभवतितेनचपतितद्वत्

॥ भजंत्यास्तल्पांतंरुतकपटकंडूतिपिहिते ॥

॥ स्मितेयातेगेहाद्बहिरेवाहितालीपरिजने ॥

॥ प्रियास्यंपश्यंत्याःस्मरशरवशाकूतसुभगं ॥

॥ सलज्जायालज्जाव्यगमदिवदूरंमृगदृशः ॥ २ ॥

भजंत्याइति मृगदृशःमृगाक्ष्याःराधायाःलज्जापिदूरंव्यगमदिवगतेव की
दृश्याःराधायाःअवहितःसावधानोय आलीपरिजनःसखीतेवकवर्गस्तस्मिन्
गेहाद्बहिःयातेगतेसात तल्पांतंशय्यापर्यंतंभजंत्याःप्राभुवत्याः कीदृशोपरि
जनेरुताकपटेनकर्णादिकंडूतिःकंडूयनंतेनपिहितंछादितंहास्ययेन पुनः
कीदृश्याः प्रियास्यंरुष्णमुखंपश्यंत्याः कीदृशोप्रियास्यंस्मरशरवशांकाम
बाणाधीनंआकूतसुरताभिप्रायस्तेनसुभगंमनोहरं कामविकारहावभावा
दिमनोहरमित्यर्थः पुनःकीदृश्याःसलज्जायाःलज्जासहितायाःतस्याश्चेष्टदृ
ष्ट्वावचनांतरेणअपृष्ट्वाबहिर्गमनात्सखीनांसाम्यत्वंसर्वाःसख्योगताःइतिकथम
त्रस्थातव्यमितिलज्जापिगतेतिभावः

॥ जयश्रीविन्यस्तैर्महितइवमंदारकुसुमैः ॥

॥ स्वयांसिंदूरेणद्विपरणमुदामुद्रितइव ॥

॥ भुजापीडंक्रिडिहृतकुवलयामीडकारिणः ॥

॥ प्रकीर्णासृग्विदुर्जयतिभुजदंडोमुरजितः ॥ ३ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ सानंदगोविंदो नामैकादशः सर्गः ॥

जयेती मुरजितः कृष्णस्य भूजदंडो दंडाकारबाहुर्जयति सर्वोः कर्षणवर्त्तते भक्ता
 नारक्षणार्थमिति शेषः दंडशब्देन आजानुबाहुत्वं बोधितं कीदृशो भुजदंडः
 प्रकीर्णाः सर्वत्र लघ्नाः अमृगिबदवीरकृत्विदवोयास्मिन् अतएव कुबलयापी
 डसंग्रामसंतोषेण स्वयंसिदूरेण मुद्रितइवाचित्रितइव द्विपथोत्सिदूरेण मुद्रि
 तस्तांहिमदीयोबाहुरपिसिदूरमुद्रितो भवतु पुनः कीदृश इव जयश्रियाजय
 लक्ष्म्यायिन्यस्तैर्विक्षिप्तैः मंदारकुसुमैः पारिजानपुष्पैर्महितइव पूजितइव जयि
 नः शूरस्योपरिपुष्पवृष्टिरुचिता कीदृशस्य मुरजितः भुजापीडस्य बाहुदंडस्य
 क्रीडयाहतः कुबलयापीडनामा करीहस्तीयेन अनेन सामर्थलक्षणानायकगु
 णउक्तः एवंबूते भुजदंडे गाढालिगनादिना श्रीराधायाः निःशक्रीडनंसूचि
 तमिति भावः अत्रोत्प्रेक्षालंकारः सानंदो राधासमागमेन सौंदर्येतिक्षेपकः

॥ गतवतिसखीवृंदे मंदत्रपाभरनिर्भर ॥

॥ स्मरशरवशाकूतस्फीतस्मितस्नपिताभरां ॥

॥ सरसमनसं दृष्ट्वा राधां मुहुर्नवपलव ॥

॥ प्रसवशयने विक्षिप्ताक्षीमुवाच हरिः प्रियां ॥ १ ॥

गतवतीति अथ हरिः कृष्णः प्रियावल्लभाराधां सरसमनसं सो नुरागस्तत्सहितं
 मनोययास्तां दृष्ट्वा उवाच वक्ष्यमाणमिति शेषः कस्मिन्सति सखीवृंदे सखी
 समूहे गतवतिसति कीदृशी राधां मंदोल्पो योत्सवाभरोलुजाभरस्तेन निर्भरो
 ति शयितो यः स्मरस्तत्परवशास्तदायत्तो आकूतोभिप्रायस्तेन स्फीतं प्रवृद्धं य

तस्मिन्तमोषद्वसितंतेनस्नपितौव्याप्तावधरीयस्यास्तां अयमदक्रूरइतिस्मर
 विशेषणं पुनःकीदृशां मुहुःगुनःपुनःनवपल्लवप्रसवशयनेनवपल्लवपुष्पमये
 शयनेविक्षिप्ताक्षोनिहितनयनांशय्यालोकनेनसुरतेच्छाध्वन्यते अस्मिन्सर्गे
 स्वाधीनभर्तृकानायिकावर्ण्यते यस्यारतिगुणारुष्टःपतिःपार्श्वंनमुंचति वि
 चित्रविभ्रमासक्तासास्यात्स्वाधीनभर्तृका

॥ विभासरागेणएकतालीतालैर्गीयते ॥

॥ किसलयशयनतलेकुरुक्तामिनिचरणनलिनविनिवेशं ॥

॥ तवपदपल्लववैरिपराभयमिदमनुभवतुसुवेशं ॥

॥ क्षणमधुनानारायणमनुगतमनुसरभोराधिके ॥ ध्रु० ॥ १ ॥

किशलयेति विभासरागःतल्लक्षणं स्वच्छंदसंमानितपुष्पचापःप्रियाधरस्वा
 दुसुखातितृप्तः पर्यंकमध्यास्यरुतोपवेशोभासोविपूर्वःकिलहेमपौरःशति हेरा
 धेअधुनाक्षणं अनुगतंआधीनंमानारायणंअनुसरअनुगच्छ अनुसरणप्रकार
 माह हेकामिनि कामुकेत्वंकिशलयैरचितशयनेशय्यातले उपरिभागे
 चरणनलिनश्यविनिवेशंपादपद्मस्यार्पणंकुरु इदंकिशलयशयनंतवपदपल्लवे
 णवैरितस्मात्पराभयंतिरस्कारंअनुभवतुप्राप्नोतु तवपदपल्लवस्यकांतिहर
 णात्शत्रुमस्तकेहिचरणोदीयते कीदृशंइदं सुवेशमपिपत्रचरनादिनाऽलं
 कृतमपि

॥ करकमलेनकरोमिचरणमहमागमितासिविदूरं ॥

॥ क्षणमुपकुरुशयनोपरिमाविवनूपुरमनुगातिशूरं ॥ २ ॥

हेराधे अहंकरकमलेनवेचरणंकरोमिसंवाहयामि धातूनामनेकार्थत्वात्

यतः त्वं विदूरं आगमितासि मया आनीतासि दूरागतस्य चरणसंवाहनमुच्चि-
तं त्वं शसनोपरिक्षणं नूपुरं उपकुरु कभिव अनुगतिशूरं तवानुसरणे शूरं माभिव
यथा आलिंगनादिनामा मुपकरोषि तथानूपुरमपिशय्यातलमलंकुरु शते भावः

॥ वदनसुधानिधिगलितममृतमिव रचय बचनमनुकूलं ॥

॥ विरहमिवापनयामि पयोधररोधकमूरसिदुकूलं ॥ ३ ॥

वदनेति त्वं अनुकूलं वचनं वाक्यं अमृतमिव रचय वद कीदृशं वदनमेव सुधा-
निधिश्चंद्रस्तस्माद्गलितमुत्पन्नं अनंतरं उरासि वक्षसि वर्त्तमानं दुकूलं पटवत्त्वं
विरहमिव अपनयामि स्फोटयामित्यर्थः कीदृशं पयोधररोधकस्तनाच्छादकं वि-
रहपक्षेस्तनाश्लेषप्रतिबंधकं

॥ प्रियपरिरंभणरभसवलितमिव पुलकितमन्यदुरापं ॥

॥ मदुरसिकुचकलशां विनिवेशय शोषय मनसि जतापं ॥ ४ ॥

कुटिलमवलोकयंती मतिविह्वलः सन्नाह प्रियेति हेराधेत्वं मदुरसिममवक्ष-
सिकुचकलशां विनिवेशय स्तनकलशार्पणेन मनसि जतापं कामपीडां
शोषय खंडय कीदृशं प्रियपरिरंभणाय मम आलिंगनायरभसोऽसाहेन वलित-
मिव संमुखमिव पुनः कीदृशं संजातरोमांचं पुनः कीदृशं अतिदुःखेन प्राप्य
ते इति दुरापं सजलकुंभक्षेपेण ताप्रशांतिं पुंज्यत एव

॥ अधरसूधारसमुपनयभामिनि जीवय मृतमिव दासं ॥

॥ त्वयि विनिहितमनसं विरहानलदग्धवपुषमविलासं ॥ ५ ॥

त्वदेकजीवनं मां त्वमेव जीवयेत्याह अधरेति हे भामिनि कामकुशलत्वं अ-

धररसंभोष्ठाभृतरसं उपनयदेहि अनेनदासंसेवकंमामृतमिवजीवय कीदृ
शं त्वयिविबिहितमनसंदत्तमानसं पुनःकीदृशं विरहानलेनवियोगाभि
नादग्धंषुःशरीरयस्यअतएवाविलासंनिश्चलमृतस्तुनिश्चलोभवति

॥ शशिमुखिमुखरयमणिरसनागुणमनुगुणकंठनिबन्धं ॥

॥ ममश्रुतियुगलेपिकरवविकलेशमयचिरादवसादं ॥ ६ ॥

चाटुकेनप्रसन्नाप्रत्याह शशीति हेशशिमुखिचंद्रवदनेत्वंमणिरसनागुणम
णियुक्तंकांचीदाममुखरयशब्दितंकारय कीदृशं अनुगुणःसदृशः कंठनिना
दोयस्य कंठगीतनादसदृशमित्यर्थः तेनशब्देनत्वंममश्रुतियुगलेकर्णयुग्मोचि
रात्तवविरहेणयोवसादःखेदस्तंशमयनाशय खेदकारणमाह कीदृशेश्रुतियु
गलेपिकरुतैःकौकिलशब्दैर्विकलेदुःखितेविरहिणोहिपिकरुतंदुः सहंभवति

॥ मामतिविफलरूपाविफलीकृतमवलोकितुमधुनेदं ॥

॥ मीलतिलज्जितमिवनयनंतवविरमविसृजरतिखेदं ॥ ७ ॥

किंचिदवलोकयंतीमाह मामिति हेराधेतवेदंनेत्रंनयनंअधुनामामवलो
कितुंद्रष्टुंलज्जितमिवमीलितमिव धत्ते कीदृशंमां अतिविफलरूपाअति
विफलकोपेनविफलीकृतंदुःखितंनयनविशेषणंवा विकलीकृतंकर्णांतरंप्रापि
तंतअतएकरोषाद्विरमविरक्ताभवरतिखेदंकीडादैन्यविसृजत्यज कोपंत्यक्त्वा
मयासहरमणंकुर्वित्यर्थः

॥ श्राजयदेवकवेरिद्रमनुपदनिगदितमधुरिपुमोदं ॥

॥ जनयतुरसिकजनेष्मनोरमरतिरसभावविनोदं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेत्रयोविंशतिमःप्रबंधः ॥

श्रीति श्रीजयदेवंभणितमिदं गीतरसिकजनेषु शृंगाररसलोकेषु मनोरंजनः
 नः श्रीतिकरं रतिः संभोगः रसः शृंगाररसः भावाः संचारिसाविकावयस्तेतेषां
 विनोदं कौतुकं जनयतु उत्पादयतु कीदृशमिदं अनुपदं पदे पदे निगदितं उक्तं भू-
 रिपाः रुष्णस्य मोदो हर्षो यत्र गीतं

॥ प्रत्यहः पुलकांकुरेण निविडाश्लेषे निमेषेण च ॥

॥ ऋडाकृतविलोकिते धरसुधापाने कथाकेलिभिः ॥

॥ आनंदाधिगमेन मन्मथकलायुद्धेऽपियस्मिन्नभू ॥

॥ दुद्रुतः सतयोर्वभूवसुरतारंभः प्रियं भावुकः ॥ १ ॥

इदानीं सुरतारंभं निरूपयति प्रत्यह इति तयोः राधारुष्णयोः सः सुरतारंभः
 प्रियं भावुकः प्रियं भावितुं शीलं यस्य सः उद्रुतः प्रकटो बभूव सकः यस्मिन् सुरता-
 रंभे निविडाश्लेषे गाढालिंगने कर्तव्ये पुलकांकुरेण रोमोद्गमेन प्रत्यहः विघ्नोऽ-
 भूत् व्यवधानकर्तृत्वाद् रोमोद्गमस्य यस्मिन् सुरतारंभे ऋडाकृतविलोकिते
 ऋडासुअभिप्रायपूर्वकं याद्विलोकितं तस्मिन् कर्तव्ये निमेषेण पद्मचलनेन प्रत्य-
 हो भूत् यस्मिन् धरसुधापाने भोष्ठा मृतपाने कर्तव्ये कथाकेलिभिः प्रत्यहो भूत्
 अपिसमुच्चये यस्मिन् मन्मथकलायुद्धे कामकलान्वितसुरतसंग्रामे कर्तव्ये आ-
 नंदाधिगमेन आनंदप्राप्त्या प्रत्यहो भूत् प्रीत्या आनंदप्राप्तिः

॥ दोर्भ्यांसंयमितः पयोधरभरेणापीडितः पाणिजै ॥

॥ राविद्धोदशनैः क्षताधरपुठः श्रोणीतटेनाहतः ॥

॥ हस्तेन्यनमितः कचेधरमधुस्यंदेन संमोहितः ॥

॥ कांतः कामपितृप्तिमापतदहो कामस्य वामांगतिः ॥ २ ॥

तदेवविपरीताख्यं उक्तिवैचित्र्येण कथयति दोर्भ्यामिति कांतः कृष्णः का
 मपि अनीर्वचनीष्यं तृप्ति संतोषमापि प्रापत् कीदृशः कृष्णः दोर्भ्यां हस्ताभ्यां संयमि
 तः नद्वः अर्थात् आधिकायाः पुनः कीदृशः पयोधरभरेण स्तनभरेण पीडितः पाणि
 जैर्नखैराविद्धः खंडितः दशनैर्दंतैः क्षतमधरपुटयंस्यसः पुनः कीदृशः श्रोणीतटे
 नकाटप्रदेशेनाह तस्ताडितः कचेकेशबंधे हस्तेन आनभितः न प्रीकृतः पुनः की
 दृशः अधरमधुस्पंदेन अधरामृतरसेन मोहितः यत्क्रोधजनकं तदेवाति संतोषका
 रकमत एव कामस्य मदनस्य वामाविपरीतैव गतिरित्यर्थः

॥ मारांकेरतिको लिसंकुलरणारंभेतयासाहस ॥

॥ प्रायं कांतजयाय किंचिदुपरि प्रारंभयत्संभ्रमात् ॥

॥ निष्पंदाजघनस्थली शिथिलितादोर्वल्लिरुत्कंपितं ॥

॥ वक्षोमीलितमक्षिपौरुषरसः स्त्रीणांकुतः सिद्धयति ॥ ३ ॥

तदेव पुनः कथयति मारांके इति मारांके मारांकसंज्ञकेरतिको लिसंकुलरणा
 रंभे सुरतक्रीडा तु मलयुधारंभे तयाराधया यः संभ्रमात् कांतजयाय कृष्ण
 जयार्थं साहसप्रायं किंचिदुपरि विपरीतरतं प्रारंभि आरब्धे तदेव जघनस्थली
 निष्पंदास्तब्धाजातादोर्वल्लिभिजलताशिथिलाजाता वक्षस्थलमपिकंपयुक्त
 मभूत् तथा अक्षिनेत्रयुगं मीलितमभूत् अतएव स्त्रीभिरिति साहसात् प्रारब्धम
 ः ः षिपौरुषंकुतः सिद्धये नैव सिख्यतीत्यर्थः

॥ तस्याः पाटलपाणिजांकितमुरोनिद्राकषायेदृशौ ॥

॥ निर्धूताधरशोणिमाचिलुलितस्रस्तस्रजोमूर्धजाः ॥

॥ क्रांचीदामंदरश्लथांचलमिति प्रीतनिखातैर्दृशौ ॥

॥ रेभिः कामशरैस्तदद्भुतमहोपत्युर्भनः कीलितं ॥ ४ ॥

तस्याइति एभिःपूर्वोक्तैःकामशरैर्यत्पत्युःस्वामिनोमनःकीलित्तर्विद्धं एत
 दद्रुतमाश्वर्यमभूत् कथंभूतैःकामशरैःप्रातःकालेदृशोन्नेत्रयोर्निखातैरारोपि
 तैः इतीतिकि तस्याराधायाउरःपाटलपाणिजैःश्वेतरक्तनखैश्चिन्हितं
 तस्यानिद्राकषायेनिद्रालोहितेदृशौनेत्रे तस्यानिर्दूतःपतिः अधरशोणि
 माअधरलौहित्यं तस्याविलुलितामालाःस्रस्ताःशिथिलितास्रजोमालायेभ्य
 स्तेमूर्द्धजाःकेशाः दरःषत्श्लथंशिथिलंअंचलंवस्त्रंयस्य तादृशंकांचिदाम
 मेखलागुणःकामशरैःनखक्षतजागृचुंबनकेशाकर्षण नीवीशोचन्नापिपंच
 शराःनिरूपिताः अन्यत्रनिखातैर्बाणैरन्यत्कीलितमित्याश्वर्यमित्यर्थः

॥ त्वामप्राप्यमपिस्वयंवरपरांक्षीरोदतीरोदरे ॥

॥ शंकेसुंदरिकालकूटमपिबन्नुढोमृडानीपतिः ॥

॥ इत्तंपूर्वकथाभिरन्यमनसोविक्षिप्यवामांचलं ॥

॥ राधायास्तनकोरकोपरिलसन्नेत्राहरिःपातुवः ॥ ५ ॥

त्वामप्राप्येति हरिःरुष्णःश्वःयुष्मान्पातु कीदृशोहरिःराधायाःस्तनकोमल
 त्वापतितत्वादिनागुणेनकोरकाविवतयोरुपरिचलंतीसंबद्धेनेत्रेयस्यांकृत्वा
 वामांचलंहृदयवामदेशलमांचलंविक्षिप्यदूरीकृत्यकीदृश्याःराधायाःइत्थंश्रीत
 पूर्वकथाभिःअन्यमनसःकथादत्तचित्तायाइत्यर्थः कथामेवाह हेसुंदरिक्षीरो
 दतीरोदरेक्षीरसमुद्रतीरमध्येमृडानीपतिर्महादेवस्त्वामप्राप्य कालकूटीवध
 मनिबदित्यहंशंकेतर्कयामि यतःमूढःज्ञानरहितः कीदृशोऽनामयिमन्निभि
 त्तिनिमित्तेसप्तमीस्वयंवरपरांभेदकपतिकामामित्यर्थः इत्थंपूर्वकथा अनेन
 गौरीपतित्वेपितन्नालाभाद्विपमपिबत् इतिगौर्य्याअभिअधिकगुणेतिभावः

॥ व्यालोलः केशपाशस्तरलितमलकैः स्वदलोलौकपोलौ ॥

॥ क्लिष्टादष्टाधरश्रीः कुचकलशरुचाहारिताहारयष्टिः ॥

॥ कांचीकांचिद्रताशांस्तनजघनपदंपाणिनाच्छाद्यसद्यः ॥

॥ पश्यंतीचात्मरूपंतदपिविलुलितं स्रग्धरेयुं धिनोति ॥ ६ ॥

व्यालोलइति इयंराधातदपितथाधिनोतिप्रीणयति अर्थात्कृष्णं कीदृ
शोराधापाणिनाहस्तेन जघनयोःपदंआभोगंसद्यःआच्छाद्य आत्मरूपंपश्यं
ती विलुलितांम्लानांस्त्रजंधारयतीति पुनःकीदृशीआत्मरूपंपश्यंती आ
त्मरूपमेवाह केशपाशोव्यालोलः इतस्ततोविक्षिप्तोऽभूत् अलकैचूर्णकुं
तलस्तरलितंस्थान्नाञ्चलितं कपोलौस्वदेनघर्मजलेनलोलौव्याप्तौ दष्टाधरः
श्रीःखंडिताधरलक्ष्मीःस्पष्टाव्यक्ताकुचकलशरुचास्तनघटदीप्त्या हारयष्टिः
मुक्ताकलापः दूरीकृत्यकांचीरसना कांचीदाशांदिशंगता चलितायद्य
पीतिसर्वत्रयोजनीयं स्रग्धरानामकच्छंदश्चेदं

॥ ईषन्मीलितदृष्टिमुग्धहसितःसीत्कारधारावशात् ॥

॥ वक्तव्याकुलकेलिकाकुविकशद्वंतांशुधौताधरं ॥

॥ श्वासोत्कांपिपयोधरोपरिपरिष्वंगःत्कुरंगीदृशो ॥

॥ हर्षोत्कर्षविमुक्तनिःसहृतनोर्धन्योधयत्याननं ॥ ७ ॥

ईषदिति कुरंगीशोहरिणनयनायाःआननंमुखंधन्योभाग्यवान्जनोधयति
पिबति कीदृश्याः कुरंगीदृशःश्वासेनकामजनितेनस्वरपवनेनउज्ज्वलौ किं
चिञ्चलितौपयोधरौस्तनौतयो रूपारेपरिष्वंगादाल्लगनात् यःहर्षोत्कर्षः हर्षा
धिक्यंतेनविमुक्तात्यक्तासालसाभतएवनिःसहाकार्याक्षमा तनुःशरीरंयस्याःप

रिष्वंगं कृत्वा आर्लिग्यध्वस्यो धयति पिबतीति भावः कीदृशमाननं इषत्मीलित
दृष्टिमुकलितनयनं मुग्धंसुंदरं हसितं हास्यं यस्मिन् पुनः कीदृशं सत्कार
धारावशात् कामविकारपरंपरावशात् अव्यक्ता आकुलाया केलिस्तस्याय
काकुः श्लोकभीत्यादिभिः ध्वनिविशेषस्तेन विकसंतः प्रकटीभवन्तो धेदन्ताः दश
नास्तेषामंशुभिः किरणैर्धौतः क्षालितः अधरो यस्मिन्

॥ अथसानिर्गतबाधाराधास्वाधीनभर्तृका ॥

॥ निजगादरतिक्लांतं कांतं मंडनवाञ्छया ॥ ८ ॥

॥ इति सहसामुप्रीतं सुरतांते मानितां तखिन्नांगी ॥

॥ राधाजगादसादरमिदमानंदेन गोविंदं ॥ ९ ॥

अथेति अयानंतरं राधासुरतांतरे आनंदेन गोविंदं रूपमिदं वक्ष्यमाणं सादरं नि
जगाद कीदृशी सहसा ईषद्वास्ययुक्तानिर्गता आसमंताद्वावेन बाधाकामपी
डायस्याः सा सुखेनाधीनः भर्ता प्रियो यस्याः सा किमर्थं निजगादेत्यत आह
मंडनवाञ्छया प्रियकर्तृकालं करणवाञ्छयेत्यर्थः तस्याः स्वाधीनभर्तृकायाः लक्ष
णं भरतशास्त्रे उक्तं क्षणं कराहते नैव क्षणं चरणपातिते कंदुकेनेव कांतेन
क्रीडेत्स्वाधीनभर्तृका कथं भूतं रूपं कांतं प्रियं कमनीयं सुंदरं पुनः कीदृशं

रतौ सुरते क्लान्तं परिश्रान्तं

॥ रामकरिरागेण याति ताले गीयते ॥

॥ कुरुह्यदुनंदनचंदनशिशिरतरेण करेण पयोधरे ॥

॥ मृगमदपत्रकमत्रा नो भवसंगलकलशसहोदरे ॥

॥ निजगादसायदुनंदने ॥ क्रीडति हृदयानंदने ॥ ध्रु० ॥ १

यद्राधानिजगादतदेवगीतेनाहकुर्विति रामकरीरागः हृदयानंदनेचित्त
 हर्षके यदुनंदनेरुष्णेक्रीडलिसातिसाराधानिजगादउक्तवती किंनिजगा
 दैत्यतआह हेयदुनंदनरुष्णत्वममअत्रास्मिन्पयोधरेकरणस्वहस्तेनमृगमदप
 त्रकं कस्तूरिकापत्रावलींकुरु कीदृशेनकरणे चंदनवच्छिशिरेणअतिशी
 तलेनकीदृशेपयोधरेमनोभवस्यकामस्यमंगलायकलशः पूर्णकुंभस्तस्यसहोदरे
 तुल्ये मंगलंहिरण्यम्रितिवाम्

॥ अलिकुलगंजनसंजनकरतिनायकसायकमोचने ॥

॥ त्वदधरचुंबनलंबितकज्जलमुज्वलयप्रियलोचने ॥ २ ॥

अलीतिहोप्रियरुष्णा त्वलोचनेमदीयेनेत्रेऽवधराभ्यांचुंबनेनलंबितंगलितंक
 ज्जलंउज्वलय पुनरुदीपय कीदृशंकज्जलं अलिकुलस्यधरसंघस्यगंजनमभि
 भवं संजनयतीतिसंजनकंविधायकं कीदृशेलोचने रतिनायकस्यकामस्य
 सायकान्मोचयति तस्मिन्नयनकटाक्षप्रत्येचिकामासाद्य कामोबाणान्मोचय
 तीतिभावः एतत्प्रेरणायकामोबाणंमुंचतीत्यर्थः

॥ नयनकुरंगतरंगविलासनिरोधकरेश्रुतिमंडले ॥

॥ मनसिजपाशविलासधरेशुभवेशानिवेशयकुंडले ॥ ३ ॥

नयनेति हेशुभवेशरुचिरालंकारवेशरुष्ण त्वममश्रुतिमंडलेकर्णप्रदेशेकुंड
 लेनिवेशय कुंडलयुगंस्थानंस्थापय कीदृशेश्रुतिमंडलेनयनेएवकुरंगोमृगस्त
 स्यतरंगविलासस्यउत्कालगमनस्यनिरासंनिषेधं करोतीति पुनःकीदृशे मन
 सिजस्यकामस्ययः पाशस्तस्मैविलासंसादृश्यंलीलांधारयतीति पाशः पशु
 गमननिरोधकोभवतीति

॥ भ्रमरचयंरचयंतमुपरिहीचिरंसुचिरंमसन्मुखे ॥

॥ जितकमलेविमलेपरिकर्मयनर्मजनकमलकंमुखे ॥ ४ ॥

भ्रमरेति हेरुष्णमसन्मुखेसुंदरमुखेअलंककेशपाशंकर्थप्रसाधयमंडयेत्यर्थः
कीदृशमलकंउपरिमुखोपरिसुचिरंबहुकालंव्याप्यरुचिरंभ्रमरसमूहंरचयंतं
कारयंतं स्वजातीयबुध्याभ्रमरस्तत्रपततीतिभावः यद्वामुखकमलस्थानी
यंकमलेभ्रमरास्तिष्ठंतितद्वन् कीदृशेमुखे जितंकमलयेनतादृशे विमले
निर्मलेकीदृशमलकं नर्मजनकंक्रीडाकारकं

॥ मृगमदरसवलितंललितंकुरुतिलकमलिकरजनीकरे ॥

॥ विहितकलंककलंकमलाननुविश्रमितश्रमसीकरे ॥ ५ ॥

मृगमदेति हेकमलाननरुष्णन्वंअलिकरजनीकरेललाटचंद्रे तिलकंकुरु
मृगमदरसेनवलितंनिर्मितंअतएवललितंमनोहरं पुनःकीदृशं विहिताक
ताकलंकस्यांकस्यषोडशभागोयत्र अथवाकलाशोभायत्राद्वतीयाचंद्रप्रायं
तिलकंकुर्विन्यर्थः कथभूतेऽलिकरजनीकरे विश्रमिताःउपशांताःश्रमसी
कराःप्रयासजलकणायत्र एतेनचंद्रोपिप्रकटलांछनच्छविदृश्यतइति

॥ ममरुचिरेचिकुरेकुरुमानदमनसिजध्वजचामरे ॥

॥ रतिगलितेललितेकुसुमानिशिखंडिशिखंडकडामरे ॥ ६ ॥

ममेति हेमानदमानखंडन मानदायकवा ममरुचिरेसुंदरेचिकुरे जात्ये
कवचनंकुसुमानिपुष्पाणिकुररंचत्येयर्थः कीदृशेचिकुरंमनसिजस्यकामस्य
ध्वजचामरतुल्ये पुनःकीदृशे रतिगलिते सुरतसमयेमुक्तबंधने पुनःकीदृ

शो ललितेशृंगारचेष्टयायुक्ते पुनःकीदृशे शिखंडिनोमयूरस्यशिखंडस्येव
पिच्छस्येवाडाभ्रमाटोपोयस्यआटोपोआडंबरमित्यर्थः

॥ सरसघनेजघनेममशंबरदारणवारणकंदरे ॥

॥ मणिरसनावसनाभरणानिशुभाशयवासयसुदरे ॥ ७ ॥

सरसेति हेशुभाशय महोदारचित्त त्वंममसुदरेजघनेमणिरशनामणियु
क्तघंटिकावसनानिवस्त्राणि आभरणानिअलंकरणानि वासयपारेधानं का
रय कीदृशेजघने सरसःकामजनकः घनोनिबिडश्च पश्चात्कर्मधार
यः पुनःकीदृशेशंबरदारणः कामः सएववारणःकुंजरस्तस्यकंदरेवासस्थाने

॥ श्रीजयदेववचसिशुभदेवदयंसदयंकुरुमंडने ॥

॥ हरिचरणस्मरणामृतनिर्मितकलिकलुषज्वरखंडने ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेचतुर्विंशतिःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति हेभक्तजनत्वमंडनेअलंकारभूते शुभदेकल्याणप्रदे श्रीज
यदेववचसिगीतरूपे हृदयमनःसदयंदयायुक्ततत्परंकार्वित्यर्थः कीदृशेवच
सि हरिचरणस्मरणामृतेनरुतंकलिकलुषज्वरस्य कलिकृतपापरूपज्वरस्यखंड
नंनाशोयेन

॥ रचयकुचयोःप्रत्रंचिभ्रंकुरुष्वकपोलयोः ॥

॥ घटयजघनेकांचीमंचस्रजाकबरीभरं ॥

॥ कलयवलयश्रेणीपाणौपदेकुरुनूपुरा ॥

॥ वित्तिनिगदितःप्रतिःपीतांबरोपितथाकरोत् ॥ १ ॥

रचयेति इति राधयानेगदितः उक्तः प्रीतः संतुष्टः पीतांबेरापितथाऽकरोत्
 इतिकिं हेरुष्णममकुचयोः स्तनयोश्चित्रं चित्रविशेषं रचय कपोलयोः पत्रं प
 त्रावलीं करेण रचय कुरुष्ण जघनेकां चिक्षुद्रघांटिकां अपय स्रजापुष्पमालयाक
 बरीभरं केशपाशं अचयपूजय बंधनं कूर्कित्यर्थः हस्ते बलयश्रेणीं कंकणपत्तिं
 स्थापय पदे चरणयोः नूपुरी कुरु स्थापय गीतोक्तस्य संक्षेपार्थं कथनेन न दोष उक्तः

॥ पर्यकीकृतनागनायकफणाश्रेणीमणीनांगणे ॥

॥ संक्रांतप्रतिबिंबसंवलनयाविभ्रद्वपुर्विक्रियां ॥

॥ पादांभोरुहधारिवारिधिसुतामक्ष्णांदिदक्षुःशतैः ॥

॥ कायव्यूहमिवाचरन्नुपचिताकूतोहारिः पातुवः ॥ २ ॥

पर्यकीकृतेति उपचिंतं समृद्धं आकृतं कामभावो यस्य स हरिः रुष्णः वः युष्मा
 न्पातु कीदृशो हरिः वपुर्विक्रियां देहविक्रियां शरीरपरामित्यर्थः बिभ्रद्धारयन्
 किं कुर्वन् पर्यकीकृतः शय्यास्थाने कृतो नागनायकः शेषस्तस्य फणाश्रेणीफणास
 मूहस्तस्य मणयस्तेषां गणसमूहे संक्रांतं संबद्धं तत्प्रतिकृतिस्तस्य संकलनया अ
 न्वयेनास्ति तेत्यर्थः ॥ कायव्यूहमिवाचरन्नुपचिताकूतोहारिः पातुवः
 मिति कायव्यूह इत्यत आह पुनः कीदृशः पादांभोरुहं श्रीरुष्णचरणकमलं धा
 रयतीति धारिणीया वारिधिसुता लक्ष्मीस्तां अक्ष्णांशतैर्नेत्रसहस्रैर्दिदक्षुः द्रष्टुमि
 च्छुः लक्ष्मीदर्शनं नेत्रद्वयेन तथानसंभवतीति कायव्यूहेन नेत्रबाहुल्यात्

॥ यद्ग्राधर्वकलासुकौशलमनुध्यानंचयद्वैष्णवं ॥

॥ यच्छृंगारविवेकतत्त्वरचनाकाव्येषु लीलायितं ॥

॥ तत्सर्वजयदेवमंडितकवेः कृष्णैकतानात्मनः ॥

॥ सानंदाः परिशोधयंतु सुधियः श्रीगीतगोविंदतः ॥ ३ ॥

यद्वांधर्वेति यन्जयदेवकवेः गांधर्वकलासुगानविदामुकौशलंपटुत्वंप्रावीण्य
 भित्तर्यः अस्तीत्यध्याहारः यद्वैष्णवंविष्णोरनुस्यानमस्ति तथा शृंगारस्तस्य
 योविवेकः संभोगविप्रलंभादिरूपेणयद्विवेकं तस्यतत्त्वअर्थज्ञानंतस्परच
 नासुलीलायितं क्रीडाविलाससर्वस्वंयद्वालीलायुतं शृंगारादिरसविभावनम
 स्ति तत्सर्वजयदेवपंडितकवेः श्रीगीतगोविंदतः गीतगोविंदग्रंथात्सु
 धियः परिशोधयंतु विवेकिनः विचारयंतु सर्वतोभावेनशुद्धं कुर्वन्वित्य
 र्थः कीदृशस्यजयदेवपंडितकवेः कृष्णैकतानात्मनःकृष्णपरायणस्येत्यर्थः
 जयदेवपंडितःशास्त्राध्यापकः कविःकाव्यकर्ताचेतिजयदेवपंडितकवेःश्रीश
 ब्दस्तुग्रंथातेमंगलार्थं

॥ श्रीभोजदेवप्रभवस्यराधादेवीसुतश्रिजयदेवकस्य ॥

॥ पराशरादिप्रियवर्गकंठेश्रीगीतगोविंदकवित्वमस्तु ॥ ४

श्रीभोजदेवेति पराशरादयःऋविश्रेष्ठास्तेषांवर्गो गौष्ठीतस्यकंठेगलदेशेअस्तु
 तस्यश्रीगीतगोविंदकवित्वंभोजदेवप्रभवस्यभाजदेवोत्पन्नस्यतथाराधादव्याः
 सुतस्येत्यनेनस्वपितृप्रतिपादनेनमंगलमाचररितं निजग्रंथे आशीरपिद
 तेतिराधास्मरणात्आनंदयुक्तताबोधितता

॥ साध्वीमाध्वीकिंचित्तनभवतिभवतःशर्करेकर्कशासि ॥

॥ द्राक्षेद्रक्ष्यतिक्रत्वाममृतमृतमासि क्षौरनौरंसस्ते ॥

॥ माकंदकंदकांताधुरधरणितलंगच्छयच्छंतिभावं ॥

॥ यावच्छृंगारसारस्वतमिहजयदेवस्यविष्वग्वचांसि ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये जयदेव ॥

॥ पंडितरुतौ प्रीतिपीतांबरोनामद्वादशःसर्गः ॥

॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

साध्वीति विष्वक्सर्वतः यावच्छृंगारसारस्वतं भावं जयदेवस्य षष्ठासियच्छंति त
वत्हेमाध्वीक मधोभवतस्त्वमधुरमद्भिमिति चैतासाध्वीनभवति हेद्रक्षेप्या
केद्रक्षेप्यास्वादयंति अमृतमृतमसि हेक्षीरनीरंसस्तेमाकंदकंदआकोशंक
र किंचहेकांताधारम्बपातालगच्छा श्रीजयदेवकाव्यमधुराख्यभगवद्रसास्वा
दनिर्वृताजनास्तदेकनिष्ठाः संतः एतेषांतिरस्कारं करिष्यंतीति भावः

लक्ष्मीदासतनूजेन भीष्मदासेन धीमता कारिता गीतगोविंदटीकेयं सुखदास्तुवः
भीष्मदासनिपुक्तेन कृष्णपण्याम्भसेविना नारायणेन सुकृतगीतगोविंदटिप्पणं
टिप्पणे च न्मदिये वैम्बालितस्याम्प्रमादतः न कर्तव्यो ममाक्षेपोग्नुर्हि सर्व
लितभवेत्

इति गीतगोविंदसटीकं

समाप्तं

राधाविनोदकाव्यंसटीकं

॥ मालीनोधनमालीमालीनोवनमाली ॥
॥ मालीनोबलमालीमालीनोवतुमाली ॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः श्रीराधारुष्णायनमः पितृवचनमवश्यमेवपाल्यंजगतिजना
नितिशाशितुं वनांतं गतमतिकरुणारसार्द्राच्चित्तरघुपातिमेवमुपास्महेसदारं १
राधाविनोदाख्यंकाव्यंचकीर्षुर्निर्दिष्टप्रारिप्सितसमाप्तिकाभोरामचंद्रकाविः
परमेश्वरप्रार्थनारूपंमंगलमाचरति वनमालीवनमालाआपादलंबिनीमाला
तद्वान्विष्णुःआपादलंबिनीमालावनमालाविदुर्बुधाः इत्यभिधानात् नोस्मान्प्रं
थकर्तृन्श्रांतृन्वाभावतुरक्षतु कीदृशः मालीनःमालक्ष्मीःमातुलक्ष्म्यांचमाया
यांचेत्येकाक्षरः दर्षणइवहृदिलिङ्नायस्यसः यद्वामायांलीनोलोकपरंपरयाकामा
द्यात्पादनेनतदासक्तइत्यर्थः एतादृशःपुनःकीदृशःमालीनःमायांमायायांअली
नःनिरंजनानिराकारत्वात्तस्यासक्तःमायांलक्ष्म्यांअलीनः सातुलीनासतुनोस
क्तइत्यर्थः एकोदासिनःवात् पुनःकिंभूतःमांशोभांअलंतिव्रजंतितेमालयःयदु
गोपादयस्तेषांइनःस्वामी इनःसूर्येप्रभौरात्रिमृगांकेक्षत्रियेनृपइतिविश्वः यद्वा
मालंतेशोभंतेतेमालिनःइद्रादयःतेषांइनःस्वामी ईश्वरेश्वरइत्यर्थः पुनःकीदृशः
मालीनः मालापुष्पस्रक्सायस्यअस्तीतिमालसिद्धामावस्यइनःस्वामी दारि
द्र्यभंजनत्वात् यद्वाभोशिवेअलीनःतदभिन्नत्वात् यद्वाभःवेधासएवअलीकम
लानुषंगित्वात्भूमौपम्यंतस्यइनःमःशिवचंद्रमावेधाइत्येकाक्षरःपुनःकीदृशःधन
मालीधनवत्इयामइत्यर्थः पुनःकीदृशः बलमालीबलभद्रेणमालतेसौबलमा
लीपरसामर्थ्यवान् पुनःकीदृशःमालीमालापुष्पस्रक्सायस्यास्तीतिमालीपुष्प
सृकवानित्यर्थः यद्वामाअलीतिपदछेदःकर्तव्यः कीदृशःअलीअलतिसर्वव्या

मोतीतिअलीपरमात्मरूपेणसर्वातर्यामीत्यर्थः विश्वव्यापीत्यर्थः १ अथदशा
 वतारवर्णनमारभते वनजौवनजौखर्त्रिस्त्रिरामीसकुरूपः अवतारादशैवे
 तेरुणस्तुभगवान्स्वयं १ वनमालीवनेजलेमालतेशोभतइतिवनमालीवनेस
 लिलकाननेत्यमरः मत्स्यरूपीविष्णुःनोवतु कीदृशःबलमालीबलेनशंखासुरो
 मूलनकरणेनबलेनमालतेसौ पुनःवनमालोकूर्मरूपीविष्णुःनोस्माकभवतु की
 दृशःबलमालीसकलभूरणनिष्पंदफणामडलानंतोदहनकरणेनबलेनमालते
 सौ पु० व० वनेरण्येमालतेसौ० वराहरूपीविष्णुःनोवतु की० ब० सागर
 निमग्नमहीमंडलोद्धारणकरणेनमालते पुनःवनमालीनृसिंहरूपीविष्णुः
 नोवतु की० ब० हिरण्यकशिपुसमुच्छेदकरणेनबलेनमालतेसौ पुनःअघनमा
 ली अश्वरुद्रइवघनंयथातथामालतइतिअघनमालीयद्वाअघनंहस्वमालीवाम
 नरूपीविष्णुःनोवतु की० ब० बलेनबलिच्छलनकरेणमालतेसौ पुनःवनमा
 लीरुद्रस्वर्यानत्यातीर्थायवनेपरिभ्रमन्जामदग्न्यरूपीविष्णुःनोवतु की० ब०
 सकलक्षत्रियोत्पाटनकरणेनबलेनमालतेसौ पुनःवनमालीदंडकारण्यदेशे
 रामरूपीविष्णुःनोवतु की० घनमालीघनवत्श्यामः पुनःकी० ब० पौल
 स्त्याशुच्छेदकरणेनमालतेसौ की० ब० बलरामेति सरामपदेनमालतेसौबल
 लभद्राऽरूपीविष्णुःनोवतु कीदृशःबलमालीकालिंदीकषणेनबलेनमालतेसौ
 की० ब० घनमालीशरदंबुदगौरः पुनःअवनमालीअवनेनरक्षणेनमालतेसौ
 बुधरूपीविष्णुः नोवतु की० ब० प्राण्यहिंसादिकरणेनबलेनमालतेसौ पुनः
 की० ब० बलेनम्लेच्छोच्छेदनकरणेनमालतेसौ कल्कीरूपीविष्णुःनोवतु अयसं
 मोहनकाममंत्रोत्धारणपक्षमाह संमोहनकाममंत्रमयरूपोहरिःनोवतु मंत्रमयत्वं
 विशिनाष्टि मालीनःमाशक्तिःसामान्यस्वरास्तेषुआलीनः ककारः तद्रतत्वेनैवो
 च्चार्यमाणत्वात् प्रथमत्यागेकारणाभावात्इतिन्यायेनककारोप्राद्यः तथा
 चकारात्मकइत्यर्थः घनमालीघनेनमायस्यंसः घनमःइंद्रःतस्यइवंबीजघने
 मंतदलतीतिघनमालीतथाचलकारात्मकइत्यर्थः मालीनःमायाःइदतस्मिन्

इकारेआलीनः पुनःमालीनःमःचंद्रः अलीनोअस्मिन्असौ तदुक्तंशारदा
तिलकेवह्याभूम्यांसमासीनः शांतिबिंदुविभूषितः बीजंमनोभुवः प्रोक्तंजग
त्रितयमोहनं १

॥ विधुसुहृद्विरहानलपीडिता ॥

॥ विधुसुहृत्तरलानिलपीडिता ॥

॥ विधुसुहृद्वदनालिमपीडिता ॥

॥ विधुसुहृत्सुगिरोकिरदीडिता ॥ २ ॥

विधुसुहृदिति विधुसुहृत्विधुःविष्णुः सुहृत्प्रियोयस्याः साराधिकाविधुश्चंद्रम
सिविष्णौविधुःकर्पूरकामयोरितिविश्वः अलीसखींप्रतिईडिताःस्तुत्याःसुगिरः
अकिरत्तुवाचेत्यर्थः कीदृशीविधुसुहृद्विरहानलपीडिता विधुःविष्णुःसएवसु
हृत्प्रियःतस्यविरहःवियोगः सएवअनलःबन्धिःतेनपीडितापुनःकीदृशी विधु
सुहृत्तरला विधुश्चंद्रस्तस्यसुहृन्ममथःतेनतरलाचचला चंचलंतरलंचैवपारि
प्लवपारिप्लवइत्यमरःयद्वाविधुःकर्पूरः तस्यसुहृत्समस्तरलोहारमध्यमणिर्यस्याः
सा तरलःस्यान्मध्यगोमणिरितिशाश्वतःकामज्वरान्निस्तेजस्कमुक्ताइत्यमरः
पुनःकीदृशी अनिलपीडिताअनिलोमलयानिलः तेनपीडितापुनःविधुसुहृद्व
दनाविधोश्चंद्रस्यसुहृत्समंतुल्यंवदनंयस्याःसा विरहसमयत्वात्चंद्रसाम्यंस्फुट
मेव यद्वाकर्पूरपांडुरवदना पुनःकीदृशी ईडितास्तुत्या पुनःकीदृशी अपी
डिताएनरुष्णनपीडिताअपीडिता यद्वाअपिईडिताइतिपदच्छेदः कर्तव्यः
रुष्णविरहपीडितेत्यर्थः

॥ उदयतेदयतेत्तिमिराकरैशशिकरैरकरै ॥

॥ स्तिमिराकरैः ॥ दिशमिमांचरमांचरमा ॥

॥ रमंकमलक्तेमललोललोचनं ॥ ३ ॥

उदयतेइति हेसखिशशीचंद्रःउदयतेचपरंकरैःशमांहस्तेवर्तमानादिशंउदयते
 प्राप्नोति रूपयतीत्यर्थःरूपयितृत्वहेतुमाहकीदृशैःकरैःतिभिराकरैःतिभिरस्यअ
 करैः अकर्तृकैःयद्वातिभिरंआसंमंतात्किरंतिहिंसंतीतिभिराकरैः तद्रवध्वांत
 नाशकैरित्यर्थः चपरंकरैःमांदयतेपीडयतीत्यर्थः दयदानगतिहिंसादर्शनेषु
 भौवादिकः पीडनत्वमाह कीदृशैःकरैःअकरैः अकंदुःखंरातिददतीतिदुः
 खदैरित्यर्थः यद्वाकंजलंरातिस्वीकुर्वतीतिकराःनभवतीतिअकरास्तैरुष्णैरि
 त्यर्थः अतस्त्वंरमारमंलक्ष्मीकांतंप्रतिचरगच्छसःरमासक्तोरितअतःसनागमि
 ष्यति कीदृशंरमारमं कमलकोमललोलललोचनं लुप्यतेतल्लोललोलल्लोचं
 तःतेलोलले कमलसरोजमिवशृंगीयासइव कोमलेमनोहरेलोललेचंचलेलोच
 नेयस्त्वं यद्वाकीदृशः शशीअंकमलकःअंकःकलंकःसएवमलोयस्मिन्तदंक
 मलकंमूर्धायस्यसःएतत्पक्षेकीदृशंरमारमं लक्ष्म्याक्रीडंतं यद्वाचरमादिशंअं
 त्यामवच्छांदयतेप्रापयति पुनःकीदृशंरमारमंलक्ष्मीरमं यद्वाशशिकमलःके
 मुखेमलकःदुःखदइत्यर्थः

॥ कुमुदबंधुरबंधुरबंधुरःसतनुते ॥

॥ तनुतेतनुतेततः ॥ हिमकरोहिमतांहिमतां ॥

॥ नतांकिमनुमांसदृशंसदृशंविधोः ॥ ४ ॥

कुमुदबंधुरिति हेसखिहिमकरः चंद्रः मांअनाइश्यअहिमतांउष्णतांतनु
 तेविस्तारयाति हियत्तत्विधोः सदृशंकुलपरंपरामतंविरहिणीपीडनंउ
 चितंकिं कीदृशंमानतांमतांमान्यांपुनःकीदृशीमांसदृशंसजानं दृक्जानेज्ञात
 रित्रिष्वित्यमरः कीदृशः हिमकरः अबंधुरः अपाबंधुः कूपःतरातिप्राप्नोती
 त्यबंधुरः शीतलः पुंस्येवांधुःप्रहीकूपइत्यमरःपुमः कीदृशःकुमुदबंधुरबंधुरःकु

मुदानांबंधुरः प्रियः बंधुरित्यर्थः पुनः कीदृशः अतनुते ततः अतनुतां महत्वंतु
 तेषामः अब एव नुतां स्ती तृवं इतः स एव इति ततः यद्वा अइति पदच्छेदः हिमकरः
 शीतहस्तः अः विष्णुः मां अनूद्दिश्य विधोः चंद्रमसः स इशं समानं अहिमतां उष्ण
 तां परितापंत नोति की० अः कौपृथ्यां मुत् हर्षो एषांत कुमुदः कुमुदां जला
 नां अबंधवः राक्षसादयः तान् नराति गृह्णाति इति कुमुदबंधुरः दृष्टहंता सचा सौबं
 धुरबंधुः शिष्टसुखादित्यर्थः

॥ कमलिनीमलिनामलिनालिनाविचलता ॥

॥ चलतासुलताशुभां ॥ विधुतभां विधुतां विधु ॥

॥ भानुभिर्नयनयोरनयोर्नयसीनयोः ॥ ५ ॥

पुनः प्रकारांतरेण चंद्रं निदाति कमलिनीति हे अलित्वं इमां कमलिनीं नयो दीर्घ
 योः अनयोः नामनयोः नानयसिनापास्यसि कीदृशः मलिनालतासुविचल
 तालिनाविधुतांत्यक्तां पुनः की० लताशुभां लताश्रेष्ठां की० चंद्ररश्मिभि
 र्विधुतभांत्यक्तकांति यथा केनचित्पंसा करस्पृष्टां काचित्प्रोषितभर्तृकांत्यजति
 यद्वा मलीरुष्णः गोपीविहारत्वादित्यर्थः मलिनारुष्णनविधुतांत्यक्तां लताशु
 भांगोपीश्रेष्ठांतनुत्वात् लतासाम्यं विधुभानुभिः विधुतभां दुःखीरुतां मां पश्य
 सि अतो रुष्णानयनाय गच्छेत्यर्थः

॥ सखिविभातिविभातिविभाविभानसरसी ॥

॥ सरसासरसारसैः ॥ अलिकुलैश्च धुताविधुता ॥

॥ धुताविन्मदब्जमुखीविमुखीस्त्रिता ॥ ६ ॥

पुनः भंग्यंतरेण चंद्रं निदाति सखीति हे सखिविधुर्नदनाविधुतामुकुलितपंके

रुहाकृता अतएव अलिकुलैः शिलीमुखवृदैः सरसासरसारसैः सरसंसेविलांसमा
 सरांतिशब्दकुर्वातेते सरसाः हंसाः तैश्चतैश्चधुतात्यक्ता अतएव अतिविभावि
 भिः पक्षिभिः यत्कांतिः तस्यां अति क्रांता अतएव विभा गतकांतिरविभारुण
 कांति सदृशी विनमदब्जमुखी विनमार्ते अब्जमुखानियस्याः स्यात् एव विमुखी मु
 खी पराङ्मुखी स्थिता सरसीन विभाति एतादृशी दृष्ट्वा दुःखाति शयं प्राप्नोति अ
 तः रुणमानयेत्यर्थः

कुमुदिनी दयितो दयितो न तां निजकरै
 रकरैर्दहतिस्फुटं ॥ यदयमेकपदे विपदे
 भवद्विकचपुष्कारिणी हरिणीदृशः ॥ ७

पुनः भग्यंतरेण चंद्रं निदति कुमुदिनीति हेसखिकुमुदिनी दयितः चंद्रः अक
 रैः अकंदुःखं राति ददाति ते अकरास्तैः दुखदैरित्यर्थः निजकरैः स्वकिरणैः दयि
 तो न तां दायिते न भर्त्रा ऊनतां स्वामी शून्यां विरहिणीमित्यर्थः स्फुटं अत्यर्थं यथा त
 था दहतितापयति पीडयतीत्यर्थः अथ दृष्टांतमाह कुतः यतो यतः कारणात् अयं
 चंद्रः विकचपुष्कारिणी प्रफुल्लपद्मिनी सैव हरिणीदृक्कांता तस्याः विपदे विपत्तये
 एकपदे विपत्तये तत्क्षणेक्षणमात्रं अभवज्जातः

विधुरिता धुरिता धुरिता दहन् विधुरयंजनिं
 तो जनितो कंभृत् ॥ इहतदक्षिगते क्षिगते
 ब्जिनरीरविमतिर्विमतिर्निमिमिलसा ॥ ८

विधुरिति धुरिप्रथमतः विधुरिताः विरहिण्यः ताः प्रसिद्धाः वनिताः दहन्तापय

नू अयंविधुःविध्यतिविराहिणमिति विधुः चंद्रःजनितःजन्मतःअंकभृतजनितः
जातः संभूतःनहन्याद्विपदंप्राप्तंकातरंवाप्रतिक्षतभितिभावः कीदृशाःताःधुरि
ताःधुरंमुख्यत्वंइताः प्राप्तःअतःदृष्टांतमाहकुतःयतःहेतोः क्षिगतैर्क्षिणीणत्वंग
तःक्षिगतःतस्मिन्नामैकदेशग्रहणंनामग्रहणामितिन्यायात्क्षिणत्वंगतइत्यर्थः
इहचंद्रमसिअक्षिगतेसतिदृक्प्राप्तेसतिरविमतिः सूर्यसक्ताविमतिःविरुत्थबुद्धिः
चंद्रमसीतिभावः अब्जिनीपाश्रेनीनिमिमिलमुकुलिताबभूवसकलांकेनिदृष्टेस
तिनेत्रोन्मीलनंरविदर्शनंकुर्यादितिभावः

मलयपन्नगपन्नगमंडलीकवलितोवलि
तोनुवनानिलः ॥ अदयमंगमदंगमदं
गकंदहतियत्भ्रमयंभ्रमयन्लयं ॥ ९ ॥

मलयपन्नगोति हेआलिवालितःआगतःकवलिःकामधेनुःवनानिलःवनवायुःमल
यस्यपदः प्रांतपर्वताः पादाःप्रत्यंतपर्वताइत्यमरः तेषुनगाःवृक्षाः तेषुपन्नगाः
सर्पाःतेषांमंडलीआलिःतयाकवलितःपीतः नुवितकेंनुःपृच्छयांबितकेंचेत्यमरः
कुतःअंगआलिहेआलि स्युःप्याट्पांडंगहेहैभोरेहोसंबोधनार्थकाइत्यमरः यत्त
तः कारणात्भ्रमयन्भ्रांतिंकारयन्अंगमतअंगानिमथ्नातीतिअंगमदंगमय
कःअयंवायुःभ्रमयंभ्रमंप्राप्तंमदंगकंन्हस्वशरीरंसयौवर्नमित्यर्थः अदयंदयारहि
तंयथातथादहतिताप्रयतीत्यर्थःअन्यथाकथंपीडयतीत्यर्थः

अयिरसालवनीनवनीरनीरनवनीनवनी
पवनीवती ॥ अलिकुलालिकुलालिकुला
कुलाप्रतिहिमाहिमामहिमाहिमा ॥ १०

नवमशोकमशोकमशोकदेशुरभितारभि
तालिरतारतं ॥ सखिसमाश्रयमाश्रयमा
श्रयकमलिनीमलिनीपइवागतः ॥ १२ ॥

नवमशोकमिति हेअशोकदेशोकं दत्तिसाशोकदानशोकदाअशोकदातस्याः
संबोधनेहेअशोकदेशुकदुःखितेत्वंमवंअशोकंअशोकनामानंवृक्षआश्रय की० अ
शोकंशोकरहितं पु० की० सुरभितारभितालिरतारतंसुरभितयासुगं
धतयारभिताअनन्यशोभासंजाताःपुष्परागरंजिताइत्यर्थः तेचतेअलयश्चते
षारंतरतिसुखंतस्मिन्नारतं आश्रितं भ्रमराणांसुखमस्तिअतस्तेदुःखंहारि
ष्यंतीत्यर्थः पु० की० माश्रयंमायाःशोभायाःआश्रयंस्थान अतोहेसखि
सःमाश्रयः लक्ष्मीपतिःआगतएवेतिअवोहे कइवयथाअलिनीपःभ्रमरिणीप
तिः कमलिनींप्रतिआगच्छति तथाहारिलक्ष्मीमुक्त्वात्वांप्रत्यागतएवजानि
हीत्यर्थः १२

॥ सखिहितासिमतासिमतात्थमांनवमशो ॥

॥ कमशोकमशोकदां ॥ तदिहमाम्ब्रमामव ॥

॥ माममांजहर्निवननिरदनिरदं ॥ १३ ॥

सखीति हेसखित्वंहितापूर्वांप्रियाअधुनात्वंआसिमताअसेरिवमतंअभिप्रायं
स्याः असिवत्पीडाकर्त्रीत्यर्थः मतामान्यासि कुतःयतःत्वंमांनवंअशोकं
अत्यब्रूषे की० अशोकंअस्याविष्णोःशोकोयस्मादसौतंतदर्शनादभिदुःख

दमित्यर्थः की० मांअशोकदांअस्यविष्णोःशोकंदुःखददातात्यात्मनैत्यर्थः
 अशोकदातांतत्समात्वंहरिब्रजगच्छ मांअवाद्दुःखतःअवरक्ष की० मांअ
 मांअशोभांविष्णुविरहेणकाशीतां की० इहंइं कामंजिहीतेप्राप्नोतिइहसकामुक
 मित्यर्थः यमकःवादनस्वारच्युतांकारः पु०की० मामंवंलक्ष्मीर्मांब्रह्मा
 ठौवातिगच्छतिइतिमामंवं लक्ष्मीब्रह्मभ्यामपिसेविनमित्यर्थः पुनःकीदृशःनव
 नीरदनीरदं नवनूतनयोनीरदःमेघःतस्यनीःनितराईःयाशोभातांरदतिप्रा
 प्नोतिनवानुदश्यामित्यर्थः

॥ इतिसखीगदितागदितादितानवनरा
 यवरायवरायवा ॥ इतिगिरंकलयाकल
 याकलापटुगिरामृदुतामृदुतादुता ॥ १४ ॥

इतीतिकलानाम्नीसखीकलयागंभीरयागिराअनवनरायनवनोरःनवनरःनन
 वनरःअनवनरःतस्मैपुराणपुरुषायइतिवक्ष्यमाणांगिरंयत्पटुयथातथाआदितद
 दातिस्मकी०गिराकंसुखंलातिददातिसाकलातयाप्रियोपेतेनसुखकारिणेत्य
 र्थःपु०की० मृदुतामार्दवंअमृदुताकेठारंत्वताभ्यांदुनोतीतितयाकी० कलातयाइ
 तिगदिताउक्तापु०की०अगादितावाशब्दइवार्थे स्वचातुर्यादनुक्तेव कीदृशाय
 वरायवराय वरःअयोफस्यवरायःसचासौवरश्चशुभावहविधिमंतेश्रेष्ठायच

॥ मलयजंतनुतेतनुतेतनौसहचरीनलिनिलिनीदलं ॥

॥ मुनयनानलदंज्वलदंचसातदपिसिदितिसीदतिबंधुता १५ ॥

मलयजेति हेरुण्णतेसहचरीसखीतनौअतनुंभूरिमलयजंमलयाचलसंबंधि
 न्दंनंसनुतेविस्तारयति लेपनंकरोतीत्यर्थः पुनःतेकमालिनीप्रियातनुत्वात्

प्राग्निनीसाम्भंतनौअतनुबहुलंनलिनोदलंतनुतेपुनः तेसुनयनादीर्घलोचनाअ
नलदंतापनाशकंनलदंउशरंतनौतनुतेतदपिसासीदतिदुः खंप्राप्नोतिअपरं
बंधुताअस्मदादिसखितांसीदतिपरितापयति नश्यतिवेत्यर्थः

॥ समुदितेमुदितेमुदितेक्षणेहिमकरेमकरेनकरेश्रुती ॥

॥ पिकरवेबरवेबरवेतिसाहरिणलांछनलांछनलांछना ॥ १६ ॥

समुदितेति ईवरलक्ष्मीपतेअमुदितामुद्रहितासातेप्रियाईक्षणेअमुदितेमुद्राहिते
मुकुलितेकरोतिसंकोचयतीत्यर्थः कस्मिन्सतिहिमकरेचंद्रेसमुदितेसतिउद
यतिसति की० मकरेनकरेमकराणामत्स्यानांइनःप्रभुःसमुद्रस्तस्यकराति
निकरःसुखदःतस्मिन्सयस्यापिसुखकरेतस्यास्तुदुःखदइत्यर्थः चपुनःश्रुतीक
र्णौअमुदितेकरोतिआच्छादयतीत्यर्थः कस्मिन्सतिपिकरवेकोकिलाकूजितेस
मुदितेसतिकीदृशीअवरवाअवेतिशब्दं कुर्वाणापुनः कीदृशीवेत्यद्वाक्षरेणाइइ
तिउत्काहारिणलांछनश्वंद्रःसएवलांछनंचिन्हंयस्यसःशिवःलीसः लांछनंचिन्हं
यस्याःसाशिवशिवेतिजपतीत्यर्थः

॥ नसहतेसहतेसहतेसखीतववियोगवियोगमयोगत्दत् ॥

॥ सपदितांतरुणिसरणिमणिंकिरतुनामज्जवंनवनीविजं ॥ १७ ॥

नसहतेइति हेअयोगत्दत्अयःलोहतवंगच्छतितत्तद्वदयंयस्यहेकठिणत्ददय
हेवियोगगरुडारूढहेसहहेशांततेसखीप्रियातववियोगंनसहतेसहतेभीतदुःखि
त्वाद्विप्तार्थत्वं अतःसपदितामधुनामनसिर्वर्तमानांतरुणिकिरतुत्यजतुस
रणिकिरतुसरणिंप्रियाकुंजमार्गैराधावनमार्गैरकिरतुगच्छतुसरणिःपदतिः पदो
त्यमरः चपरंनवनंतनंनवनीविजंबसनग्रंथिस्थंमणिंकिरतुक्षिपतुनामनिश्चये

॥ अयतयाकलयाकलयाशुभांवनजदामजदामजदीप्तिभिः॥

॥ हरिरगात्तमगात्तमगाच्चसामुदमतीर्वमतीवदृशोःस्थितं ॥ १८

अयतयेति हरिःतयाकलयासहशुभांराधिकांअगात्कीदृश्याकलयाकंसुखं
लातिप्राप्नोतिदृष्टचित्ताकीदृशःहरिःवनजानिकमलानितेषांदीपसमूहःतस्मा
ज्जातंदाममालातस्याःजातायाकांतिःसाविद्यतेयस्यतथोक्तः साप्रियातंवीक्ष्य
अतीवमुदंअगात्प्राप आगतंविष्णुंआलोक्यदृष्टाभूदित्यर्थः कीदृशंअगातंअ
गःगोवर्धनः अतोयेनतंपुनःकीदृशःअतीयतअनौद्धतंपुनः कीदृशंदृशोःस्थितं

॥ रामचंद्रकविनाकविनादःपूरुषोत्तमसुतेनसुतेन ॥

॥ राधिकादृदयशोकदमासीद्राधिकादृदयशोकदमासीत् ॥ १९

रामचंद्रेति अदःराधिकादृदयशोकदंराधिकायाःदृदयंतस्यशोकःतंवाति
खंडयति तत्काव्यंरामचंद्रकविनाकृत्वाआसीत् रामचंद्रेणकृतमभूदित्यर्थः की
दृशेनकविनाकःब्रह्माउःशिवःअःविष्णुःअःवायुःअःअग्निःअःसूर्यः तेविद्यंते
अराधनीयत्वेनयस्यतेनपुनःकेनपुरुषोत्तमःद्विजःतस्यसुतः जनार्दनःतस्यईने
नज्येष्ठसुतेनराधिकाचदृदयशोकदाराधिकादृदयशोकदःखनाशिकाकला
मश्वंद्रश्चअःविष्णुअःवायुश्चअस्यतिविरहिणभितिअसःमधुश्चंद्रः कामश्वतेषांइ

त्प्रापकंवर्णनीयत्वेनतत्राधिकादृदयशोकदमासीत्

॥ इतिश्रीपुरुषोत्तमात्मजनार्दनस्तस्यनंदनं ॥

॥ रामचंद्रकविकृतं ॥

॥ राधाविनोदाख्यंकाव्यंसटकिं ॥

॥ समाप्तं ॥

॥ शुद्धिपत्रं ॥

पृष्ठांकः	पत्रयंकाः	अशुद्धं	शुद्धं
१४	१७	गड	गंड
१५	१३	मूग्ध	मुग्ध
२७	७	मूला	बाला
३२	१६	पल्लवो	पल्लवं
३२	१८	देतावया	देवताया
४२	१	रसा	रसात्
४२	२	स्व	स्व
४४	१५	सखा	सखी
४७	४	तीर्थे	तीर्थ
४७	१७	समोप	समीरे
७०	८	रुक्कंठार्थि	रुक्कंठार्ति
८५	१४	मदनां	वदनं
९४	१७	रुतवे	रुतवेषे
९५	१०	चरण	चरणे
१०३	१३	भिच्छीत	भिच्छति
११०	८	पराभाव	पराभव
१११	५	मुरसि	मुरसि
११२	४	निदानं	निनादं
११७	१९	दनोभव	मनोभव
१२२	१७	क्षरिनरि	क्षरिनीरं
१२८	१८	अलिकुलौ	अलिकुलै

